

3. 28

24

35

322

St. George's

1777

at 7th Sept.

of the ...

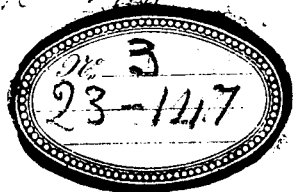
of the ...

of the ...

8. 20.

H. J.
P. Domingo Espinosa

C. y Granada

INTERPRETATIO
POETICA LATINE
IN CENTVM QVIN-
QVAGINTA PSAL-

B.B.
1712.118

Del Colegio de Mos. en Comp. de San Juan.

AVTORE LVDOVICO
Crucio Olyssipponensi, Societatis

Del Rey * I E S V.
del colegio de theol. de San Juan.

CVM LICENTIA.

Madriti, Ex officina Ludouici Sanchez.

Anno M. D C.

No tiene, q' expurgar

TASSA.

YO Pedro çapata del Marmol. escriuano de Camara del Rey nuestro Señor, y vno de los que residen en su Consejo, doy fe, que auendose visto por los Señores del, vn libro intitulado, *Interpretatio poetica Latine in centū quinquaginta Psalmos, Autore Ludonico Crucio Olyssipponensi, Societatis Iesu*, que con licencia de los dichos Señores lizo imprimir el Padre Baltasar Barrera, de la Compania de Iesus, tassaron cada pliego del dicho libro a tres maravedis; y tiene veynte pliegos, que al dicho precio monta setenta maravedis; y mandaron, que antes y primero que se venda, se imprima en la primera hoja de cada vno dellos este testimonio de tasa. Y para que dello conste, de pedimiento del dicho Padre Baltasar Barrera, y de mandamiento de los dichos Señores, di esta dicha fe, en la villa de Madrid a treze dias del mes de Enero, de mil y seiscientos años.

*Pedro çapata
del Marmol.*

ERRATA.

PAg. 27. lin. 4. cooctas, *coactas.*
39. 23. guadia, *gaudia.*
249. 17. exequor, *execror.*
268. pen. notorum, *natorum.*
289. antep. carmina, *mea carmina.*

*Iuan Vazquez
del Marmol.*

Suma de la licencia.

ESTE Libro, intitulado Interpretatio poetica Latinè in centum quinquaginta Psalmos, Autore Ludouico Crucio Olyssipponensi, tiene licencia del Consejo de su Magestad para imprimirse, concedida al Padre Baltasar Barrera de la Compañia de I E S V S, como mas largamente parece por la licencia original, que es fecha en la villa de Madrid, à quatro dias del mes de Setiembre, de mil y quinientos y nouenta y ocho años, firmada de los Señores del Consejo, y refrendada por Pedro Zapata del Marmol, escriuano de Camara, y registrada por Iorge de Olaal de Vergara, Canciller.

APRO-

APROVACION.

EX Commissione Regij Senatus legi accuratè hanc centum quinquaginta Psalmorum poetice paraphrasim patris Ludouici Crucij Olyssipponensis, Societatis Iesu: in qua nihil deprehèdi sanè fidei aduersum: quin potius Christianam pietatem cù admirabili poësis & Latinitatis dexterritate ita coniuncta: vt nesciam quid prius mirer, linguæ Latinæ peritiam, an venustos carminum modos, quibus legentem oblectat, an Christi zelum, quem vbiq; personat, dum Psalmorum germanos reddit sensus: qui digni profecto sunt, vt prælo mandentur, in maximam Reipublicæ Christianæ vtilitatè. Dat. Madriti in nostro monasterio sanctissimæ Trinitatis, die 27. Augusti, Anni Domini. 1598.

*F. Luisus à Calatayud,
Minister.*

¶ 3

IV

IVDICIVM FVLVII
Carduli ex Societate Iesu, & Marci
Antonij Senicris.

FVLVIVS CARDV-
lus ex Societate Iesu, Lu-
douico Crucio S.

VT de toto poematis genere dicā, quid Muretus
sentiāt, numeri sunt faciles, si aues, & auribus
periuicundi: dictio poetica quidem, & culta: sed ali-
quanto audacior interdum. Totum volumen peruo-
lauit, & mecum contulit: atque, ut vno verbo meā
de tota re sententiam, quam & P. N. G. aperiri, dicā.
Opus dignum, quod in lucem edatur, iudico. Tātam
ingenij felicitatem tibi a Deo donatam vniuerso Or-
dini nostro gratulor. Mihi etiam gaudeo censuram
licet immerenti mandatam, ex qua magnam utili-
tatem, atque adeo voluptatem cepi, cum multa di-
dicerim, quae me latebant. Tu perge, & quo coepisti
cursu ad summum Christo duce contende, & vale,
meque tui & studiosissimum, & obseruantissimum
Deo commenda.

ALVA-

ALVARVS
LVPVS, E SOCIE-
tate Iesu, in paraphrasim
Psalmodum.

Regnator Solyma Vates sua nuper olympo
Carmina dum fido pectine culta videt:
sumit amans rutilis stellatam barbiton astris,
Et latius Solyma concinit arte modos.
Pulchra Palaestinum tenuerunt carmina Regem,
Dum sua sensa canens, non sua verba sonat.
Mox ait: Arctoi ledunt me dissona Vatis
Plectra, deest fidibus, dum canit, vna fides.
Ergo Caledonias inter strepat impia sylvas
Musa: mee fidicen tu Ludouice lyrae.
Cui fidibus sincera fides, cui concinit ori
Religio: sacram iam tibi trado chelimum.
Te modulante canam. Quin & caelestibus ipse
Qui canitur plectris, ad tua plectra canet.

A 4 EMMAS

EMMANUEL Per
menta è Societate Iesu, in
eãdem paraphrasim.

CArmina Cygnus ouans Iessai cantat Oloris,
Et canor est idem, dissimilesq; soni.
Ille palestinas cecinit Iordanis ad rivas:
Aureus hic fuluo qua nitet amne Tagus.
Ille magisterijs caelestibus arduus astra
Transiit; hic votis proximus ire cupit.
Mitigat ad cantus Olor ille à numine poenas
Mundo intentatas, mitigat iste modis.
Mitis in innumeros se gratia diuidit vsus,
Dum canit ille suã, dum canit iste lyrã.
Audire Isacids, ne formidate Tonantem,
Non metuar, placida cum sonat ille lyrã.
Hic Olor Isacij vestigia adorat Oloris,
Quo magis est humilis mens, magis apta sequi.
Ipsè suum, dixit, Tagus admiratus Olorem,
Acceffit titulis nunc noua fama meis.
Ante manus dites mea copia fecerat auro,
Ditat olorinis que modo corda modis.
Tollite de caelo Eridanum, me ponite, Cygnum,
Quem non Eridanus, ripa aluere meã.

ADMO-

ADMODVM
REVERENDO IN
Christo Patri nostro Claudio
Aquauiuã, Prapposito Socie-
tatis IESV Generali, Ludo-
uicus Crucius
S.

VM Iuuentutem
Lusitanã bonarum
literarum discenda-
rum gratia ad Aca-
demiã confluente-
tem, artem orato-
riã, poëticãq;
Conimbricã plures annos docuif-

sem:
¶ 5

EPISTOLA

sem: videremq; re nulla tam iuuari ingenia discipulorum, quam magistrorum exemplis, sæpe quæ illis componenda proponebam, coram ipse etiã scribebam: & cum quæ fecerant, palam recitarem, tum mea quoq; legebam. Expertusque sum hoc factò euafisse alacriores ad hanc partem eloquẽtię capeffendam, quæ poliendis carminibus continetur. Sed erant illa eius argumenti, quæ alere studium adolescentiæ videbantur, peritura tamen, siquidem ad diuturnitatem non parabantur. Domi interim præter ea, quæ maiorum iussu Tragica, Comicaq; ad publicum theatrum feci; extremo ferè tempore quo habui hanc palæstrã, animum adieci ad interpretandum carmine diuinum illud opus sacrarũ literarum, quo Psalmi centum quinquaginta continentur. Etsi enim non putabam perire mihi tempus, quo obedientia mandante humanam poësim

DEDICATORIA.

sim agitabam, tamen hac diuinã consolari animum decreui, & pietati dare eam poëticam, qualis qualis ea erat, quam longo vsu compararam, id in causa fuisse nõ diffiteor, quo minus actum agere reformidarem. Sciebam in eodem argumento plures laborasse, duosque præter Flamminium maximè celebrari. Alterum elegantissimum dictione, alterum tam accuratè hærentem Hebraicæ orationi, vt propterea etsi diligentia laudem tulerit, ingratum quiddam auribus cecinisse à plerisque videatur. Sed vt de vtroq; proferam quod sentio, priori, etsi princeps poëtarum sui temporis inscribatur, nihil debet Respublica Christiana. Nam præter summum scelus, quo se per hæresim obstrinxit, id egisse videtur, ne clarissima, notissimaq; de Christo Opt. Max. vaticinia, quæ Psalmis continentur, suo in carmine apparerent. Quo factò merito
pijs

EPISTOLA

pijs omnibus displicuisse potuit, etiã si suæ factionis colluuiioni maximè prædicabilis habeatur. Posterio-rem verò interpretè ipse laudo, laudariq; à multis vellem: licèt enim suauitas tāta non sit in ipso filo, charactereq; dicendi, doctrinæ tamen habet vestigia non leniter impressa, aded vt si quis modò vellet (quod bona ex parte fecit Genebrardus) verborum sequi significationes, hac huius autoris opera, possit opus commentari, ijs hominibus gratissimum, qui vocum notionibus delectantur. Ego porrò, vt me venustissimum præstare non potui, nec si possem in re castissima, ac sanctissima modestiã postulante, præstitissem, tamen asperitatem fugi, poëticèq; loqui studui temperatè, patrum sententias secutus, qui optimè hoc diuinum opus interpretati à summis Theologis iudicantur. Quamobrem oracula de Christo Seruatore studiis retulisse

DEDICATORIA.

lisse contendere: contendisse porrò deprehendent, qui hanc legerint interpretationem minus fortasse elaboratam. Venio nunc ad editionem. Missum fuerat iam pridè opus Romam, ibiq; à M. Antonio Mureto, Fulvio Cárdu- lo, alijsq; doctissimis viris lectum & probatum. Quid igitur reliquum fuit? cur cessatum? Non putavi tenuitatis esse meæ, quanquam sine fuce à lectis- simis hominibus meus labor probaba- tur, editionem flagitare, aut auiditate prædeundi quenquam, qui id ageret, exorare. Videbã enim ex infinita pro- pè multitudine eorum, qui editionem suorum librorum moliantur, nullum propè esse, qui non putet se beneuo- lè, assidueq; legendum, cum tamè mul- tò aliter eueniat, & de quibusdam si- ne verecundiæ nota iactetur, debuif- se ipsos suo labori pepercisse. Id mihi cur non pertimescerè accidere quoq; potuisse? Accedit quòd à puero So- cietatis

EPISTOLA

cietatis nostræ disciplina educatus, etsi ad eam rudior, retinebam tamen animo dicta Patrum adhortantium cupiditates omnes iugulandas, atque eâ maximè quæ humanæ laudis titillatio ne obrepit. Ob has causas, imbecillitatem ingenij non ignorans, & eorum non immemor, qui priores magna sui nominis celebritate vires in hoc argumento fatigarunt, gaudebam nihil de isto opere in lucem emittendo cogitare; cum ad me perlatum est, apud P. T. feriò id agi, ne diutius ei liceat in tenebris latere. Quod si nõ ab re, nec incerta fama fuit, ac Deo ita volente lux aliqua fauorabilis librũ hunc expectat, eumque iussio P. T. in publicũ exire mandat, id oro, ne sine eo patrone cœlum aspiciat, quem illi maximè optauit. Is ipse es Societatis parens. Ergo cum totus, vt cæteri nostri, tuus sim, mea alterius esse non debet. Hoc iure non facio audacter, sed officiosè
illi

DEDICATORIA.

illi dedico lucubrationes, qui de meo capite potest Christi vice quæcũque iudicarit, statuere. Præterea si more huius æui nomen aliquod tutelare est appellandum, cur ego non Patrem potius quàm dominum salutabo? Tu igitur, pater, habe tuorum liberorum operas. Et quoniam non tam gentilitiũ est tibi cognomẽ, Aquauia, quam re, & virtute partum, age, quæso, volens, ac propitius librum accipe, & rore secundissimi fauoris tui vel leniter adsperge, id tantũ, vt spero, satis erit nostris & externis ad hanc interpretationem modò prodeuntem cum benevolentia legendam. Vale.

LVDOVICI CRVCII
OLYSIPPONENSIS,
SOCIETATIS IESV,
IN PRIMVM LIBRVM PSAL-
MORVM INTERPRETATIO
Poëtica Latinè.

PSALMVS PRIMVS.
Beatus vir, qui non, &c.

TER Beatum, consiliantibus
Qui non adhaeret credulus impijs:
Non orbitâ vadit malorum,
Nec cathedrâ sedet, unde sanctos
Rident profani. Condita legibus
At iussa magni Numinis adspicit,
Quæ mente versat, Solis orbem
Seu teneat rota, seu relinquat.
Est ille ramis arbor ut aureis,
Quam propter vndat fluminis aluens;

Swis

2 PSALM. LIB. I.

Suis daturam poma lato
 Mitia temporibus colono.
 Illi perennat gratia ffordium,
 Et poma certant annua floribus,
 Quæ Solis æstas non adurit,
 Non glaciant hyemes niuofe.
 Res impiorum non ita promouent
 Flatus secundi; gluma sed aræ
 Vt ventilatæ, iniurioso
 Arbitrio rapiuntur auræ.
 Cùm iustus a quis lancibus Arbiter
 Appendet orbem; non erit impijs
 spes vlla causa, non beatâ
 Cœlituum locus in coronâ.
 Est grata magno semita Principi,
 Et mens piorum: sed via lubricos
 Infausta deuoluet profanos
 In stygij fera iura regni.

PSALM. II.

Quare fremuerunt gentes.

Quid trepidant gētes? populi quid inania secū
 Vanis minantur efferi conatibus?
 Principibus iurant immisti fœdera Reges,
 Deo, Deiq; bella Christo vt inferant.
 Eia viri, amborum rumpamus vincula, clamant,
 Et seruitutis colla soluamus iugo.

Hanc

PSALM. II.

3

Hanc, habitat cœli qui templa micantia, ridens
 Irasientem ludet impotentiam.
 Ipse timenda grani miseris Deus ore locutus,
 Studia furore vana turbavit suo.
 Regem quippe meum sanctis ego collibus, inquit,
 In sibi Sionis imperare, Gentium
 Finibus vnde micas leges, & fœdera dicet,
 Sic ora mecum soluit at rerum fator:
 Es mea progenies, genui te hoc lumine, patrem
 Hæreditatem posce me, gentes dabo.
 Et resluo dirimit qui limes ab aquore terras,
 Tui ille fines imperi metabitur.
 In tumidos sceptro populos regnabis aheno,
 Durosq; franges instar vnae fœtilis.
 Vos regnare datum quibus est, & figere leges
 Vita, atque mortis arbitras, aduertite.
 Discite Institiã, reuereri assuescite Numen,
 Domini fouete cum timore gaudia.
 Et quem perpetuo Regem signauit honore,
 Vltro aduolantes filium osculamini.
 Forsitan irascens ne vos erroribus actos
 Pœnis fatiget, pressa si reniserit
 Ira lora parum; sero agnoscetis; in illo
 Qui spem locarunt, esse feliciſimos.

A 2

PSALM.

PSALM. III.

Domine, quid multiplicati sunt?

Multi cur, Pater optime,
Hostes arma fremunt hostibus additi?

Cur in perniciem meam

Coniurant acies? Numinis, inquirunt,

Nec spe fretus amabili

Durabit, nec opem sentiet aetheris.

Per belli fera praelia

Me saluum dederit cum tua parmula:

Astris, ò mea Gloria,

Cum tu flammivomis hoc caput inferas:

Me cum rebus in asperis

Orantem è superis montibus audias.

Stratis molliter incubo,

Dum nox alta volans sydera permeat.

Expers sollicitudinis,

Natum flamma diem cum vaga prouehit,

Surgo, nam Deus excubat,

Hoc custode tremam non ego millia

Gentis pallidus effera,

Coniurata meum fundere sanguinem.

Rex in presidium mihi

O aterne veni, Tu quatis hostium

Malas insidiantium.

Tu pollente manu sua gementium

Dentes

PSALM. IV. 25

Dentes conteris inuidos.

O vita columen, res tibi creditas

A Eternum populi tui

A Equo largus opum numine prospera.

PSALM. IV.

Cum inuocarem, exaudiuit
me Deus.

TE Deus almae voco, responde ex aethere, quando
Es testis innocentia:

Sapeq; me trepidum duxisti, ò vltor, apertum

In aquor ex angustijs.

Nunc miserere mei, & precibus da supplicis aurem.

Quousq; regni Principes

Viscera liuor edet? quid amatis inania? quorsum

Hac fingitis mendacia?

Extulit electum Deus, hoc agnoscite, Regem:

Et inuocantem exaudiet.

Formidate Deum, scelus exhorrescite: lecto,

Et ante somnos, redditi:

Arcanos animi sensus, & libera vestra

Errata lingua pendite.

Pura mente sacris adolete altaria flammis;

Tunc spem Deo committite.

Diuitijs inbiant multi: quis amabile nobis

Aurum repeudet? inquirunt.

PSALM. LIB. I.

Da tua signa mea vita, sequar omnibus annis;
Tuo corpuscens lumine,

AENUM latus agam. Tum vini, fugis, oliu;
Sit dises alter horreis.

Cum mihi blanda tua concesseris ocia pacis,
Noctem quieris dormio.

Quippe meum frundas animum spe, & sede locatum
Corroboras immobili.

PSALM. V.

Verba mea auribus percipe
Domine.

DA facile verbis, Pater, implorantibus aurem,
Accipe quae meditor, quas tollo ad sidera
questus,

Rex idem, numenq; mihi. Te supplice semper
Mente colam, votisq; petam: Nabathaea priusquam
Purpureis caelum radys Aurora coloret.

Supplex mane tuum veniens orare fauorem,
Sic loquar: Improbitas omnia tibi displicet: exlex
Speret nemo tuis habitare penatibus hospes.

Ante tuos oculos fontes astare tremiscunt,
Odisti qui fraude nocent, mendacia fingunt,
Humanumq; feri gaudent haurire cruorem.

Ipse autem repetens quam sis miserescere pronus,
Alma tui veniam supplex ad limina templi,

PSALM. VI.

Vt tibi sacra feram, te religiosus adorem.
Iustitia reclude viam, ne fraudibus hostes
Decipiant, tua pone legam vestigia ductus:

Falsa tonant fictis mendaces oribus illi,
Consilia exagitant fallacibus irrita curis,
Guttur habent instar redolentis mortua busti,
Blanditias soliti linguarum adflare veneno.

Ergo illos Dens exerce, iustisq; fatiga
Supplicijs, medijs olim conatibus agri
Deficiant, aequant pulsati commissa luendo:
Irritare tuum quando potuere furorem.

Tempora agant laeti, quibus es fiducia, tollent
Illi te numeris, dum Sol radiauerit orbem,
At clypei tectos umbra tutaberis illos.
Felices nimium, seruant qui in pectore nomen
Alme tuum, iustos etenim largissimus implet,
Et bonitate pios, scuti velut orbe, coronas.

PSALM. VI.

Domine ne in furore tuo.

IRa dum reddit mihi te minacem;
Carpe ne rerum Genitor merentem:
Neue, dum iusto furor adflat aestu,

Exige penas.
At laborantis miserere tandem,
Quem diu feruens agit agritudo:

8 PSALM. LIB. I.

Redde me fractis medicus salutis
Ossibus agrum.

Mens adhuc curis magis egra languet,
Tunc despectum penitus relinques?

An meo optatum statuis labori
Ponere finem?

Quo soles vultu, Pater ò, redito,
Eximes atro caput à sepulchro,
Facta me vindex mea, te benignum
Parcere cerne.

Quis tuæ laudis meminit sepultus?
Te quis ad nigrum memoravit orcum,
Nox ubi æternum patitur silendo
Frigida somnum?

Nulla lamentis vacat hora solis,
Fletibus totis ago noctis umbras.
Et superiecto rigo lacrymarum
Flumine lectum.

Fletus, & mærens hebetavit angor
Luminum vires, color inter hostes,
Et vigor lætæ posuere rugis
Frontis honorem.

Vos, quibus fraus est iocus, & voluptas
Ite, spe vana cecidistis: aure
Nam meos questus Dominus recepit
Æquus amicâ.

Annuit vultu precibus sereno,
Audj't lenis mea vota, cessas

Turba

PSALM. VII.

9

Turba confuso variare turpes
Ore colores?

Tingat hostilis pudor ora turba:
Corda dissoluat panor: Eia votis
Irriti, mæstos agite in remotis
Sedibus annos.

PSALM. VII.

Domine Deus meus, in te spe-
raui.

TE rector orbis spem salutis vnicam
Periclitantis inuoco.

A factione redde persequentium
Potentiore sospitem.

Leonis instar efferi ne deuoret
Hostis carentem vindice.

Mentem, manusq; labe si piaculi
Contagiosa pollui:

Si damna damnis reddidi, spe decidam
Priuatus omni gloria.

Fugiens, ab hoste persequente retrahar,
Mactatus ense corruam.

Mecum insepulto funeretur inclytis
Quacunq; laus est nominis.

At vltor ira surge plenus, fulmina:
Inuade fines hostium.

A 3

Cordi

10 PSALM. LIB. I.

Coram esse legem, quam tulisti, ut asserat,
 Exurge: nam minoribus
 Iniuriosos imperas à publica
 Autoritate corripis.
 Si me tueris, te corona gentium
 Plaudentium circumdabit.
 Defensor equi iuris, innocentia
 Ab omnibus vocabere.
 Hanc surge propter gloriam sublimior,
 Qui iura das mortalibus.
 Agnosce causam, iudica: vide meam
 Quaesitor innocentiam.
 Vanescet hominis tam scelesti iniquitas:
 Iusti vigebit aequitas.
 Scrutatur etenim perspicax mentem Deus,
 Introspectit praecordia.
 Illum hinc salutis habeo praesidium meae,
 Nam corde puros liberat.
 At vos scelesti turba, cunctantis mora
 Ne Numinis fallamini.
 Ut equi amicos sospitat: sic tempore
 Suo fatigat improbos.
 Ni frena mentis obstinata vertitis,
 Iam stringit enses flammeum.
 Iam tendit arcum: tela mittet ignea:
 Vrentur illis saucij.
 Tu, qui nefanda parturis, doloribus
 Exastuas dum concipis.

Partumq;

PSALM. VIII.

11

Partumq; tandem fundis, instar fabulae,
 Quam fingit umbra somnij.
 Scrobe, deuorare qua parababas alterum,
 Hac deuoratus occidis.
 Fraus in parentem redyt, autoris sui
 Ruina praesit verticem.
 Erit ergo carmen Aequitas Dei mihi;
 Eiusq; nomen inclytum.

PSALM. VIII.
 Domine Dominus noster,
 quàm, &c.

Noster humana Imperator
 Gentis à clarissime,
 Quàm tuum nomen per omnes
 Orbis oras funditur!
 Elegantiore decore
 Astra caeli praeteris.
 Muta soluis ora laudes
 In tuas infantia;
 Cuius acclamatione
 Victor hostes eruis.
 Hoc tua videbo caelum
 Arte factum dextera:
 Orbe Lunam nunc rotundam,
 Nunc acutam cornibus:

Flam

Flammeas stellas in ipso
Conspicabor æthere,
Tunc, Quid est homo? rogabo:
Cuius es non immemor.
Exulis quid est Adami
Stirps, ut illam visites?
Condidisti si minorem
Angelorum cœtibus.
Inclytum tamen creati
Mente, forma, gloria.
Quicquid est tui peractum
Rôboris potentia,
Te volente, te iubente,
Et sub illo principe.
Cuncta, quæ meantis aure
Vina potant spiritum,
Eius ipse collocasti
Sub pedum vestigijs.
Huic bones, ouesq; parent,
Huic agrorum belluæ:
Huic volucres, ac ruentes
Lata pisces æquora.
Noster humana Imperator
Genitis ò clarissime,
Quàm tuum nomen per omnes
Orbis oras funditur!

PSALM. IX.
 Confitebor tibi Domine.

TE cithara, te voce canam, tua mente reuoluam
 Facta, Parens, tibi lætitia perfusus in auras
 Effera, & citharas numeris vocalibus addam
 In nomen, Rex alme, tuum. Ruit hostis ab ore
 Namq; tuo fugiens, animamq; efflauit eundo.

A Equus enim iudex partes aduersus iniquas,
 Ipse mihi afflictæ dirimis certamina causæ.
 Gentibus increpitans clauisisti immanibus ora.
 Impietate reos damnasti, nomina quorum
 Fecisti æternum secreta minoribus esse.

Hostis amare, tuo sinem Deus attulit ensi,
 Et tua prostratis iam diruet oppida muris.
 Illa cadent magno radicitus eruta motu,
 Teq; simul tacitæ condent obliuia fame.

Ipse autè Dominus manet, æternumq; manebit;
 Iamq; sibi solum componit, ut arbiter orbem
 Temperet, & populos examine iudicet æquo.
 Præsidium miseris aderit, statioq; furentes
 Tempestas rerum cum soluerit aspera ventos.

Ergo, Parens, duris sperant te in rebus amicam,
 Qui nomen nouere tuum. Non sorte relinquunt
 In grauiore pios, qui te, & tua iussa requirunt.
 Dicite vos Dominum, qui numine tecta Sionis
 Alma tenet, populis externa per oppida fertis

Consilia, euentis nunquam caritura secundis.

Cæde vaporantes in fonte vlciscitur enses,

Et dare pauperibus non obliuiscitur aurem.

Alme precor, miserere: meas ô respice curas,

Hosilisq; minas odij: Ne regia lethi

Effice me piceis includat abenea portis.

Ipse tuas repetam Solymæa per ætria laudes,

Autoremq; meæ dicent caua nablia vite.

Quem fecere lacum, gentes adiere maligna:

Retia ponentes nodati in retibus hærent.

Scilicet hanc legem statuit vindicta Parentis

Admirandi, suis fallantur vt artibus artes:

Et laquei proprijs inuenti autoribus obsint.

Impietas ergo teneat regna inuia Soli,

Et secura Dei gentes quæ obliuia potant:

Integritas autem nec tristibus occubet vmbriis,

Spes inopum seros nec luceat obruta fines.

Surge, Parens, nè quis rerum successibus auctus,

Erigat in tenues elato cornua vultu.

Iurâq; regnator da gentibus æqua superbis,

Addæ metum, freno quoniam formidinis actæ,

Aspicient Numer maioribus esse timendum,

Vlturum in timidos quæ patrauerunt minores.

PSALM.

PSALM. X.

*Vt quid Domine recessisti
longè?*

C*ur procul alme Parens abysse videbere, quãdo
Atrox procella temporum iustos agiti?*

Impius euehitur dum fastu elatus inani,

Pium superba calcat impotentia.

In caput ô vtinam recidant inuenta malorum,

Et cogitatis occidant furoribus.

Se leuat in cælum, temerata nefarius explet

Libidinosi quando vota pectoris.

Applaudunt scurræ linguis, animosior inde

Suis, lacescit astra contumelijs:

Ergo furens animi, posita formidine, cæli

Vltoris iram Regis obliuiscitur.

Quã vocat improbitas, illâ scelus occupat omne,

Sen nox oberrat, siue Sol regit diem.

Non subit intereã, quibus illum excindere pœnis

Statuit seueri læsa maiestas Dei.

Aut animi plenus dominum se fingit in hostes,

Aut hæc inani voluit impudentia:

Ibit inoffenso pede vita, nonissima donec

Meum coronet verticem felicitas.

Fraudes ore vomit, promptus maledicere, linguã

Bonis dolores, & labores parturit.

Colloca

Collocat insidias circa ferus atria ditum,
 Inde ut cruorem spargat innocentium.
 Hinc inopem toruo venientem lumine seruat;
 Respicit ab antro seuus ut prædam leo.
 Innocuis ergo later imprudentibus hostis;
 Ut implicatos retibus trahat suis.
 Quos ubi despexit luctari in casibus, exit,
 Superq; toto pectore incumbens, cadit.
 His ubi non meritos affectit cladibus, arte
 Immanitatem celat implacabilem.
 Tunc secum hæc memorat : Deus obliuiscitur
 orbem,

Et, ut ferantur res, videre negligit.
 Surge, manum radijs attolle minacibus ultor,
 Ne te piorum cæperint obliuia.
 Cur impune tuus secum meditabitur hostis,
 Non esse curæ res tibi mortalium?
 At bonus innocui miseranda incommoda cernis,
 Et quo dolore torqueantur adspicis.
 Indignata, vides, ut seuiat ira tyranni,
 Quem puniendum dextera trades tuæ.
 Sunt inopes, & erunt tua cura, parentibus orbam
 Tutor gubernas ipse solitudinem.
 Vires frange : pios adeo quibus impius urget,
 Ut non reperias quem secundo punias.
 Omnia Rex hominum dominabere tempora,
 quamuis
 Ex orbe semen impium fugaueris.

Hæc

Hæc sunt alme Parens: audi pia vota bonorum:
 Hæc mista lacrymis pectorum suspiria.
 Pupillum tenuemq; velis defendere, surgat
 Animis tyrannus ne quis insolentior,
 Et validis fidens opibus calcare minores
 Audeat eodem factus è terra luto.

PSALM. XI.

In Domino confido: quomo-
 do, &c.

Cum Domino fidam, quid dicitis, Alite penna
 Instar auis timida per iuga summa fuges?
 Impius, intendat calamis lethalibus arcum,
 Et velit occultâ cade necare pios.
 Quid meruere boni, si fundamenta ruerunt,
 Præuorum instabili non bene sulca manu?
 Sancta coruscantis vindex habet atria templi,
 Inde toro residens omnia facta videt.
 Per varias hominum circumfert lumina curas,
 Lumina secretum præteritura nihil.
 Approbat, insontes peragunt quæcunq; labores;
 Omne sed auerso despicit ore nefas.
 Quin super exleges tortum iaculabitur ignem,
 Mistaq; sulphurea retia nube pluet:

B

Addet

*Addet agens hyemes. Hac pharmaca diluet auris;
Impie lethæo vase bibenda tibi.
Iustitiam Dominus rerum quia diligit, omnes
Pectore qui casto recta sequuntur, amat.*

PSALM. XII.

**Saluum me fac Domine, quo-
niam, &c.**

O Rector esto presidium mihi,
Nam fugit orbem territa sanctitas:
Fidesq; mutauit remoto
Exilio temerata gentes,
Mendosa narrant quisq; sodalibus,
Verbis amicant dulcibus alterum:
Sed corde prauas fraudulentos,
Vt noceant, mediantur artes.
O frangat, orbem qui regit arbiter
Fucata blandis ora coloribus:
Doctam recidat magna linguam
Intrepidus resonare doctus
Audens superbi talia proloqui,
Verbis agamus cuncta licentiis:
Nam nostra habentis equis ora
Aut hominum premis, aut Deorum?

4600.

Ad

*Aduertit aurem, sed querimonis
Numen bonorum seu a gementium:
Dixi: q; surgam, nec cathenas
Sub tumido patiantur hoste.
Quin liberatos sedibus infram,
Impune cernent vnde pericula;
Rerumq; motus, & frementes
Sub pedibus volitare curas.
Promissa ducit semper in exitum
Syncera, tanquam fusile septimo
Aurum camino quod recoctum
Disimili sine face lucet.
Nos efferata gentis ab impetu
Regnator olim magne tueberis:
Nos à malorum stirpe saluos
Perpetuum statues in auum.
Rerum potestas cum datur improbis
(Scis alme) versant cuncta volubiles:
Terraq; proles in bonorum
Asserior sobolem tumescit.*

PSALM. XIII.

**Usquequo Domine obliuisceris
me in finem?**

Quo Pater vsq; mei capiēt te obliuia? semper
Ora reges, oculis non retegenda meis?

B 2

Con-

20 PSALM. LIB. I.

Consiliis animum quò tristibus vsq; fatigo?
 Flebile quo pectus desinet esse die?
 Quò ferus vsq; suos de me canet hostis honores?
 Verte precor vultus ad mea verba tuos.
 Hos radis oculos tandem vitalibus adfla,
 Sopiti stygis ne moriantur aquis.
 Ne meus, Iunilui, pieno canat anulus ore;
 Namq; meis alacer casibus hostis erit.
 Spes ego quas habeo, te soio in praeside figo,
 Alma salus veniat numine missa tuo.
 Tum secura meis accedent gaudia rebus,
 Teq; tuumq; meo nomen in ore feram.

PSALM. XIV.

Dixit insipiens in corde suo.

Impietas, addens calcarea caeca furori,
 Sibi dixit, Orbem qui regat non est Deus.
 Polluit hinc hominum contagio lurida mores,
 Nemine sequente veritatis orbitam.
 In terras oculus Deus aethere misit ab alto,
 Facta ut videret omnium mortalium.
 Esset an ex hominum tot saltem millibus una,
 Quis corde numer, purior requireret.
 A recto in pranas gens declinaverat artes
 Humana, cula facta detestabilis.

Omni.

PSALM. XV.

21

Omnibus vnus erat furor in contraria veri,
 Nam fas, pudorq; continebat neminem.
 Fas colerent illi, scelerei qui vela dederunt,
 Plebem vorantes ut suos cibos meam?
 Quin etiam viuunt securi vindicis animum:
 Nullo inuocantes numen in periculo.
 At gelido victi ponent horrore timores,
 Cum res timorem nulla iustis afferet.
 Qui fouet insontes, hac dicit fontibus olim,
 Studia vocastis pauperum ludibria?
 Spes erat, & constans valide fiducia mentis,
 Deus secundo quam beabit exitu.
 Quis dabit aërea missam de rupe Sionis
 Opem vocatis Isaci nepotibus?
 Cum Deus in patrias profugos reuocauerit vrbes,
 Tunc Abrahamo nata gens latabitur.

PSALM. XV.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo?

Osator rerum, quis amena tecum
 Aetheris felix habitabit arua?
 Quem siues almi tua feriari
 Per iuga montis?
 Integrum vitæ scelerisq; purum,
 Iuris & veri cupidam, veneno

B 3

Nesci-

*Nescium blando medicare fletu
Spicula lingua.*

*Damna moliri focis, amicos
Turpium dictis maculare rerum;
Casta qui pura temerare fugit
Nomina famæ.*

*Impios ducens nihilo minores,
Qui vehit iustos super astra laude
Vera iurati stab. lire certus
Fœdera pacti.*

*Non dedit nummos repetendo lucra;
Non ut insontem spoliaret auro
Cessit, inuictus stetit imò contra
Munera iudex.*

*Quisquis hac felix animi peregit,
Euolat pennâ metuente solui:
Redditum celo canet at sequentes
Fama per annos.*

PSALM. XVI.

Conserua me Domine, quo-
niam, &c.

In columem seruet tua me custodia, quando
Alme Parens animo spes ades vna meo.
Vnum te soleo sanctum mihi dicere numen:
Et mea contestor non opus esse tibi.

*In sanctos ideo votis feror omnibus illos,
Quos non penituit sorte vocasse tuos.
O genus ingratum, gens ò obnoxia pœnis,
Fingere de cæsis rupibus ausa Deos.
Non ego pollutis horum me altaribus addam,
Accendunt vitulâ quando tepente rogos.
Non inuenta loquar, Diis nomina talibus vnquã,
Nec facient dictis, fœderibusq; fidem.
Ritè colam Dominum nostræ patrimonia sortis,
Qui socium patere me facit esse sua.
Rem mihi componet, populumq; tuebitur idem,
Cui vertenda dedit fertilis arua soli.
O fors, ò regio cultis vberissima fundis;
Prouentu agricolas quàm beat vna suos.
Te dicam Genitor, video quo vera magistro,
Quo perago noctem, quo monitore diem.
Namq; soles dextrum semper mihi numen adesse,
Res ferat impulsas ne qua ruina meas.
Gaudia quàm recreant hoc exultantia pectus,
Linguaq; per laudes quàm cupit ire tuas.
Spero equidem stygiis animam nec sedibus addes.
In cineres verti nec mea membra fines.
Immodè viam pandes, qua rursus in æthera surgam,
Inq; meos fundes gaudia mille sinus.
Et manibus sparges ingentia munera plenis;
Temporis aternas præteritura moras.*

PSALM. XVII.
Exaudi Domine iustitiam
meam.

SI iusta posco, lenis aurem Conditor
Blandam querelis applica.
Fuco maligna fraudis ora callido
Non te precantur illita.
Qui cernis oculis aqua perspicacibus,
Quo iure sum pronuncia.
Per noctis umbram saepe tentasti meis
Quid esset in prae cordiis.
Examina sti facibus, inuentum nihil
In ore menti dissonum.
Vidi malorum facta, legum scilicet
Memor tuarum, lubricas
At quas terebant orbitas, exhorruui,
Ne par sequendo euaderem.
Hac mente gressus per tuas vias rege,
Lapsu pedum ne corruam.
Audi innocentem, mitis aure supplicis
Questus amicus suscipe.
Bonos tuendo redde te mirabilem
Spes vna te colentium.
At prapotentis dextere obsistentibus
Ostende formidabilem.

Pupilla

Pupilla quali luminum custodia
Seruatur intuentium,
Hac me tuere. Sub tuis fugiam graues
Alis timores hostium.
Vallant obesi me phalange corporum
Formidolosâ pinguium.
Tonant superba fastuosi, callibus
Rotant euntem, retia
Locis adaptant, & leonis impetunt
De more, vel leuunculi,
Quem prima ab antro mittit in prædam fames:
Exurge, vim tyrannidis
Prior anteuerte, sternere vindex impium:
Et hunc ab illo spiritum
Defende, gladium de manu extorque tuum,
Quem nunc inulta fulminat.
Dextris eorum vindica mortalium
Caduca quos spes allicit.
Qui se beatos rentur, vncto fercula
Si lauta ventri sufficis.
Penumq; terræ pandis, vnde prodiga
Felicitate exuberent.
Diu parentes & talenta liberis
Fruenda dent herediis.
Intaminatâ diues innocentia
At ipse te clarissimo
Vultu micantem si, Parens, aspexero,
Implebor omni gaudio.

B 5

Hac

*Hæc est beata cælitum felicitas,
Tuum videre gloriam.*

PSALM. XVIII.

Diligam te Domine, fortitudo mea.

Ardebo te, sancte Parens, mihi turris abena,
Arx, spes, ara, salus, belli in cõgressibus umbo:
Iactataq; salo statio bene fida carina.

Te quoties laudo, & supplex tua numina posco,
Hostis abire fugâ magnis vultatibus ardet.
Ipse autem positâ sospes formidine viuo
Cum laqueis pavidum mors irretiret abenis,
Vndantes Erubi ruerent è sentibus amnes,
Me lethi manica vinctum, pedicæq; tenerent:
Clamavi ad Dominum, stellanti à vertice templi
Audyt, ac blandam clamoribus appulit aurem.

- Ingemuit tellus, dirvum fundamina motis
- Contremuere iugis, sensere vt numinis iram.
- Fumiferam calidis efflabat naribus vndam
- Ore vomens ignem quo sylua ambusta relucet,
- Et noua concipiunt restinctæ incendia pruna.

Cumq; supercilio Pater inclinasset Olympum,
Descendit, nebulæq; pedes vmbrauit amictu.
Protinus inuehitur curru celer alite, candens
Quem flammis auriga regit, pennisq; volantes

Ocyor

Ocyor auratis ventorum præterit alas.
Ille cauo picea latitans in fornice nubis,
Se circum tenebras, & aquatica m. bila sudit.
Attamen ardenti vultus fulgere coactas
Soluebat nubes, grando lapidosa ruebat.
Vnde, poloq; faces toto micuere sonantes.

At pater omnipotens vt vocibus ora resoluit,
Intonuit cælum, ruit ater grandinis imber,
Et diri arserunt radijs fatalibus ignes.
Instat agens hyemes telorum, & fl. lmina densat
Crebra manu, totoq; vegas ferit æthere flammæ.
Tunc patuere suis defecta liquoribus antra,
Vnde fluunt amnes, tunc fundamenta reclusit
Orbis terra, sinus, arcanaq; viscera pandens.
Talis erat Domini vox, talis archelitus oris.

Ille manum tendens è cæli vertice, ferri
Me stygijs inbibebat aquis, ex hostibus vltro
Afferuit, flammæ odq; restinxit anhelas:
Arma quibus potui victus succumbere, fregit.

Nam me tempestas ageret cum turbida rerum,
Aggressi magnis validi conatibus hostes
Incubnere, Parens at qui regit omnia, vidit,
Auxilioq; suum præsens fundauit amicum:
Et latum per iter duxit. Mili namq; volebat
Iustitia ob merita, & manuum bene facta meari
Æquus honoratæ concedere præmia vite.

Iustis quippe vijs vltro vestigia feci,
Cultor sacra Deum nunquam temerata secutus,

Ante

*Ante oculos Domini sanctissima iura ferebam,
Nec placitas duro repuli conamine leges.
Teste Deo fraudis scelerisq; ignarus, & omnis
Flagitij, tenui cursu meliora secundo.
Iussa videns ergo diuina faceessere promptum,
Et sine labe manus denis cumi lauit amicum.*

*Cui non asinilem te moribus optime fugis?
Sanctus ades sanctis, idemq; infontibus insons,
Simplicibus simplex, at fallere callidus armis
Te non disparibus Regem experietur iniquum.
Tu populum seruas inopem, tu lumina cogis
Ardua, ventosos ponant vt cernua fastus.
Tu generis decoras ortum, mea nubila pellis,
Das superare acies, trar: s'req; menia saltu.*

*O tua quam sanctas aperit Deus orbita leges!
Quam seruant promissa fidenti! Non purius vnquam
Desuet à septem coctum fornacibus aurum,
Queis tibi fidentes clypeo vt septemplace munis.*

*Qui Deus ò gentes alter molitur habentis
Orbis, & inuentis hunc addit rebus honorem?
Numen habet solus qui me nunc viribus armat,
Nunc aperit sine fraude vias, pedibusq; volantes
Fecit vt aquarem cernuos, ac tuta subirem.
Ille docet bellare maris, quibus arcus abentus
Frangitur, & clypeum telis venientibus offert.
Nutantem fulcit: cum: me in discrimina mittit,
Aut scelerum penas, extremo vrgente periclo,
Sospitat, & famæ maioribus cenebit alis,*

Expe-

Expediens latum vestigia tuta per aquor.

*Ergo ferum rigidis hostem sequor acer in armis,
Palantem capiam, nec signa in castra reducā
Ante, meæ sauo quam turbine corruat hasta;
Aut veniam affusi pedibus, vitamq; precentur,
Inualidi pugnas iterum tentare minaces.*

*Hunc mihi das genitor pugnada in bella vigore,
Sub pedibusq; locus quicunq; in pralia surgunt,
Aut inhonesta facis vertant in vulnera tergum.
Auxilio veniant vt numina voce ciebunt,
Nemo tamen fractis aderit, tibi vota neganti
Responsum, facient successibus irrita latis.*

*Pulueris instar eos, quem torquent flamina,
verram:*

*Et pedibus subigam, cen strata per humida cœni.
Seditiosa leuis pacas certamina vulgi.
Multis aqua tuo populis do numine iura,
Et famâ imperij veniunt se subdere gentes
Ignota: seu vera ferant, siue arma timentes
Nostra, parum fidis narrent mendacia linguis.
Vt libet accedant: etenim mea iussa capessent,
Inclusiq; suis agitabunt manibus euum,
Vnde fluent instar frondis quam decutit Auster.*

*Laus tibi sit rerum genitor, sit gloria, vitæ
Ara, salusq; meæ, per quem vindicta rebelles
Iusta domat, populisq; iugum tractabile reddit.
Te duce præterito redj iam sospes ab hoste,
Victor agam reliquos, mihi si noua bella resurgēt.*

Indi-

*Indignata feri si senuet ira tyrannu.
Ergo tuas dicam quacumq; per oppida laudes,
Immortale feram numeris ad secula nomen.
Seruasti incolumem per tot discrimina Regem;
Seruatum cumulas opibus, prolemq; fouebis,
Dum Sol astra suo radi. u. erit ignea curru.*

PSALM. XIX.
Cœli enarrant gloriam Dei.

HÆc cœli species motu reuoluta perenni,
Hic tenor æternus, rerum hic pulcherrimus
ordo,

*Esse Deum memorant. Illo inuentore coruscis
Astra rubens æther accendit eburnea flammis.
Succedunt umbris solcs, & solibus umbræ.
Noxq; diem, noctemq; dies monet, ut sua magni
Numinis æternum veniant ad munera iussu.
Non voces, non verba sonant, tamen vltima reris
Meta videt spatij concordibus omnia ferri.
His populi signis, atq; hæc exempla secuti
Vestigat Deum, qui senuet prouidus orbem.*

*Ille coruscanti posuit tentoria Soli.
Vnde velut Tyrio sponsus rubicundus amictu
Deserit aurora ihalanum, similisq; giganti
Carpit iter. Postquam summū terit æthera curru,
Extremi reuolat per sidera frigida mundi,
Et fouet intercæa vitalibus omnia flammis.*

At de-

*At decor astrorum, Solisq; aspectus euntis,
Non ita delectat mortalia lumina visu,
Vt lex alma Dei mentes ad honesta reducit.
Ille fidem rebus, iurataq; fœdera sancit,
Ille rudes animos monitis sapientibus aptat,
Et placidis hilarat mortalia pectora iussis,
Quæ demunt oculis omnem caliginis umbram.
Æterna colitur sed religionis honore:
Leges quippe tulit, quas veri conscia virtus,
Fasq; iubent. Ergo meliore cupidine mentes
Alliciunt, quam gemma nitens, auriq; metallum.
Mella nec afficiunt adeo prædulcia linguam:
His tibi qui purus Domino famulatur, inharet:
Nam facit ingentem meritis custodia legum.
Quis scelus omne cauet? quis non fallacibus errat
Consilijs? quis semper iter rimatur Olympi?
O pater ignotas animi bonus elue fraudes,
Nec sine ventoso me deseruire tumori.
Si fugio hunc, sceleris fugiam contagia magni
Purus, & horrendæ præteruchar ostia pæne,
Quæ verbis, quæ mente rogo, Deus effice, quando
Nobis solus ades, vitamq; a morte reducis.*

PSALM. XX.
Exaudiat te Dominus.

Audiat omnipotens tua vota, & protegat, atra
Cum nube sauit temporum necessitas.

Iace-

Iacobum ex humili magnum quo nomine fecit.

Hoc hoste reddat te subaëto nobilem.

Mittat opem sacris almae penetralibus adis,

Et è Sionis arcibus corroboret.

Sit memor ut sanctas epulis adoleueris aras,

Pinguemq; siammis hostiam cremaueris,

Det tibi laetus opum quascunq; rogaueris illum,

Consilia latis prosperet successibus.

Te reducem cantu dicemus, & inelyta signa

Domini frementes nomen, alienabimus.

Ipsè tuis equidem votis Pater annuet, ipse

Precibus secundos ordinabit exitus.

Qui etiam (video iam ferri oracula) Christum

Saluum per omnes euehet casus Deus.

Afferet auxilium diuina è sedibus aula,

Pollentis alma dexterae potentia.

Hi metuenda fremant fulcatis curribus arma:

Illiq; turmis sauiant equestribus.

Nos Domini sanctum nomen repetemus auiti,

Illoq; tuti prælia inchoabimus.

Curribus implicitis, & quadrupedantibus hostes.

Cadent in escam belluis voracibus.

At nos inualidi parto surgemus honore,

Fauore nempe subleuante Numinis.

Incolument nobis di, qui potes omnia, Regem:

Et numen, adsit qui diuocabimus.

PSALM. XXI.

Domine in virtute tua lætatur Rex.

Virtute fultus Rex tua, victorijs
Potitur almae Conditor.

Te sospitante viuit, & vitam tui

Fatetur esse muneris.

Voti dedisti compotem, nunquam preces

Tulisse passus irritas.

Quin vota donis anteuertis, circulo

Illum coronas aureo,

Preiosa clarat more translucendum

Quem fixa gemma siderum.

Vitam roganti secla viuat annuis

Metanda nullis seculis:

Immensa per te gliscit eius gloria,

Res, fama, laus, felicitas.

Cælestis vnum ponis admirabile

Exemplar indulgentia:

Tui ex paratâ semper oris gratiâ

Suum trahentem gaudium.

In te locauit spes, fauore Numinis

Non cedit inconstantia.

Tua sceleratos perduelles dextera,

Et te perosos vinciet.

Flamma ut caminis lambit aestuantibus

Arbusta Sole torrida:

Sic, cum furori lora iusto solueris,

Adflabis omnes impios,

Iraq; velles intonante noxiis

Cum stirpibus propaginem.

Quid impiorum caeca peruicacia

Est ausa? commissitur

Tibi labores mente seuâ, inutilis

Ad cogitata viribus.

Hos terga coges impotenter horridis

Cedenda telis vertere.

Et ora rursus occupans, lethalia

In ipsa mittes spicula.

Qui mundi habenas rector aeternas regis,

Assurge nunc potentior.

Nos te canemus esse clementem bonis,

Et in scelestos asperum.

PSALM. XXII.

Deus Deus meus respice
in me.

O Deus, o sanctum mihi numen, respice, quare
Te premor innumeris destituente malis?

Sidera

Sidera continuis rugitibus alta fatigo,

Et fugit à lacrymis vita, salusq; meis.

Sive polum radiet Solis vaga flamma, vocanti

Non mihi respondes, dum regit illa diem.

Sive polum tenebris nocturna silentia condant,

Non sine lamentis nox abiit vlla meis.

Tu colis astrorum radiantibus ignibus arces,

Et celebre Isacidum carmine numen habes.

Spes at auam laeis firmasti euentibus olim,

Roboris erectas saepe vigore tui.

Clamantum gemitus audisti ex aethere, nunquam

Quòd te quaesierint cruducere Deum.

Dicor ego vermis, non vir: sum fabula vulgo,

Nominis exemplum vilis in vrbe feror.

Porrigit extensis qui me videt ora labellis,

Vtraq; ludenti tempora fronte mouet.

En trepidas, aiunt, qui spes in numine fixit:

Seruet eum, voluit si Deus esse suum.

Matris at è gremio venientem in luminis auras,

Alme tuus patrio souit amore sinus.

Spes mea iam fueras, quando puer vbera suxi,

Nec sine te vidi teste parente diem.

Ergo meum numen castæ Genitricis ab aluo,

Ne velut exposita stirpe relinque tuum.

En Pater, hanc animam profiora pericula terrent,

Nemine tam sauas impediante minas.

Hinc vituli cingunt, vertunt hinc cornua Tauri,

Dorsa quibus validâ pingua mole tument.

Me super ore fremunt, leo se de montibus acer

In timidam veluti præcipitasset ouem.

Et cruor effuso sudantem fœmine lauit,

Iunctaq; dissoluit frigidus ossa timor,

Cor liquidum circa præcordia tabida fluxit,

Cera velut tepidos soluitur ante rogos.

Pristinus in morem luteæ vigor aruit vna,

Faucibus obstupuit lingua retenta meis.

Spirat adhuc resuæ vitalis anhelitus aura,

Et videor gelidâ iam tumulatus humo.

Hinc me turba canum rabidis assultibus vrget,

Pastaq; flagitijs inde corona tenet.

Ergo manus clavis fodere trabalibus ambas,

Trahere pedes, ceu ferus vngue leo.

Omnia dinumerant oculis ridentibus ossa,

Ossa per extensam visa tumere cutem.

Sauitiae exemplo tam rara lumina pascunt,

Et iuuat à nostris gaudia ferre malis.

Diuisere sibi, spoliū ceu nobile, vestes:

In tunicam lati sorte venire meam.

O Genitor diris absens ne defice rebus,

Posco, vides quali tempore, fessus opem.

O Deus hanc animam crudelibus eripe telis,

Prada sit, ò inhibe, ne canis vna feri.

Impatiente rapi ne srueris ore leonis,

Neue sub inmani Rhinocerote mori.

Ipse inuim nomen memorabo fratribus olim,

Te populi gregibus, conciliisue canam.

Hunc

Hunc laudate p̄ Dominum quicumq; timetis,

Hunc domus Isacidum quem canis, vna time.

Aspera supplicibus non præbuit ora querelis,

Non inopis durâ respuit aure preces.

Auditi orantem lethæo ex aggere vocem,

Restituitq; oculis lumina dempta meis.

Ergo tibi laudes populorum in cœtibus addam,

Vota piâ coram debita gente feram.

Accumbent epulis inopes, saturiq; loquentur

Quæ fas est animo numen amante loqui.

Felices ò este boni, pia viuite corda,

Dum fugat astra dies, dum fugat vmbra diem.

His olim exemplis, quauis habitata colonis

Accipiet Domini mollior ora iugum.

Tam varij linguis, habitu quàm vestis & ore,

Mente Deum, precibus, muneribusq; colent.

Illius est totum componere legibus orbem,

Ille domet gentes, imperioq; regat.

Excipiam mensis populos epularibus omnes,

Quos alit innumeros vberè terra sinu.

Prodiya mirantes igitur conuiuia cœna,

Sponte dabunt iussis mitia colla Dei.

Ante patrem solus cadit infelice ruina,

Sidera quem terris postposuisse iuuat.

At mea posteritas superæ famulabitur aula,

Solaq; dicetur grex, populisq; Dei.

Tunc aliis dicet ventura nepotibus atas,

Qua promissa Dei sint stabilita fide.

PSALM. XXIII.

Dominus regit me, & nihil
mihi deerit.

ME regit aternis qui mundum fienat habentis
Nullam timebo pauper indigentiam.
Mollia ridenti vernant vbi gramine prata,
Mihifedat ille pastor arcntem famem.
Vnda calore graues vbi frigida temperat auras,
Dulci astuosam mitigat lymphâ sitim.
Cum vagus errarem de tramite deuius equi,
Dux in sequenda me locauit orbitâ.
Si frigentis eam stygiis conuallibus Orci,
Hoc regna comite non timebo pallida.
Alme pedo rantum discrimina cæca fugabis,
Animiq; solues irritas formidines
Tu mihi das epulis cumulatæ accumbere mensæ,
Turba cateruis amula videntibus,
Tu fragrate mihi celsum caput vngis oliuo,
Hilari coronas vda vno pocula.
Quin etiam vite dam spiritus hos reget artus,
Comes sonebit me tua indulgentia.
Inq; tuæ sanctis vinam penetrabilibus aula,
Tempora dierum longa diffluentiam.

PSALM. XXIV.

Domini est terra, & plenitu-
do eius.

Est Domini tellus, & quæ pleno vberè nutrit:
Orbisq; & omnes orbis huius incolæ.
Immotam refugo stabiliunt in æquore molem,
Vndisq; lauit amnium perennibus.
Quam tamen exuperant humana hæc atria sedes
Illæ beatæ destinata heroibus?
Ergo quis in montem veniet rutilantis Olympi,
Gradumq; cæli figet in cacumine?
Qui gerit immunem sceleris mentemq; , manumq;
Hinc corde purus, inde factis innocens.
Ludibrijs animum vanæ neq; detinet umbra,
Aliis nec obstat callidus periurijs.
Hæc est progenies reuolans in sidera, querit
Hæc ora, proles nata Iacobo, Dei.
Altius aternæ deducite limina portæ,
Latera remotis expedite ianuis.
Rex venit insignis rerum quem gloria clarat,
Per vos in almam vadit ille Regiam.
Iste quis est ad eod Regem quem gloria clarat?
Fortis, potensq; bella qui nutu regit.
Altius aternæ diducite limina portæ,
Latera remotis expedite ianuis.

Iste quis est adeo Regem quem gloria clarat,
Et sempiterna poscit alta Regia?
Qui regit arma suo pugnataq; praelia nutu,
Hic est perenni Rex decorus gloria.

PSALM. XXV.

Ad te Domine leuavi animam
meam.

AD tua sollicitas anima penetrabilia curas
Mitto parens, o sola mea fiducia mentis.
Effice ne tingat fucos pudor ora rubenti,
Neue canant hostes me spes aluisse caducas.
Erubuisse piis de te pendentibus, absit:
Quippe rubor melius fontes inglorius vret,
Triste bonis acuunt qui nulla ob crimina bellum.
Alme tuas ostende vias, aperiq; magister
Flammea caelestes quibus itur ad atria calles.
Dirige me veri facibus, ne crudulus errem,
O Deus, o omnes spes exorata per horas.
Esto memor, prima qui sis ab origine mundi:
Scilicet humano facilis mansuescere fletu.
Quare age, ne misere recolas delicta inuenta,
Neue per incautos admissa piacula mores.
Et tua me bonitas non auersata rogantem
Excipiat, quamuis nunquam meruisse fatebor.

Qua

Qua pietate Deum qua dicam iuris habena
Mollire imperium? lapsos per inhospita gaudet
Mollibus in planum deducere legibus equos.
Stat duce te nunquam superata modestia, vadit
Ostentum per iter virtus inimica tumoris.
Qua pergis Rex alme via, clementia tecum
Ambulat, & paribus verum se gressibus infert.
His etiam ducibus casti vestigia firmant.
Irreuocanda tua legis, qui fuedera seruant.
Iura poli vellem nunquam temerasse iubentis,
At non saepe tenent quando retinacula mentem:
(Fama tui latum sic nominis occupet orbem)
Ignosce, & quamuis sint multa admissa remitte.

Qui colis aeternum vir religionem parentem,
Et faciles audis caeli inflectentis habenas:
Sis felix, quocumq; viam legis aequore, rector
Diriget omnipotens: animo tranquilla sereno
Aspicias, tua posteritas dotata manebit.

Sacra suo Dominus cultori arcana reuelat,
Vnde pijs sapiunt, & fundamenta bonorumq;
Inmotos solidant nunquam ruitura labores:
Ergo oculis Dominum seruo vigilantibus, ille
Quippe mea e postis demet vestigia nodis.

Respice me genitor, miserere: en vnicus erro
Pauper, acerba ferens. Animum quam cura fatigat?
Quam scelerum facies, & praecipiti horrea panna?
Clade vides humilem, subeant obliuia culpa.
Aduersas acies mimica o agmina cerne,

C 5

Tam

42 PSALM. LIB. I.

*Tam numero veniunt, odiis quã infensa malignis,
Hanc animam serua, mihi ne pudor ora coloret,
Alme tuo trepidus quod spes in numine fixi.*

*Simplicitas, verumq; meã duo mentis amores
Speranti auxilio Dominum cecinere futurum.
Quare age defessos Iacobi ò alme nepotes
Erige, & in melius quacunq; pericula verte.*

PSALM. XXVI.

*Iudica me Domine, quoniam
ego, &c.*

Q*ui regis humanas æquo moderamine causas,
Rex alme nostram iudica.*

*Arcanis animi faculam penetralibus infer:
Adure cordis intima.*

*Donorum inuenies semper meminisse tuorum,
Hunc veritatis amulum.*

*Ipsè in consilio non sedi vana secuto,
Nec me scelestis addidi.*

*Inuisos habui quos prauì detinet ardor.
Iniqua perpetrantium*

*Tecta nec ingredior, nec sum mea passus adiri
A fraudis inuentoribus.*

*At lauo fonte manus, vt circum altaria purus
Litante verser hostia.*

Vt

PSALM. XXVII. 43

*Vt choream ducens tua facta insignia narrem,
Cantuq; laudes personem.*

*Scis tua quã viuis vrant me limina flammis
Tuo dicata numini.*

*O adyta, ò templum Domini, quo gloria factis
Seruatur immortalibus.*

*Ne sequar ò Genitor mores quibus Optime gentes.
Abominaris impias.*

*Nec me poena reum maneat quæ cædis amicos
Non sera terris auferet.*

*Quorum fraude manus vulgò temeraria sordet,
Et dextra prensat munera.*

*Vtq; per innocuos faciam vestigia calles
Me tu miseris dirige.*

*Nã pede quod stabili gradior, tibi sospes in ampla
Vulgi corona deferam.*

PSALM. XXVII.

Dominus illuminatio mea.

L*ux alma, certa Dominus est salus mihi;
Timebo quem mortalium?*

*Anima tuctur halitum spirabilis;
Ecquis timores afferet?*

*Meum coibant expetentes sanguinem
Siccis calentem faucibus.*

Hostes

44 PSALM. LIB. I.

Hostes sed ipsis compediti retibus
 Hæserè, quæ locauerant.
 Inimicus antè castra ponat horrida,
 Non ore cernam pallido.
 Belliq; tollat signa miles, obuiam
 Spe fetus ibo Numinis.
 Una est meorum summa votorum, Deum
 Pro qua rogabo sapius,
 Eius habitanda detur vt domus mihi,
 Dum vita corpus sustinet,
 Domini tuebor inde pulchritudinem,
 Almiq; templi fabricam
 Tum me procellis temporum furentibus
 Abscondet in tentorio,
 Adytisq; tectum ponet in reconditis,
 Nulli timori peruium.
 Et eminenti collocabit arduum
 In arce rupis inuia:
 Qui nunc acerbis hostium conatibus
 Me fortiorem reddidit.
 Illius ad aras ergo votorum reus,
 Cùm ritè cadam victimas,
 Tum laude tollam numen omni patrium,
 Illiq; dicam carmina.
 Vocem misericors ò precantis accipe,
 Votis benignus annue.
 Sic fatur animus, Alme de te pendeo,
 Vultu supino amabilem

Vultum

PSALM. XXVII.

45

Vultum requiro: verte ne faciem, tuum
 Ne me relinque supplicem.
 Rebus faisti semper auxilium meis:
 Ne vita me nunc despicie.
 Nam si parentes deserunt suum, Deus
 Misertus orbum colliget.
 Mihi tuarum pande legum semitas,
 Rectiq; calle dirige.
 Securus omnes hostium nocentium
 Sic negligam formidines.
 Ne dede votis me scelerum precor:
 Testes iniqui conuolant.
 Mentita falsum crimen est Iniquitas
 Aduersus Innocentiam.
 Post tot labores duro si viuus, tibi
 Regnator alme debeo.
 Me namq; letum credo visurum bona
 In patria viuentium.
 Deo virili fide mentis impetu,
 Honestæ facta perpetra.
 Te roborari senties, ne desice,
 Sed corde fortis sustine.

PSALM.

PSALM. XXVIII.
Ad te Domine clamabo.

AD te recurro praesidium meum
Rex alme, surdis ne precor auribus
Hæc pauca voluam, nam silentes
In tumultis imitabor umbras.

Orationem supplicis accipe,
Dum voce placo te lacrymabili,
Dum pronus ambas ad dicata
Templa Deo tibi tollo palmas.
Ne me profanis cætibus implica,
Ne cum cateruis perde nocentium:
Verbis amorem qui loquuntur,
Sed recoquunt fera corde bella.

His iusta factis premia diuide,
Quantum meretur tollat iniquitas:
Respondeat merces labori,
Vtilitas operas adæquet.

Hos grande rerum non opus excitat
In conditorem lumina tollere:
Non cuncta cernunt providentis
Arbitrio Domini moueri.

Ergo coruscis ætheris amulas
Substructiones ignibus erigant:
Nec stare prolem, nec superbas
Omnipotens patietur arces.

Dit

Dic audientem vox mea principem,
Qui me iuuanti numine protegit:
Hunc cor manebat triste, casus
Hunc habuit clypeum per omnes.
Hinc mersa leiho vita resloruit,
Iucunda pectus gaudia concipit;
Agitq; grates, quod salutem
Attulerit tua dextra regi.

PSALM. XXIX.

Afferte Domino filij Dei.

Quisquis es arripotens, & origine clarus
aita,

Mente lita Domino: teneros altaribus agnos
Affer, & in laudes ora exultantia solue.

Dic age maiestas, & gloria numinis almi,
Cuius nulla satis colit obseruantia nomen,
Tranat inaccessi quicquid sinus ambit Olympi.

Flecte genu, calumiq; videns miratus adora,
Incolit æternum qui tanti hæc atria templi.
Vox Domini fundit grauidis è nubibus imbrem,
Maiestate potens cum detonat, aëra rumpit;

Miscet aquas ventis, & tollit ab equore ventos.
It comes & virtus & magnificentia voci,
Sive inbet celsas conuelli à montibus ornos:
Seu Libanum cedris nudari, aut ludere montes

Dit

- Vt vituli saluunt, vt Rhinocrotos in auro*
Quo vermi aspirat lasciuia mollior anni.
Vox Domini trifidas rupto secat athere flamas:
Concutit arentes Arabis sitientis arenas:
Ante diem celerat cernuarum partibus aluum,
Et spoliat nemorum foliis umbracula demptis.
Ergo terra Deum pelago redimita sonante,
A Equor aquis tremulum, campis spirabilis aura,
Ignis, & astra canant. Orbem vaga proluit vnda
Eius ab imperio. Sedet, aeternumq; sedit
Ille tamen, faciles hominum rectorus habenas.
Da Genitor populo, veniunt si praelia, vires:
Si pacem dederis, da latum messibus annum.

Oratio

PSALM. XXX.
 Exaltabo te Domine, quoniam, &c.

- T**E Genitor, quantum possunt mea carmina,
 tollam
 Gelido seruatus ab Orco.
 Non neq; lata meos hostes victoria laudat,
 Per te neq; gaudia narrant.
 Quippe tuum supplex votis cum numen adirem,
 Rediit vis pristina membris.
 Tu bonus hanc animam stantē super aggere busti
 Vt nisi intrare sepulchrum.

Vos

- Vos Dominum cantate p̄j, memorate futuris*
Facilem miserescere seclis.
Momentum indulget properat, vt puniat, ira:
Bonitati, vt sospitet, eum.
Tristitia serus aquis rorabit lumina vesper,
Surget cum Sole voluptas.
Cum regerem populos tranquilla in pace quietos
Gazæ rex diues opima:
Nulla meam, dixi, turbabunt secula pacem,
Neq; me sede mouebunt.
Tu patria munimen eras, tu gloria regni:
Ego mente ferebar inani.
At te credulitas aleret temeraria fastum,
Vertisti lumina retro.
Extemplo insolito vertit mea regna tumultu
Facies contraria rerum.
Agnoni errorem, & supplex clamoribus egi,
Propior, velut ante, redires.
Est Pater utilitas tua, dixi, si meus vndet
Extrema ad funera sanguis?
Te cinis exanimus canet, aut sopita fidelem
Testabitur umbra sepulti?
Audiit orantem miseratus, & attulit agro
Solatia dulcisa vite.
Vertens ergo meas lacrymas in gaudia, mæstum
Trabea mutauit amictum.
Alme parens idē mea vox, mea nabis nūquam
Te depositura silebunt.

D

PSALM.

PSALM. XXXI.

In te Domine speravi: non confundar, &c.

Rex tibi ne fuerit spes commississe pudori,
 Eripe me valida iustus ab hoste manu.
 Attentam querulis inclina vocibus aurem,
 Ocyor, auertas ut mea damna, veni.
 Protege me, rupes hosti velut obuia nulli,
 Ut Domus hostili non penetranda metu.
 Nam mihi non alia stant altis mœnibus arces,
 Solus ades rebus turris athena meis.
 Fama tui vastum decurret nominis orbem,
 Me rege dux, vnum me pater vnus ale.
 Solue plagas, homines quas abscondere maligni,
 Nititur auxilio nam mea vita tuo.
 Hanc manibus commēdo tuis, Pater accipe vitam
 Alme, soles pactam qui stabilire fidem.
 Intentos vmbri animos fallacibus odi,
 Spes mea nam Dominum respicit vna suum.
 Huius ego felix bonitate ingentia quondam
 Spero redundanti gaudia ferre sinu.
 Vidit ut immanes torquerent pectora cura,
 Et bonus a thetea damna rescicit ope.
 Cumq; sero nollet me succubuisse tyranno,
 Depulit arua meos in spatiosa pedes.

O mise-

O misere, vides quàm multa pericula turbent:
 Fesciant oculi, corq; animusq; dolet.
 Vita petit rigras tenuata laboribus vmbra,
 In lacrymis anni praterière mei.
 Vis abiit, clara discescit gratia forma,
 Ossa renulsa locum deseruere suum.
 AEmulus irrisum quèd plurimus vndiq; cingat,
 Fugit ab aspectu turba propinqua meo.
 Et qui fortè domus extra penetralia vidit,
 Alta, vel ut libuit, cernuus ora tulit.
 Sicut huius positos humana obliuia condunt,
 Ex hominum pulsus sic ego corde fui.
 Amphora detritio sse reus ceu fumea dorso
 A populo coram liberiore feror.
 Consilium dictis inveni concordibus omnes,
 Scilicet iniuriam me deuisse mori.
 Spe tamen interea non deficiente manebam,
 Cum Pater, arbitrio stet mea vita tuo.
 Eripe me iaculis hostilibus, eripe turba,
 Ponè ciet trepidos qua violenta metus,
 Funde in bar. sancti radia me lumine vultus,
 Et famulum Bonitas sospitet illa suum.
 O genitor fuerit ne te implorasse rubori,
 Impia sed maculet decolor ora pudor.
 In stygio discant inuicta sientia regno,
 Confiscia nunc omni fraude mouere dolos.
 Innocuis sclerum maculas insigere docta,
 Horribili tumidas voce sonare minas.

D 2

O quaz

O quæ magna bonis, runc condita, præmia seruas,
 Quæ tunc iussa colunt, qui tua iura timent!
 Quanta parvas animis, quibus es fiducia, gentes
 Aspiciunt oculis orbe fatente suis.
 Interea abscondes radiosi lampade vultus,
 Nequa grauem tendat vis inimica manum.
 Aut templi sacris almi penetrabilibus abdes,
 Nequa suâ vulnus cuspidè lingua ferat.
 Ergo Deo meritas accingar dicere laudes,
 Me velut in tuta qui bonus vrbe locat.
 Dixerat hic animus cum iam diffideret expes,
 Non est, affuerat quo Deus ore mihi.
 Attamen audisti miseratus ab æthere vocem,
 Sollicita peterem cum prece fessus opem.
 Sancti ardete Deum, nam vera & iusta requirès,
 Eruit vltatrici facta superba manu.
 Durate, & validas in prælia sumite vires,
 Vincere freta Deo spes animosâ solet.

PSALM. XXXII.

Beati quorum remissæ sunt ini-
 quitates.

Felix remisit cui bonus arbiter
 Offensionis debita noxia:
 Et tecta velo obliuionis
 Perpetue male facta nubis.

Delicta

Delicta felix cui pater optimus
 Non imputauit, nec penetrabilibus
 In cordis vllam deprehendit
 Indecorem latuisse fraudem.
 Morbum silebat dum taciturnitas,
 Exæstuabant ossa doloribus:
 Omnes agebam solis horas
 In miseris ideo querelis.
 Seu lux micabat, siue reconditum
 Velabat orbem noctis opacitas:
 Tu me premebas æstuantem
 Triticeæ velut arua messis.
 Tum saua demum mens sua vulnera
 Tibi reclusit: claudere destitit
 Iniusta cæcum facta pectus,
 Et scelerum patefecit vlcus.
 Hic me leuasti factus amicior,
 Æterna soluens vincula criminum:
 Et quo ligatum me tenebat
 Impietatis scelerosa funem.
 Optat carentem sordibus integer
 Quicumq; vitam, te roget, vnicam
 Te poscat aram, dum facultas
 Non prohibet tetigisse limen.
 Quod si litauit, dissociabili
 Fac pontus orbem proluat a quore,
 Securus vndarum quieta
 Ne variet facie colores.

D 3

O ara

O ara semper rex mihi calitum

Præsens amico: lætior ex chor

Per te, rigentes ceu catenas

Qui rabidi fugiant tyranni.

Addamq; menti lumen amabile

Inquis, docebo qua tibi semita

Est ambulandum, teq; cuntem

Intuitu propiore cernam.

Tantum monebo, quadrupedantium

Ne te ferinus moribus imbue;

Audire voces qui magistri

Depositis renuunt habenis.

Freno, & capistris ergo prementibus

Ingrata parent ora, nec optimi

Sessoris agnoscunt amorem,

Nec Domini benefacta curant.

Flagella tergum multa nocentium

Manere certum est; Inuariabilem

Qui spem locarunt in Tonante,

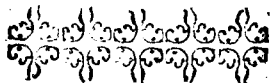
A Ethereæ fauor ambit aulæ.

Gaudete iusti quòd fauor ætheris

Vos tollit almi: pectora criminum

Ignara, vestram gratiore

Latitiam memorate cantu

PSALM. XXXIII.

Exultate iusti in Domino.

Gens casta, sanctis dedita legibus
Attolle numen cantibus inclytum:

Fas est amicis æquitatis

Calicolùm memorare Regem.

Hunc timienti dicite barbito,

Hunc nabliorum tollite vocibus:

Decem loquantur verberatis

Hunc citharæ fidibus canoræ.

Audita nondum carmina pangite,

Non vstatis psallite cantibus:

Miscete voces quas recurua

Dat lituus sinuosus aluo.

Quæcumq; dixit, non variabili

Ludo redibunt temporis irrita:

Quæcumq; fecit, stant ab equo

Iustitiæ stabilita iure.

Attemperatum munificentia

Ius ille toto pectore diligit:

Fœcunda ridet terra cuius

Omnigenùm bonitate rerum.

Verbo ille campos fecit Olympicos,

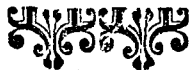
Orisq; iussu sidera condidit;

Tam grata celo, quàm futura

Luminibus speciosa nostris.

Effusa cinxit rupibus æquora,
 Certisq; lymphas sedibus occulit,
 Quas inde promit, cum liquentes
 Inferior litit ora nimbos.
Formidet illum machina pendule
 Suspensa molis, quisquis & algidos
 Septentriones, aut Eoa
 Sub tepido colit arua Cancro.
A voce tanti Numinis, antea
 Quæ non fuerunt nunc iubar hauriunt
 Cælestis auræ, iussa frontem
 A Nihili regione tollunt.
Hic acta versat consiliantium
 Iniusta quo vult turbine gentium:
 Iniqua plebes & tyranni
 Quæ validi statuere, soluit.
A Eternat omnis sed diuturnitas,
 Decreuit almus quæ fore conditor:
 Nec iussa menti fixa delet
 Ludibrium fugientis aui.
Felix Olympi gens sibi præsidem
 Sortita Regem, quam propriam vocat
 Hereditatem, segregatum
 Quam populum Deus ipse legit.
Sic ex Adami semine posteros
 Regnator alto cernit ab æthere:
 Sive Occidentem, decolores
 Sive tenent Orientis oras.

Stellante curas ex habitaculo
 Rimatur omnes, omnia lumine
 Per corda vadit perspicaci,
 Quæ sapiens fabricavit autor.
Non se tuetur Rex legionibus,
 Non se gigantes robore protegunt:
 Non qui volanti promptiores
 Cornipedes Aquilone frenant.
Fallit vehementem nobilis vngula,
 Euroq; certans fallitur Alipes,
 Non sæpe felix irruendo
 Aut alias fugiendo turmas.
Clemens amicos at Deus aspicit
 Spe, mente, votis, & prece supplices:
 Quos effugata morte nutrit,
 Quando fames populatur vrbes.
Hunc mens anhelet feruida Principem,
 Hunc speret unum cum mala detonant:
 Qui stat bonorum pro salute
 Indomiti clypeus vigoris.
Illo fruemur præside gaudiis,
 Illius alma nominis anchora
 Ventos feremus: spes ab illo
 Accipiet bene flante portum.

PSALM. XXXIV.

Benedicam Dominum in omni
tempore.

Sive quies orbem foueat gratissima, siue
Procella vexet innotata fluctibus,
Calicolum Regem dicent mea carmina, laudes
Illi perennes os laborabit meum.
Hæc animi fuerit Dominum cantare voluptas:
Et turba mitis audiens letabitur.
Eia illum pariter gestu celebremus ouantes,
Eiusq; nomen efferamus cantibus.
Audiit è sæua me tempestate vocantem,
Et quæ premebant depulit pericula.
Hunc ardete p̄, claro rutilabitis igne,
Nunquam pudoris obliu coloribus.
En qui stelligerum clamauit in athera pauper:
Dominusq; voces inuocantis audit.
Eius ab athera missus volat Angelus arce,
Numen timentes vt periculis arceat.
Discite quo foueat iustos ardore, beatos
Illos scietis esse qui fidunt Deo.
Casti sacra pijs tangat reuerentia mentes,
Tunc ne pavore torna sit penuria.
Esuriat soboles nunquam satiata leonum;
At nulla sanctos torqueat necessitas.

Pergite

Pergite filioli, verum me audite magistrum,
Almi timorem vos docebo munus.
Si quis amat vitam letis successibus auctam,
Diesq; pacis si quietæ diligit.
Hoc agat, imprimis ne fundo nefaria dicat,
Ne moliat ore fallaci dolos.
Improba ne faciat, curas meditetur honestas:
Inquirat alma grata pacis oia.
Innocuos oculis circum Deus adspicit æquis,
Votis eorum blandus aures commodat.
At fontes oculis obliqua tuentibus haurit,
Eosq; nube contegit silentij.
Innocuis facilem prebet clamantibus aurem,
Omniq; tandem liberat molestia.
Auxiliaris adest, animus cum deficit expes,
Hæ milesq; tollit adiuvando spiritus.
Coniurata fremunt circum discrimina iustos,
Clypeo sed ultor cuncta depellit suo.
Quorum lecta parens custodit pronidus ossa,
Nec passus unum vi malorum conteri.
Auferet at fontes fortuna miserrima lethi,
Iustum perosus stirpe cum tota cadit.
Eximet omnipotens animos sua castra secutos,
Nam spes in illo qui locant, non occidunt.

PSALM

PSALM. XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

Iudica tremende se uos
 Perduelles Arbitr.
 Inferentes bella, perde
 Bellicosus amulos.
 Parmulam tene sinistra,
 Sume dextra lanceam,
 In truces exurge pugnax
 Miles aduersarios.
 Stringe ferrum, quo laceffe
 Persequentes impios.
 Dic mihi periclitanti,
 Sum tui custodia.
 Erubescant & tremiscant
 Molientes funera,
 Terga cum pudore vertant
 Qui nocere cogitant.
 Gluma qualis ante ventos
 Conuoluta funditur:
 Sic eant, & incitante
 Ventilentur Angelo.
 Nocte protegente calum,
 Calle pergant lubrico.
 Et ruentes pone vindex
 Defatiget Angelus.

Abdi-

Abdidere namq; lethum
 In paratis casibus:
 Innocentis euolare
 Cogere ut spiritum.
 A suis irretiantur
 Ergo capti fraudibus.
 Hauriantur deuorati
 A sua voragine.
 Liberata vita dono
 Sempiterni numinis,
 Efferet se pradicando
 Quam salutem rettulit.
 Lingua, fauces, ossa, nerui,
 Pectus, & prcordia
 Clamitabunt, ecquis aude
 Se Deo componere?
 De manu potentiorum
 Ille tollit pauperem,
 A rapinis ditiorum
 Indigentes eripit.
 En iniqui falsa testes
 Mentiuntur crimina,
 Inscienti qua patrata
 Peierantes imputant.
 Pro bonis accommodatis
 Afferunt incommoda:
 Caritatem pro locata
 Dant meorum copia,

Flebi-

Flebiles iacere vidi
 Quos vt agitudine,
 Me dolentem veste totum
 Induebam lugubri.
 Sordidatum macerabam
 Corpus hoc iunniis.
 Vota feci quæ volebam
 Vt mihi contingerent.
 Frater vt fratres adibam
 Charitate proximos.
 Euulabam ceu perempta
 Stirpe mater euulat.
 At meis illi in periclis
 Gestierunt gaudio.
 In coronis flagra lingua
 Aggregarunt infcio:
 Dissipati, & inquieti
 Histriones moribus
 Sauciarunt in petitem
 Me caninis dentibus.
 Probra quando tot seuerè
 Vltor intueberis?
 Hanc ab immani leonum
 Ore vitam protege.
 In frequenti te corona
 Plebis ornatissima
 Confitebor esse vita,
 Ac salutis anchoram.

Ne meis exant triumphum
 Perduelles elidibus.
 Oderint frustra, malignis
 Innuendo palpebris.
 Pacis hostes, velle fingunt
 Quam fugant, concordiam.
 Et quiescentes iniquâ
 Fraude terras concitant,
 Ora porrigunt, & Euge,
 Euge dicunt garruli:
 Nostra tandem quæ volebam
 Conspicantur lumina.
 Cernis hæc? ò alme Iudex
 Ne fore silentium.
 Ne recede, ne relinque
 Destitutum supplicem.
 Surge, ius meum tuere
 Numen ò amabile.
 Pro clientis ò patrone
 Lite causam iudica.
 In tuam cum iudicaris
 AEquitatem respice,
 Non habebunt vnde votâ
 Compotes irrideant.
 Mente secum nec loquentur,
 Euge tandem vicimus.
 Præda nostris quæ tenetur
 Retibus, vorabitur.

Erubescant, & tremiscant,
 Qui meis doloribus
 Perfruuntur; ora tingat
 His pudenda dedecus,
 Qui suam meas ruinas
 Arbitrantur gloriam.
 Gaudeant, & efferantur
 Qui fauent innoxio.
 Et suo canant amantem
 Leta seruo principem.
 Alme vindex, & quitatis
 In tua preconia
 Ora soluam, dum corusca
 Astra Sol obiuerit.

PSALM. XXXVI.

Dixit iniustus vt delinquat in se-
 metipso.

Mecum profana saepe licentia.
 Dum voluo mores, sic statuo, Dei
 Nunquam tremendum vindicantis
 Ante oculos habuisse Numen.
 Blanditur amens quippe nefarie
 Mentis libido ne scelus abnuat:
 Hinc magnus autorem nefandis
 Flagitij Dominator odit.

Fraudes iniquas dicere callidus,
 Occludit almae cor sapientiae;
 Ne veritatis se coactum
 Imperiis ad honesta flectat.
 Aut in cubili noxia cogitat,
 Aut tecta linguens denia criminum
 Per resqua vadit, pestilenti
 Nequitiae data frena soluens.
 Rex almae caeli templa benignitas,
 Vltraque nubes it tua veritas:
 Tuae equitati dorsa montes,
 Iudicij mare subdit vndas.
 Humana custos agmina sospitas.
 Cunctisq; victum das animantibus:
 O te scientem sse fonte vastum
 Praesidiis recreare mundum.
 Te gens Adami fessa laboribus
 Respectat vnum, tegmine scilicet
 Velata vt alarum tu multus
 Sollicitos fugiat tuarum.
 Tu mortis illam legibus erutam
 Stellantis aulae sedibus inferes:
 Torrentis olim quam bibentem
 Letitiae satiabi amne.
 Fons vinus illic diffinit alueo
 Vitae perenni non variabilis:
 Lumenq; fulget, quo videtur
 Lux superi radioja templi.

*Præterde castis mentibus interim
 Tuæ fauorem munificentia:
 Et corde rectis sempiterna
 Iustitiæ monumenta pande.
 Ne fastuosum me ferat insolens
 In castra ventis fœta superbiæ,
 Exempla turbæ ne profana
 In scelerum sua regna ducant.
 Lethalis author criminis occidit,
 Per tuta rerum nescius ingredi:
 Oberrat exul, semper albo
 Instabilem pavit ore sortem.*

PSALM. XXXVII.
 Noli æmulari in malignan-
 tibus.

NE, licet alta petant, factis imitare malos,
 Ne leta pravis inuide felicibus.
 Ocyus arescent viridis ceu gramina fœni,
 Hortiq; verna ceu comantis gratia.
 Spem committit Deo, molire laboribus æqua:
 Diuq; terras affluenter incoles.
 Sit pater æthereus tua prima, & summa voluptas,
 Et quæq; suppleat flagitatis, annuet.
 Res omnes Domino si cæperis auspice, firma
 Sit spes, secundo prosperabit exitu.

Virtu-

*Virtutem aurere similem radiare, tuiq;
 Dabit æquitatem iuris vt meridiem.
 Tempora fer tacitus successibus aspera duris,
 Deumq; castis flecte votis interim.
 Prospera, ne prauos, etsi fauet aura, sequaris,
 Nec molientes cuncta per libidinem.
 Iræ ne indulge, frenos ne immitte furori,
 Ne forte liquor trudat in piaculum.
 Autores scelerum terris procul omnibus errant:
 Iusti paternis immorantur ædibus.
 Siste parum, nusquam sceleratum stare videbis,
 Nec ima cernes turrium vestigia.
 Longa manent homines pacata secula mentis,
 Aguntq; leti grata pacis ocia.
 Impius in fonti per fraudem retia ponit,
 Fremensq; sanis dentibus spirat minas.
 Consilia insani Deus at furialia ridet,
 In quem parari tela mortis imperat.
 Horridus immanem vaginâ liberat enses,
 Totis abenum lunat arcum viribus.
 Sive trucem dirâ mucronem vt cæde cruentet,
 Sive vt sagittis corde pueros induat.
 Crudelis feriat sed lethifer ilia mucro,
 Nervoq; ducto fracta cornus euolet.
 Casta pÿ modicæ melius res limina seruant,
 Opes superbæ quam scelestorum domos.
 Effera desciunt iniusta robora pÿbis,
 At semen auget Dominus in fontum: quibus*

E 2

CON-

Consulit, vt uiuant placide, seruentq; futuris
 Hereditatem patriam nepotibus.
 Tempora cum fuerint ardente obnubila bello:
 Ferri nec iras, damna nec famis trement.
 Vni hominum duris è cælo in rebus alentur;
 Sed interibit gens scelestâ funditus.
 Tunc quoq; tergeminis cū tanget honoribus auras,
 Aruina flammis vt cremata diffluet.
 Fænerat iniustus, nec donat egentibus vnquam,
 Iusto, vnde tribuat indigenti, suppetit.
 Et vir amans iusti natis sua prædia linquet,
 Iustum at perosus stirpe cum tota ruet.
 Ipse viri Dominus vestigia dirigit æqui,
 Amatq; vitæ quam probauit orbitam.
 At si forte cadit, non casu alliditur villo:
 Manum cadenti quippe supponit Deus.
 Qui fueram iuuenis, seniu: nullumq; recordor
 Pium relictum, vel piorum liberos
 Ante fores hominum surdas alimenta rogantes.
 Miseretur, imò commodat, donat pius.
 Quin memor egregium Deus hac pietate fuisse,
 Felice prolem ditat eius copia.
 Quæ documenta dabo vitæ meliora regenda?
 Fuge praua, recta perpetra: vines diu.
 Diligit æqua Deus, sanctos non deserit, aut
 Spatia sequentis viuidi præternolant.
 At qui iussa Dei temerant cælestia, pœnam
 Meritam recisi stirpe cum tota ferent.

Cum sobole æternum tota pius accolet orbem:
 Dum Sol habenis ducet auratis diem.
 Nobilis ore p̄ casto sapientia fatur:
 Eiusq; lingua fas, & æquum differit.
 Condita legis habet diuinæ in pectore iussa:
 Hinc non vacillat lubrico vestigio.
 Impius vt capiat iustum, mouet omnia, cædis
 Et estuosa flagrat impotentia,
 Vim prohibet Dominus, gladio seu lethifer instet,
 Seu cogitatis litium calumniis.
 Fide Deo, legemq; Dei complectere, spes
 Honore clarus, diues, orbis incola
 Aspicias obuisse malos. Ego surgere vidi
 Libani vt Cupressos arduas, nefarium,
 Dum redeo, iam nullus erat; quæ sede maneret,
 Dum quero, vidi prima nec fundamenta.
 Infantes aliter, iusti; age respice, viuunt,
 Ipsi, genusq; persfruuntur ocio.
 Iniusti fugiunt, surgens velut æquore nubes,
 Similem; proles sortietur exitum.
 Alma salus veniet de cælo attollere iustos,
 Quos numen ambit, dum pro cellæ detonant:
 Quos leuat auxilio, quos tempestatibus arcet,
 Et à profanis liberat conatibus.
 Quos dabit incolumes, tandem contingere portum,
 Cum spes in illo rite collocauerint.

PSALM. XXXVIII.

Domine ne in furore tuo arguas me.

NE me furoris Arbiter
Dum fumat astus, argue;
Ne commerentem pallida
Dum feruet ira, corripe.

Tua sagitta viscera
Ictu profundo sauciant,
Manusq; vulnus asperat
Nimis premendo luridum.

Relinquit artus sanitas
Ira fugata turbine,
Bellantur ossa spiculis
Attacta conscientia.

Iniquitates obrutum
Feruntur ultra verticem,
Et molis instar plumbeæ
Gementis armos opprimunt.

Obducta iam recruduit
Nquo cicatrix plcere,
Largiq; tabo diffluit,
Heu quod mederi distuli.

Miser, gemensq; maceror,
Totus dolendo complicor:
Incurva terga defero,
Marendo soles exigo.

Contabuerunt ilia
Turpi veneno tabida:
In parte nulla corporis
Apparet agri sanitas.
Sic pressus vsq; maximis
Et vsq; damnis torqueor,
Vt cor leonum clamitet
De more rugientum.

A Eterne rector adspicis,
Mens agra qua desideret:
Non te latent abscondita
Vel vota, vel suspiria.

Cor astuosum fluctuat,
Amissa virtus occidit,
Offusa nox horrescere
Videtur ante lumina.

Omnes amici, & sanguinis
Affinitate proximi
Stetere contra, longius
Ob facta pulsi vulnera.

Vni propinquant scilicet
Hostes furore perciti:
Dolosq; versant callidi
A Solis ortu ad Hesperum.

At ore mutus adfui,
Et aure surdus interim:
Par simplici qui nesciat
Responſa pro se reddere.

Anhela sed te vindicem
 Spes orat, vt respondeas;
 Curabis alme conditor
 Vt ne facessat irrita.

Precor meis ne casibus
 Se crudus hostis efferat;
 Si pes vacillat, lubrico
 Si nuto gressu, gestiet.

Paratus eni ad verbera
 Morsu doloris aspero,
 Correptus agra surgere
 In terga vires horreo.

Agnosco memet, crimina
 Ob perpetrata maceror;
 Et ante vultus excubat
 Imago culpa lurida.

Sed viuit hostis interim,
 Longeq; sit potentior:
 Et me perosa maximis
 Gens gliscit aucta viribus.

Loco rependunt gratia
 Qui damna, de me detrahunt:
 Calumniantur, orbitâ
 Quod æquitatis ambulem.

Ne me relinque deprecor
 O alme vindex: aspera
 In hac procella temporum
 Abire cessa longius.

Festi-

Festinus inò conuola,
 Opemq; ser rogantibus,
 Es namq; solus anchora
 Meæ salutis vnica.

PSALM. XXXIX.

Dixi, Custodiam vias meas, &c.

Rumpere me tandem licet alta silentia victi.
 Hostis proterua cogeret loquacitas:
 Os inhibere tamen validis conabar habenis,
 Ne lingua verbis insolens offenderet.
 Sic tacui patiens, vt ne asperiora referrem,
 Amica premerem verba. Sed coercitus
 Corde ardente dolor magis astuat; hic mea voluo
 Dum damna, creuit ignis impatiens tegi.
 Erupit tandem, & dixi pater optime, finem
 Quem das laborum? fare quid reliquum est mihi?
 Quantum lenta dies aberit, qua tadia vitæ
 Misera iubebis luctuosa soluere?
 Viuo dies numero breue quo mortalibus æuum
 Metiris, idq; pene te coram est nihil.
 Ille vt imago lenis, volucrisq; simillimus vmbra,
 Animum fatigat anxium laboribus.
 Æstuat infelix, vt inutile congerat aurum,
 Ignarus ecquis auferet. Quam spem sequor?

E 5

Quid

Quid moror? vna tuis ò anchora numen amicis,
Te nitar vno Rege, de te pendeam.
Crudeli à sceleri, me solue tyrannide vinctum,
Et ne impiorum dede ridendum gregi.
Vt mutus silui, non ora in verba resolui,
Tui ferebam cuncta iussa numinis.
Verbera paulisper sed, quæso, dura quiescant
Nam te imprimente flagra, vix animam traho.
Tu plagis hominem peccantem vlttricibus vrges,
Tabescit impar ille, sicut aridæ
Aut tineæ, aut fragilem quæ ponit aranea telam.
Homo est profecto bulla, vel bulla minus.
Audi sancte Parens orantem, hunc adspice fletum,
Ne torua retro verte quæso lumina.
Viuo peregrinus, sum terræ in sedibus hospes,
Mei fuerunt vt parentes aduenæ.
Ergo fer hanc animam blâda vt refrigeret aura,
Vadat priusquam, regredi vnde non licet.

PSALM. XL.

Expectans expectaui Domi-
num.

Sperabam Domini rebus in asperis
Succurrentis opem tristis, ab aureo
Celi vertice tandem
Oranti bonus annuit.

Aurem

Aurem sollicitis questibus applicans
Immersum barathro sustulit algida
Enigrante lacune,
Ac cæni serobe sordidi.
Rupem constituit me super inuiam
Gressus ille regens: vt canerem suas
Laudes, os animauit,
Inspirans noua carmina.
Hac multi aspicient numinis inscî,
Attacliq; sacris religionibus,
Se committere discent
Æterna sapientiæ.
O felix animi, respicit efficax
Cuius spes Dominum: si neq; vanitas
Fastu lætatur inani,
Nec recordia decipit.
Sunt exempla tuæ munificentia
Quàm miranda parens? Ecquis amicior
Gratas nutrit amoris
Curas in sua pignora?
Conabar patriæ sollicitudinis
Enarrare vices: innumerabilis
At summâ stetit ipso
In cursu labor irritus.
Cultris caesa nihil cum iuuat hostia,
Aurem vellit amans, & docet elui
Nullius scelus arâ
Tinctâ sanguine victima.

Tum

Tum dixi, En venio: namq; prioribus
 Arcani tabulis esse voluminis
 Inscriptum scio, iussa
 Ut primus tua persequar.
 Huc me vota ferunt, in penetrabilibus
 Legem quippe tuam pectoris oculos
 Et latè cano laudes
 Præco Infitiæ tuæ.
 In magnis populi cœtibus eloquar,
 Non claudio labiis ora silentibus:
 Nosti, sit tua cura
 Vni quàm mihi gloria.
 Non te praterj fontibus asperum,
 Mitem supplicibus: pacta clientibus
 Certum reddere: opemq;
 Promptum ferre iacentibus.
 Per me nec bonitas, nec tua veritas
 Conduntur tacita: nibe silentj:
 In congressibus ambas
 Euulgo popularibus.
 Ne clemens igitur me pater exige,
 At custos bonitas, almaq; veritas
 Seruent: vtrâq; pellat
 Casus exitiabiles.
 Circum mille fremunt damna, sonantium
 Examen scelerum perstrepat auribus:
 Qua discernere nullo
 Possum mentis acumine.

Nec tam densa pili tempora vestiunt,
 Quam mens victa malis ingeminantibus,
 Succumbit, rigor vnde
 Lassi pectoris effugit.
 His ò me Genitor cladibus eripe,
 Et tandem placido numine respice:
 Atqui lugubre vitæ
 Optant exitium meæ,
 Fœdis ora rigent vincta coloribus.
 Vertant terga fugæ: nec mihi vocibus
 Dicant Euge superbis,
 En hostem superanimus.
 Qui te suscipiunt, se pater efferant,
 Tranquillis agitent gaudia mentibus:
 Acclament Pater omni
 Flore laude salutifer.
 Et si pauperies durior opprimat,
 Nunquam consistat me tamen indigum:
 Sat sum diues, Olympi
 Si me Conditor adspicis.
 O spes, ò dubiis temporibus salus
 Vitæ dulce mihi præsidium, veni:
 Nosti quàm sit acerba
 Speranti mora pectori.

PSALM. XLI.

Beat⁹ qui intelligit super egenū, &c.

Humilem beatus pauperem qui pectore
Intelligenti respicit,

Animoq; reputat nunc egenem, mox fore
Volente cælo diuitem,

Deus hunc ab omni liberum periculo,
Iniuriæq; temporum

Diu beatum, sospitem, plenum dabit
Felicis affluentis,

Formidolosæ nec relinquet hostium
Immanium libidini.

Recreabit agrum, sternet infirmo torum,
Mali dolorem molliet.

Langnoris artus flamma cum depasceret,
Precatus alme conditor

Animæ salutem, parce dixi, langueo,
Te nempe quod offenderim.

At scæus hostis interim me Tartaro
Sic imprecando, destinat.

Hunc ora quando mortis illatibilis,
Eiusq; nomen auferet?

Ingressus ut me visceret, suspiriis
Immugit fallacibus.

At ex atroce cepit ægritudine
Ridente corde gaudium.

Etenim regressus, quam tenebat pectore
Nudavit ore gratiam.

Inimica iungit turba se, clam musitant,
Clam dira de me cogitant.

Hunc ira, dicunt, torquet ultoris Dei:
Habendus est pro mortuo.

Tam surget hic de lectulo, cadauera
Quam de sepulchri sedibus.

Amicus etiam cuius in fide meam
Spem collocaui, particeps

Mensæ, larisq; ; me necessitudinis
Oblitus, vrget calcibus.

At tu misericors rector alme, pristinis
Me redde quaeso viribus.

Dabo quæ dederunt, Hoc erit pignus tui
Amoris optatissimum,

De me subactio perduellis insolens
Si non triumphos egerit.

Tuere Genitor propter innocentiam,
Ac ante pone lumina

Vt te nepotes Isaci colunt Deum,
Sic totus orbis euehat.

Dum nox opacat, luciferq; noctibus
Clarat fugatis athera.

IN SECUNDVM
LIBRVM PSAL-
MORVM.

INTERPRETATIO POE-
TICA LATINE, &c.

PSALM. XLII.

Quemadmodum desiderat
ceruus, &c.

*S*icut agens animam cervus desiderat
amnes,
Sic tua Rex hominum cor sitis ora
meum.

*T*e sitio vinum Deus ò fortissime numen:
Sunt tua quando oculis templa videnda meis?
Pro lautis habui lacrymarum pocula mensis,
sole ferente diem, nocte fugante diem.

Talibus

*T*alibus insulians dum sapius increpat hosti:
Dic vbi, quare tuum dei inet ora Deum?
Hæc memorans animæ laxabam fræna dolenti,
At desideris sic vacat ille suis.
scilicet arcani quando ò tentoria templi.
Ingrediar Domini limina quando mei?
Quæ mecum populus choreis hi. aratus adibat,
Et quali trepidat gens epulata sono.
Cur anime ò tristes versus exerceite curas?
Cur mihi solliciti causa timoris ades?
Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi
Vilior adhuc laudes, & tua vota feram,
His licet absentem tristis solabor amorem,
Dum memor exilij tempora longa tero.
Iordanis scopulos dum vasti in glorius erro:
Dum sequor Hermenium, dorsa minora, iugū.
Vna ruens alium tempestas attulit imbrem,
Ceu polus effusus cum fluit asper aquis.
Me super è caelo multi cecidere timores,
Aeris irati detonuere mina.
Hæc Pater Eo sed nubila Sole fugasti:
Et mea te cecinit nocte manente lyra.
Exul, inops, supplex nunc dicam in rebus egenis,
Præsidi in vita dulcè salusq; mea:
Cur tam longa mei toleras obitina? quare
Ire laborantem pot patièrè malū?
Dum ferit his animū, velut ossa reuelleret hostis,
Et per ludibrium talia sæpe rogat.

F

Heus

82 PSALM. LIB. II.

*Heus age, si profugus caelesti à numine pendes,
Dic ubi, quæne tuum detinet ora Deum?
Cur anime ô tristes versas exercite curas?
Cur mihi solliciti causa timoris ades?
Imple vela Deo, patria nam redditus, illi
Victor adhuc laudes, & tua vota feram.*

PSALM. XLIII.

Iudica me Deus, & discerne.

Arbiter, iurisq; custos
Me querentem vindica,
Et tuo defende causam
Innocentis robore.
Fraudulenti deprecare
Litigantis impetum.
Si mihi munitronis
Instar es tutissima,
Cur repellor? cur dolore
Te ferente differor?
Cur ab hoste cogor omnes
Ferre contumelias?
O tua iubar refunde
Veritatis aureum.
Æquitatis ora casta
Pande lucidissima.

PSALM. XLIV.

83

*Me duces hi montis alma
Deserent in culmina.
In tua diuinitatis
Templa dicent conscia.
Et vigentis introibo
Vsq; ad aram principis,
Quo iuuante, quo fonte
Lætus annos exigam.
Plectra quem meo loquentur
Verberata pectine.
Ergo, quare tristis hæres
Mens amica stertibus?
Cur tuis me defatigas
Amplius suspiriis?
Spem tuere: namq; voti
Compos olim, gratias
Debitas egam Tonanti,
Restitutus patria.*

PSALM. XLIV.

*Deus auribus nostris audi-
uimus.*

Vixit adhuc operū Deus inclityta fama tuorū,
Quam proauiseros nos edocere nepotes.
scilicet vt quondam tua dextra videntibus ipsis

*Eruerit populos natali à sede fugatos,
Poneret ut nostræ firma incunabula genti.
Non ferro armati, non illi viribus hostem
Infregere suis, habuere aut premia belli
Urbes, indigenæ quas fundare coloni.*

*Sed tua vis Genitor, tua sola potentia fractos
Extulit Isacidas, magno quod amore fovebas.
Regnator numenq; mihi, tu semina custos
Iacobi defendis aui. Te robur in hostes
Dante gigantes pellemus in æthera contis,
Ut resupina leuanti taurorum cornua frondes.*

*Nominis auspicio calcabimus effera Regum
Colla tui, nec enim fugilem confidimus arcum,
Aut habiles gladios vitam imperiumq; daturos.*

*Te duce belligeris seruati è gentibus, ipsos
Accelerare fugam, & pallentia vidimus ora.
His adeo meritis, ornant dum sidera mundum
O Pater, Isacidum semper memorabere cantu.*

*At nunc deserimur victi, nec bellica ductor
Signa, velut quondam regni penetralibus offers.
Proieclis ad terram armis en terga fugati
Vertimus, & speclis hostem ditamus ouantem.
Ut timida iugulamur oues, aut visere capti
Diuersa exilia, & diuersas cogimur oras.*

*Te verò populum iunxit posse sub hasta
In capita exiguos factum seruilia nummos.
Vicina miseri trahimur ludibria terre;
Pascitur illa malis, risumq; à cladibus haurit.*

*Nos ignominie tanquam simulacra laceffunt
Finitimi, nielant oculis, & tempora quassant.
En ut continuis mæsti rubuere pudoris
Ora notis: signat probrosa iniuria frontem,
Dum clades aliis verbis inimicus acerbat:
Reliquiis aliis ferrum, excidiumq; minatur.*

*Tot miseri damnis, tot tempestatibus acti,
Alme tamen genitor non te obliuiscimur vnum.
Non mutata fides animi tua fœdera soluit;
Ritibus aut aliis, aliis aut callibus imus.
Interea exulibus non oppida mitia præbes,
Sed malè pacatis habitata draconibus antra,
Ut vini iam busta colant. Si nomen auiti
Immortale Dei taciti mandauimus vmbri,
Si noua sustulimus geminas ad numina palmas,
Nonne recognouisses, qui nosti abscondita mentis?*

*Barbara te propter feritas nos deuouet orco,
Et veluti sacre pecudes seruamur ad ignes.
Quid somno indulges, aut indulgere videris?
Surge Parens, etenim quid dâna extrema tuorum
Negligis? auerso quid torques lumina vultu?
Nec tibi pauperies, nec sunt tot vulnera cura?
Afflicti vitam in tenebris, in puluere busti
Ducimus, ad terram defecti viribus imus.
Surge Pater, miseros, si non meruere leuari,
Alme tui saltem pro nominis erige famam.*

PSALM. XLV.
 Eructavit cor meum verbum
 bonum.

Eruclat cor leta me: in precordia magno
 Parturiunt fecunda: bono: mea dicere Regi
 Carmina fert animus. Fando volet excita lingua,
 Et linguam calamus scribendo celerimus aquet.

O super eximios hominum pulcherrime natos,
 Ipsa tui speciem cum gratia fingeret oris,
 Purpureis rosem labiis adjuavit honorem.
 At Pater aethereus regnum tibi destinat orbis,
 Nec metam factis, nec sceptro tempora ponit.

Ergo ingens animis, etiam bellator in armis
 Cinge latus gladio, formaq; , & robore victor
 Alipedes iuncto scande in certamina curru.
 Frena tibi verum, Ius, & clementia ducunt,
 Ocyor aurigis liquidum quibus aethera tranes.
 Tunc nona cadendo rerum tua dextera monstra,
 Attonitas pauida soluet formidine terras.
 Indomitos rigido populos iaculaberis arcu,
 Lethales adigens per corda hostilia pennas.

Tu Deus aeterno solio moderabere mundum,
 Iustitiae nam sceptru geres. Quod scilicet olim
 Iuris amans, curvas praui insuetaberis artes
 Nate Deo, super aquaeuos pater vnget olino:
 Latitiae aeternae in signum, regniq; futuri.

Vesti-

Vestibus aspirans in versicoloribus halat
 Myrrha tuis, stactae lachrymae, castaeq; rubentes
 Exhilarant, oculis quando tibi dantur eburnis.
 Astabunt famulae claris à Regibus ortae
 Ut tua, cum fuerint iussa, mandata capeffant.

At Regina tibi vincolo sociata iugali
 Dextera erit, flavos auri diademate crines,
 Ardentem vario chlamydem circumdata limbo.
 O audi me nata, vide, rem pectore serua:
 Connubio tanti sancto decorata mariti
 Pone tuos animo patrios oblita penates.
 Ille autem paribus curvis aequabit amorem,
 Quamuis dignus erat, posito quem poplite Regem
 Serua colas, numenq; tuum mortalis adores.

Tunc aliae venient famulae, tibi munera supplex
 Afferet emenso restui Tyros aequore pontu:
 Et qui diues arat terram, & qui nauigat undas.
 Maior in interno quamuis sit gloria cultu,
 En formosa tamen procedit filia Regis
 Errantis variè redimita laboribus auri.

Illa suo fulgens ex sponso adducitur vxor
 Virginibus stipata suis: ex sanguinis illam
 Eiusdem nymphae sociæ comitantur euntem.
 Applaudunt aliae manibus, choreasq; sonantes
 Ad numeros aliae ducunt, ad tympana saltant:
 Ac thalami iurati; subeunt penetralia velis.

O Regina tuos ne iam reminiscere patres,
 Nam tibi felici nascetur origine proles,

F 4

Regna-

88 PSALM. LIB. II.

*Regnatum iubeas quam ponere iura per orbem.
 Fortunata nimis, quantum mea carmina possunt,
 Te celebrem faciam ventura in secula matrem.
 Te populi aspicient, & dum flammantis ahebi,
 Solis equi rutilum spicantur caribus ignem,
 Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebunt.*

PSALM. XLVI.

**Deus noster refugium &
 virtus.**

A Ra mihi, virtusq; mea Deus anchora vitæ,
 Undiq; terribiles quam petiere minæ:
 Per te nil metuo, quamuis exterrita montes
 In medium videat terra volare fetum.
 Insonuere noti, fremuerunt æquora ponti,
 Culmina montanis exilure iugis.
 Oppidi terrificos timuere hos cætera motus,
 Non timuere tamen pergama sacra Deo.
 Pergama lætitiæ quæ præterlabitur annis,
 Numine sic aras nobilitante suas.
 Excubat in medio Deus, hinc timor effugit
 omnis:
 Ante fugat Regum, quàm metuantur opes.
 In nos finitimas acuat discordia gentes,
 Regna fremant, Domino regna loquente cadēt.

Qui

PSALM. LXVII.

89

*Qui regit aratas acies, & prælia nutu,
 Isacidum noster Dux tegit ille domum.
 Construite, æterni miracula cernite Regis,
 Sub quocunq; rogi viuitis axe poli.
 Tristis inhumanas belli compefcuit iras,
 Solis ad extremam cuncta videntis humum.
 Letiferos arcus, & tela nocentia fanget,
 Scuta p̄ flammis vret aliena rogi.
 Terrigenæ his signis, atq; hæc exempla secuti,
 Cernite, numen ait, meq; vocate Deum.
 Magnus ero domitis princeps in gentibus olim,
 Et quem nunc ref. git, tunc pia terra colet,
 Qui regit aratas acies, & prælia nutu,
 Isacidum noster dux tegit ille domum.*

PSALM. XLVII.

Omnes gentes plaudite manibus.

E Ia omnes manibus certatim plaudite gentes,
 Deumq; lato personate cantu.
 Ille premis campos celsissimus ætheris, ille
 Terras gubernat annuente vultu.
 Imperio gentes nostro parere coegit,
 Inqumq; victas ferre nationes.
 Ille colenda: suæ nobis dedit oppida sortis:
 Hoc lata proles Isaci triumphat.

F 5

En

*En Deus ascendit, quem circum personat ather
Tubisq; , tympanisq; , vocibusq; .*

*Pfallite mortales, magno date carmina plausu,
Vestrum canora voce ferte Regem.*

*Quod Deus imperio terras & numine frenet,
Parate cantus elegantiores.*

*Iam sua sceptrā Deus populos super efferet omnes,
Stellisq; sedem flammeam tenebit.*

*Iam proceres alij veniunt ad castra Torantis,
Quem lecta proles nouit Abrahami.*

*Inclinant alij clypeos , atq; arma Deorum,
Nostrum fatentes esse celsiorem.*

PSALM. XL VIII.

Magnus Dominus & laudabilis nimis.

Magnus , & ob nostram nimis es laudabilis
urbem,

*Alme Parens, sancti fundatam in vertice montis,
Quam tua maiestas, & rerum gloria seruat.*

*Montis amena sedens nēpe hac tua regia dorso:
Vnde bibit tenues puris Aquilonibus auras,
Delicia, mundi q; decor, pulcherrima tanquam
Nympha serenato tollit fastigia vultu.*

*Huius in auxilio quando furit ira duelli,
Finitimi nouere Deum. Socialibus armis
Huc coniurati bellum inuexere tyranni,*

sed

*Sed visa in trepidos ingens stupor incidit vrbe.
Turbati inersas retulere à manibus hastas:
Nutantes acie, tremuli formidine, turpi
Frigore pallentes, illum sensere dolorem
In primo tolerat nitens quem femina partu.*

*Ergo fugae memores conuellunt signa, ruuntq;
In Syrtis vt agunt Carthaginis æquora naves.
A proavis aiunt quacunq; audisse minores,
Vidimus aeterni fundata in numinis vrbe.*

*Te pater ex adytis templi videamus amicum,
Nominis vtq; tui nullis fiat gloria metis,
Sic eat in populos omnes, tibi seruiat orbis
Per quem Iustitiæ monumenta insignia ponis.*

*Lata Sion trepido se vertice tollet in auras,
Virginei cætus antiquo è sanguine Iudæ
Applaudent, statues cum præmia debita factis.
Ite, Sion, cum spatij circumdate collem:
Ite videre domes, ambitaq; mœnia fossis:
Quot turres habeant, q; ot propugnacula muri.
Mirati moles operum, speciemq; domorum,
Vnam venturis narrate miroribus urbem.*

*Hinc nostrum coluisse Deum gens postera discet,
Talibus impositum seruat qui montibus arcem,
Quo duce nos etiam reliquum durabimus æui.*

PSALM. XLIX.

Audite hæc omnes Gentes.

Audite hæc Gentes qua curribus afflat anhelis
Sol oriens, aut fera rubens dat lumina vesper.

Audite à variis populi regionibus Orbem
Qui colitis, qui dines opum, qui paupere vitam
Sorte regit. Diuina meo sapientia magnum
Ore canet: meditata diu prudentia voluet.
Ipse meam exemplis pandam cælestibus aurem;
Et Citharæ fidibus non clara oracula dicam.

Cur inopi metuum vitæ, dum seuis habendi
Vret amor, studio partis vt rebus iniquo
Dines ab extrema formidine puniar horæ?

Disce quid eueniat tumidis, auroq; superbis:
(Seu fidant opibus, seu viribus omnia credant
Concessura suis) Fratrem non eximet Orco
Frater, vbi è manibus vitæ lora remisit:
Nec pretio faciet veniat rediuiuus in auris.

Quin definitum producere longius æuum,
Quam sinat aterni nunquam lex irrita patris;
Nemo potest, aurove Deum mollire, silentes
Mortis vt effugiat non euitabilis umbris.

Non hic occiderit, cineres sapientis humari
Cum videat? Stultis etiam sua funera restant,
Tum miseri ignotis hereditibus omnia linquent,
Et sola exanimis habitabunt busta sepulii.

Quid

Quid inuuit aëreas fundasse nepotibus arces,
Famaq; per vanos nimum quæ sita labores?
En quo laudis amor, quo nominis illa cupido
Impulit ignavos, veniat quo gloria cursu?
Sicut in umbrofis obeunt animalia siluis:
Haud aliter reuolunt ad nigra cubilia lethi.

En hominis vecorâs iter, quo tendit in Orcum
Æmula posteritas, illos mors ferrea pascet
Ceu leo crudus oues: Contra dominabitur insons
Turba, coruscanti cum fulserit æthere index.
Impia sed patrie desedibus exul ademptæ,
Æterna umbriferum caliginis accolet antrum.
Me verò Deus eripiet, barathroq; remissum
Suscipiet, vitæq; dabit melioris honorem.

Ne quem diuitiæ, quem maxima nomina iactant
Horrueris, quem fama canit, quem gloria tollit.
Mors etenim quando clauos adamantina figet,
In gelidæ tumulo spoliatum ponet arena.
Dum viuuit, spiratq; nimis securus Olympi
Delicias opibus quarit: Stupet inscisa turba,
Et coram attonito felicem predicat ore.

Verum summa dies vt auorum busta recludet,
Fugisse in cassum lacrymans sua gaudia dicet,
Missus in exilium, luci q; imperuia regna.
En quid habent homines; Quærant siue numine
famam:

Illos suscipient tacitæ somni hospitis umbra,
Mortua ceu vastæ condunt animalia siluæ.

PSALM. L.

Deus Deorum Dominus locutus est.

Rex hominum, diuinūq; potens inhibere superbos,

Terrigenas in iura vocat nascentis ab ortu
Solis ad Occasum. Speciosa ē monte Sionis
Ipse graui gentes affabitur ore coactas.

Accedet propius domitor manifestus Olympi,
Nec culpas hominum, temerataq; iura silebit.
Ante illum venient sinuosa volumina flamma,
Prælia ventorum, tempestatesq; sonora.
Vtq; suum populum ferat in prætoria iudex,
Est, inquit, Tellus, & Olympi sidera testes.
Sistite quam docui gentem mea numina quōdam,
Et positis sacros adolere altaribus ignes.
Iustitiam Domini vulgabit flammeus Aether:
Quippe sedens æquum solio ius dicit ab alto.
Ille, audi gens lecta mihi, gens femine creta
Iacobi, nunc pauca loquar. Scio te mihi testem
Esse, quod adferim duris in rebus amicus,
Et Genitor, nimenq; tibi. Non arguo vindex
Rarior ad sacras quod venerit hostia tædis.
Quin meminī quoties flammis holocausta dedisti.
Non ego te, vitulis ornēs conuiuia, poscam:
Non hircos de more cremes. Sunt omnia latē
Nam mea quæ densis errant animalia siluis,

Quæ

Quæ montes, vallesq; tenent: mihi libera pennis
Aethera per liquidum ludunt auaritia pennis:
Miliaq; irriguis frondent pomaria campis.
Vrgeret si dura fames, Ego conditor Orbis
Ad te confugerem, cui parturit omnia tellus?
An pascor vitulis? an sanguine prolis ar hirci?
Disce litare, mihi grates age pectore casto:
Tum calidas vitro, quæ voveris, affer ad aras.
Ac ubi te circum dederunt discrimina signum,
Auxilium me pascere, seram: pro murere tanto
Indefessa meas in laudes ora resolues.

Tum Deus aspiciens reuereri numina parcum,
Quid mea iura, inquit, memoras? & fœdera
mendax

Interpres vano nequicquam differis ore?
Iussa furens odio rumpis cœlestia primus,
Inq; tuum vecors tergum mea dicta relegas.
Te comitem visis vnum latronibus addis,
Et sequeris thalamos ansum violare iugales.
Irides alios, i tæxis callidus omni
Arte dolos, etiam fratri conuitia dicis,
Dedecorasq; tuæ matris germanus alumnos.

Has scelerum furias quod non sit pœna secuta,
Me similem rebare tui? malefæcta luendo
Agnosces, oculis iam coram singula figam.
Discite iustitiam securi numinis, olim
A Eternæ rapiam ne vos in pabula flammæ:
Dum nemo eripiet, dum nemo obstabit eunti.

Sacra

96 PSALM. LIB. II.
*Sacra mihi, Lu des: & puri nuncia cordis
Vota litant. Hac ite, Dei reperire salutem
Fas erit, & tandem cœli requiescere portu.*

PSALM. LI.

Miserere mei Deus secun-
dum, &c.

O Miserere Parens, animi sua crimina stentis,
Hoc perit, & Bonitas hoc tua sola potest.
Tanti bonus ut soles inimici ignoscere culpis,
Elue flagitij tetra venena mei.
Nec semel hanc animam, sed per lue sepius vnda,
Purus ut à sceleris tabe necantis eam.
Heu scelus aspicio, factiq; nigerrima semper
Omnibus adcurrit criminis umbræ locis.
Hoc queror infelix in te peccasse videntem,
Nec me respectu cœtinuisse tui.
Si veniam dederis, tua me clementia vincet:
Si penam statues, tunc quoq; victor eris.
Ecce mea labem traxi Genitricis ab alno,
Natalemq; sui iam reus ante diem.
Tu veri, & nimium puri candoris amicus,
Abdita sunt quamvis me tua sacra doces.
Si tamen Hysopi felici aspergine lustras,
Dicar Hyperboreas candidus ante niues.

Defe-

PSALM. LI.

97

Deferat à aliquis iam te mihi nuncius æquum,
Tritaq; restituet pristinus ossa vigor.
Respice ne toruo disiecta piacula vulnæ,
Ab lue quas fecit culpa timenda notas,
Finge mihi sceleris cor purum, & viscera magni
Plena novis animæ flaminis aura modis.
Ne faciem vela, ne longius eijce pulsus,
Ne sine me vacuum flaminis esse tui.
Sed cum reddideris sperata gaudia vitæ,
Spiritus impulsu me regat ille suo.
Tunc ego qui fugiunt cœlestia castra reducam,
Et venient positus ad tua signa minis.
Exue patrata me compede cædis ahena:
Perpetuo iustum te mea lingua canet.
Conditor alme novis aperi concentibus ora
Nuncia virtutis sæpe futura tuæ.
Si pecudum fuso placari sanguine velles:
Ara tibi vitulis staret onusta meis.
Sed non in cineres, quæ vertitur hostia, placat:
Mens bona, vel sceleris facta dolore litat:
Humida quæ lacrymis, & amoris saucia ferro,
Non erit irato despicienda tibi.
Respice pacato tranquillior ore Sionem,
Ædifica Solymæ pergama clara tuæ.
Tum patiæ manu curari altaria casta:
Cæsa pii viri tunc holocausta focus.

Maſta-

*Mactatos etiam flammis ardere iuuenos.
Ac epulis aras incaluisse suis.*

PSALM. LII.

Quid gloriaris in malitia?

Quid te potentem fraudis, & impia
Cruditatis barbare pradicas?
Nescis per omnes innocentem
Vt Dominus tneatur horas.

Quid lingua praua non tua cogitat,
Instar minacis prompta nouacula
Haurire casu, vel maligno
Consilio iuguli cruorem.

Preponis omnem nequitiam bono,
Et falsa veris: exitiabilem
Ementiendo res piorum
In scopulum sceleratus irges.

Te numen ergo funditus eruet,
Aget paternis sedibus exulem
Radice ab ima te, genusq;
Ex hominum patria reuellet.

Iusti videbunt, nec sine gaudio,
Metuq; dicent: En homo pectoris
Insanientis, qui sibi olim
Duxit opus nihil esse numen.

Sed

*Sed fetus auro spes sibi credulus
Fonit caducas, & leue blandula
Qua murmur aure fiauit, amens
Vela tulit sinuosa ferri.*

*Frondens oliuae ramus vt insita,
Ego in beatis numinis adibus
Spe nitat alma semper alti
Fertilior bonitate caeli.*

*Autor meorum laudibus efferam
Hinc te bonorum: nominis hinc tui
Vires manebo, sic Olympi
Nam video placuisse Diuis.*

PSALM. LIII.

Dixit insipiens in corde
suo.

Impius, vt mentem paena formidine soluat,
Audaciorq; militet libidini,
Sic loquitur secum: Nullius numinis orbem
Stabili gubernat lege providentia.
Hinc ipse, ac isdem male turba furoribus acta
Abominati caelitem Regi, viam
Deseruere boni. Specula despexit ab alta
Ardentis aethra conditor rerum Deus,
Cernat vt in superas ecquis sapientior arces
Se vertat, animo numen vt colat pio.

G 2

Idem

Idem præcipites per devia traxerat error:

Curante reclusa, vel modesta nemine.

Tum Pater, ista suo gens usq; addicta furori,

Sæua ut læua, quæ meam plebem vorat:

Agnoscet quando supplex mea numina? quando

Opem rogabit cladibus circumdata?

Hanc habeant penam, timidi cum nulla pauoris

Est inquieti causa, semper horreant.

Omnia bellator Deus olim conteret ossa,

Animos superbos ille fiantet hostium.

Ora rubere notis faciet maculosa pudoris,

Exosus illos, ut merentur, auferet.

Illa vnquam radiis an fulserit lora serenis,

Qua de Sionis arce prodibit salus?

Cum domus Isacidi n: remearit libera vinculis,

Deum sonoris lata dicet cantibus.

PSALM. LIV.

Deus in nomine tuo saluum
me fac.

O Rex nomine sospitem

Fac me sancte tuo: robore vindica

Orantis q: erimonias

Blandis sollicitas auribus accipe,

En vno ruit agmine

Gens infesta mihi, viribus impj

Hostes

Hostes in caput effertis

Concurrere meum, nec fore vindicem

Celso rentur ab æthere.

At Rex alme tuo numine prosperam

Vita spem mihi fulcies.

Et coges eadem, quæ malè fecerant,

Hostes ferre nefarios,

Euertet penitus quos tua veritas.

Tunc sacras ego victimas

Cædam spontè, Deum vox mea laudibus,

(Quod sanctum reor) efferet:

Me namq; ille malis eruit omnibus.

Et vidi nimis aspera

Vltor ferre meis quæ dedit hostibus:

PSALM. LV.

Exaudi Deus orationem
meam.

Sancte me rerum Genitor precantem

Ore non durus, neque tristis audi:

Sed veni blandam querulis daturus

Vocibus aurem.

Turba me sauis inimica damnis

Cogit orantem grauius dolere:

Dum minax verbis, truculenta factis,

Vrget iniquis.

Impetu quali petit hostis hostem,
 In meam torui coiere famam:
 Et reum magno scelerum tumultu
 Esse fimebant.

Cor mihi sensu trepidavit acri,
 Visa nigraeque fuit umbra lethi:
 Horruit membris gelida pauore
 Noctis amictus.

Tunc ego dixi, Celeres columbae
 Quis mihi pennas dabit, ut per auras
 Ales en adam, vel inhospitalis
 Denia siluae?

Montium solas vagus inter arces,
 Nec repentina sonitum procella,
 Nec tumescentes iterum videbo
 Turbinis undas.

O Parens labi sine fraudulentos,
 Ut tor ò linguas penitus recide,
 Quae venenatis agitant quietas
 Fraudibus vrbes.

Sive furetur iubar umbra caelo,
 Seu diem flammæ reuehant Eoæ,
 Occupant muros scelus, & mouentes
 Omnia lites.

Vis, nefas, rixæ, dolus, & cupido
 Omnibus sedem posuere vicis:
 Et sitis flagrat calefacta magno
 Furoris aestu.

Si quis

Si quis afferret maledicta coram,
 Aut caput ferro peteret, stetitsem
 Forsan: aut seuum fugerem latendo
 Territus hostem.

Cruda nunc infert homo notus arma,
 Particeps mentis, laevis, atq; mensa:
 Saepe qui mecum coeues in Tonantis
 Venerat adem.

Quid pio in mores precer ore tales?
 Mors necaturis veniat sagittis,
 Et nigro tellus patefacta viuos
 Sorbeat Orco.

Ecquid atrocis meruere praene,
 Qui dolos omnes aluere rectis,
 Dulciter fraudem gremio fouentes
 Instar alumnae?

At meo supplex ego more numen,
 Sive cum prodit, medioque caelo
 Errat, aut currum lauat occidentis
 Lucifer unda:

Ut manum fesso mihi det, rogabo:
 Annuet, vitam redimet periculis:
 Nec trahi victum feret à superbis
 Milibus unum.

Audiet vocem pia deprecantem,
 Mentis elata reprimet tumorem:
 Saueat aeternis ita qui gubernat
 Secula frenis.

G 4

Non

Non enim vitam semel obstinatam
Impij mutant, neq; numen horrent:
Iuris obliti benefacta rupto

Federe pensant

Lacteo blandum nimis ore fantur,

Me: te retraciant sed acuta bella:

Vtq; se nudant, iaculantur acres

Spicula linguis.

Caelitum fido tua crede Regi,

Ille defensum dabit, & cauebit,

Ne pius rerum vario suarum

Fluctuet aestu.

In scrobem prauos aget astuosam,

Cædis, & fraudis cupidos, senecta

Inscios tollet, mihi sed Tonanti est

Fidere certum.

PSALM. LVI.

Miserere mei Deus, quoniam
conculcauit.

Miserere Genitor, nam tyrannus insolens
Me calcat ad fastidium.

Fatigat armis continenter: oribus

Hostes hiant fementibus.

Bellantur aucta virium potentia,

Ferociores amuli.

Non exuisssem nocte, vel die metum,

Nisi adfuisisses anchora.

Per te resisto fortis, & meis tua

Promissa cano laudibus.

Te fretus vno nil tremisco virium

Formidines mortalium.

Interpretantur dicta nostra pessimè:

Extrema vitæ cogitant.

Coeunt in vnum, se cauernis occultunt:

Notant ferar quo gressibus.

En vt libido captat hanc animam ferox?

Calumnias æquissima

Qui lance pendis vltor, intactam fines

Hanc ire contumeliam?

At vindicabis, quando gentes integras

Ob facta perdis impia.

Mæa recenses tu fugæ pericula:

Tu condis vna lacrymas.

Et in tabellis damnâ scribis omnia,

Ne sis laboris immemor.

Cum me rogante terga fusi verterint

Hostes metu pauentia:

Tunc confitebor esse presidium meum,

Te Numen ô sanctissimum.

Promissa iure laudo rex Diuum tua,

Tuaq; fido dextera.

Qua fretus vna, nil tremisco virium

Formidines mortalium.

Que nuncupavi vota reddam, plurimis

Sed auctiora gratis:

Te liberante sospes, & vestigiis

Te dante firmis integer,

Tuq; successam iussa, dum me spiritus

Vialis auxilii fuerit.

PSALM. LVII.

Miserere mei Deus, misere-
re mei.

Sancte Deus miserere, tuo de numine pendet
Animus spe fretus amica.

Alarum pennis timidum me absconde tuarum,
Dum detonat ira tyranni.

Regnantem stat clara Deum super astra cedere,
Mea qui bonus acta secundat.

E caelo veniens ultor dabit irrita probro
Inimici ut vota ferantur.

Ille fide insignis, pietateq; notus ab alto
Qui liberet aethere mittet.

Vidit ut in media viuum regione leonum,
Quorum formidine turbor.

Huic hominum soboli sunt arma & spicula detes,
Gladius vero impia lingua.

Erige te Genitor super aurea culmina caeli,
Lustret tua gloria terras.

Tenta-

Tentare meas laqueis involuere plantas.

Sensit mens obruta fraudes.

Insecuere viam sospis, & hiatribus, ipsi

Lapsi tamen ante ruerunt.

Leta mihi trepidis saliant hinc ilia fibris,

Tibi vindex carmina dicam.

O chelys, vnde mihi fuit olim fama canendi,

O nabilia surgite mecum.

Ante diem referat tacito quam Lucifer orbi,

Montesq; Aurora renudet,

Voce canorus ego, & dulci testudine gentes

Dicam tua facta per omnes.

Vt tua nempe fides caput vltra nabilia tollat,

Bonitas trans aethera surgat.

Erige te Genitor super aurea sidera caeli,

Lustret tua gloria terras.

PSALM. LVIII.

Si verè utique iustitiam lo-
quimini.

Si ius ab alta sede minoribus
Legum seueri dicitis arbitri:

Ne gratiosum, ne potentem,

Iustitia sed amate causam.

Iniuriosam pectore callidi

Iniquitatem quid meditamini?

Quid

Quid prava honesti vos amictu
 Induitis, quid honesta prauis?
A lacte matris iam sedet improbis
 Syncera veri castra relinquere:
 At vanitati militare
 De tenero mediantur vogue.
Qui virulenta cuspide sauciant
 Linguae, cruenta ceu fera vipera:
 Ceu mordet, ambas quae Magorum
 Carminibus negat Asspis aures.
O frena mundi qui regis, impio
 In ore dentes contere liuidos:
 Horum voraces & leonum
 Frange manu valida molares.
Labentis amnis ceu liquor effluent,
 Mittant sagittas at sine vulnere,
 Pennata coram tela fracto
 Ante pedes iaculentur arcu.
Limacis instar solibus aestuent:
 Ut partus aluo mortuus occidant
 Prius sepulti quam cornifcos,
 Aspiciant orientis ignes.
Spinae priusquam brachia roborent
 Vestrae, ite casti noxia semina:
 In flore primo vos Tonantis
 Ceu rapidis cremet ira flammis.
In caede latus vir pius impij,
 Annem videbit sanguinis, aspera

Testem

Testem vltionis, ceu rapacem
 Sub pedibus celerare rivum.
Fandi, & nefandi conscius asseret,
 Sic est, honestis praemia diuidit,
 Pœnas iniquis, Rex Olympi:
 Qui meritis sua iura librat.

PSALM. LIX.

Eripe me de inimicis meis.

ME Rex alme feris hostibus eripe,
 Crudeles inhibe, fortiter amulos:
 Hoc sumptis caput armis
 Qui certant dare funeri.
 Illorum è rabidis unguibus assere,
Quos assueta malo pascit iniquitas:
 Cedis quos amor vrit
 Promptos fundere sanguinem.
 Me circumpositis retibus ambiunt,
 Vno terribiles agmine sauiunt:
 Infontem Deus vrgent
 Ut nosti, sine crimine.
 Pro me surge Parens hostibus obuius,
 Nutu bella tuo qui regis arbiter:
 Et res mente bonorum
AEqua prouidus aspicias.

Gente,

Gentes vise gratis, neque nocentibus
Indulge scelerum debita mitior:

Culpas extirpatis

Iusto supplicio luant.

Ad feri redeant lumina vesperi,

Impasti; canum more vagantium

Latrantes, & hiantes

Vicos urbis obambulent.

Ferrum terribiles, praelia sanguinem,

Iguem voce tonant: esse nec auribus

Quenquam rentur apertis,

Ipsos testis ut audiat.

Tu qui cuncta vides altus ab aethere,

Eludes rabiem despicientium:

Vertens in nihil ultor

Gentes ocyus impias.

Te murum sed ego non penetrabilem

Opponam validis viribus hostium:

Arcis nam mihi solus

Restas instar aeneae.

Defensor venies ante pericula,

Exersisq; frui me dabis amulis:

Sed ne funditus una

Omnis clade reuollito.

Rem tantam populus ne meus obrui

Obrepente ferat nube silentij.

Illos omnia tantum

Per terrae sola dissipata.

O nostrae clypeum gentis aeneum,

Ob lingua tumidum pestiferae scelus,

Ac elata furentis

Puissim verba superbia:

Sacramenta dolis irrita callidis,

Veri rupta malis vincula fraudibus:

Captos feruendus ira

A radicibus erue.

Clare tunc Oriens noscet, & Occidens,

Proles ritè Deum, quem colit Isaci,

Frenis esse potentem

Iustis omnia fleclere.

Ad feri veniant lumina vesperi

Impasti, rabidi ceu redeunt canes:

Latrantes, & hiantes

Vicos urbis obambulent.

Quarant vnde famem viscera morsibus

Torquentem satient, inueniant nihil:

Insomnes ut agendo

Noctis tempora, murmurent.

Latis interea vocibus efferam

Orta à principio lucis ad Hesperum

Te firmam Deus arcem,

Et Patrem facilem bonis.

Duris temporibus persugium mea

Vita dulce canam: namq; benignitas

Præsens me tua fouit

Rebus semper in asperis.

PSALM. LX.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos.

Expulsos, fractosq; Deus, torrentibus ultor
 Exercuisti nos malorum fluctibus.
 Sed tandem posita redere, o blandior ira,
 Sanaq; tactu nostra blando vulnera.
 Te quatiante solum subsidit hiatibus: exple
 Terra profundos excavatae gurgites.
 Dura tua coram statuisti gente, pavoris
 Cui haerendum praebuisti pharmacum.
 Signa tamen Genitor diuina celerimus effere:
 Quae te colentes in scuti, si. bleuent
 Deiectos animos, visiq; ad lumina veri
 Ipsi fugatis sospitentur hostibus.
 Eripe nos, olim quos es dignatus, amicos,
 Et aure blandus annue inuocantibus.
 En Deus e sanctae fitur penetralibus aulae,
 En lata vultu iam serenus annuit.
 Felicem Sichimam tibi pariter vberis arui,
 Valleni Socothi nobilem demetiar.
 Est Galadæa mihi, Manasæa est subdita tellus:
 Mei Ephraïna est verticis custodia.
 At inde de stirpe mei gens regia sceptri:
 Nostris Moabi terra seruit balneis.

Victor

Victor Idumæam pedibus dimetiar oram:
 Obtemperabit gens Palestina mihi.
 Ardua turritis quis ducet in oppida muris?
 Quis usq; Idumen? Alme tu duces Parens.
 Nuper agi, ferriq; tuos ob crimina passus,
 Ad prima non iam signa dux, ut antea.
 At nunc affer opem, fugiamus, ut aspera rerum:
 Spes est caduca freta nostris viribus.
 Fortia te belli tentabimus auspice facta,
 Et qui minantur seua nobis, conteres.

PSALM. LXI.

Exaudi Deus deprecationem
 meam.

Æterne Parens accipe blandus
 Quas fundo preces: quaestibus aures
 Non difficiles aduerte meis.
 Te namq; soli finibus exul.
 Appello Deum, dum timor agram
 Animam curis turbidus viget.
 In sublimi vertice rupis
 Me pone tuum. Spes mihi solus
 Vnica restas, & firma graues
 Turris in hostes. Quæ vela tua
 Maiestatis conscia tendis.

H

Omnia

114 PSALM. LIB. II.

*Omnia presta secula vivam:
Totusq; tuæ protegar alis.*

*Cum tua supplex numina posco
Borus atientim porrigis aurem:
Teq; timentis gentis habenas
Pollente facis trahere manu.*

*Regis ad annos adjuicis annos,
Ac nova metis secula nullis:
Vt perpetuum te ritè colat.
Illum bonitas, ac alma fides
Semper habebunt. Sic ego dicam
Te carminibus, dum frena regit
Sol purpureus lucis, & umbra:
Et vota feram gratius ad aras.*

PSALM. LXII.

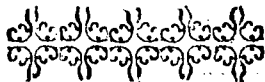
Nonne Deo subiecta erit ani-
ma mea?

Nonne Dei valida spe mens fundata quiescet,
*Alma salus rebus si venit inde meis?
Est mihi si numen, si robur, & anea turris:
Nullus erit, moveat qui mea corda timor.
Vos hominem totis quo viribus usq; tyranni
Pergitis in stygia mittere iura domus?*

Perga-

PSALM. LXII. 115

*Pergama nos sentio velut inclinata ruetis,
Aut fragili moles adificata lato.
Surge, e vidistis, sed non tulit amulus ardor:
Deq; gradu infantem pellere cura fuit.
Coram vana meis implestis laudibus ora,
Damna sed orafus pessima corde mihi.
Tu tamen in Domino mens o fundata quiesce;
Alma salus rebus nam venit inde tuis.
Ille salus vita, notæ est & gloria fama:
Et nunquam exilij spes obitura mei.
Hunc sperate Deum, qui cæli pascitis auras,
Nubila seu fuerit, candida sine dies.
Illi animi curas, illi memorate labores:
Qui innet in duro tempore solus erit.
At vires hominum, coeant licet omnia regna,
Nomina ventosis sunt leuora Notis.
Hac Zephyros, illa mortalia robora lance
Pone sua Zephyri robora mole prement.
Fidite ne scelere, neue indulgete rapinis:
Quin animo parte ne dominantur opes.
Est semel Omnipotens sacro Pater ore locutus,
Quod tamen acceptum non semel aure, canam.
Se facilem miseris, numen tamen omnibus æquum:
Vt, bene qui fecit, qui malè iusta ferat.*

H 2

PSALM

PSALM. LXIII.
Deus Deus meus ad te de luce
vigilo.

Prima rubet orto cum mane crepuscula, sergo.
Vt fruor alloquens ò Pater alme tuus,
 Te desideris mens in cæta fidelibus ardet:
 Milleq; te sitiunt viscera nostra modis.
 Qua deserta siti regio caret inuia lymphis,
 Exul amo sancti limina diua loci.
 Quæ tua maiestas, quæ sacra potentia seruat,
 Quæ decorat factis gloria magna tuis.
 Non tam vita mihi est, tua quàm clementia dulcis:
 Omnia te meritis laudibus ora sonent.
 Te dum spiro canam, tollensq; ad sidera palmas,
 Præco tui semper nominis vnus eam.
 Non tam lauta iuuant defectas prandia vires:
 Est tua quàm menti laus alimenta mea.
 Te memor in noctem recolo, portumq; salutis,
 Dico renascentem peruigil ante diem.
 O quàm dulce mihi trepido latuisse sub alis,
 Et forto plumis intepuisse tuis.
 Hic mens hæret amans, curarum nescia viuit:
 Quippe tua sulcus sto, gradiorq; manu.
 Insidias vani ponunt conatibus hostes:
 Ipsi regna petent inferiora soli.

Acci-

Accipient rigidos cæsis ceruicibus enses,
 Membra feris linquent trunca voranda lupis.
 Rex Domino grates æget exhilaratus amico,
 Et quicumq; Deum religiosus amat.
 Mendaces tacitis inuita silentia linguis
 Quòd sua despiciant irrita vota, prement.

PSALM. LXIV.
Exaudi Deus orationem
meam.

Supplices audi Pater alme voces,
 Hostium duras trepidantis iras:
 Ne manus scæuæ timeam cruentas
 Effice turba.
 Arma conuentus fremuere magni,
 Quos iuuant cædes, & iniqua facta:
 O Deus, quando potes, innocentem
 Protege vindex.
 Ceu feros enses acnere linguas,
 Verba tendendo veluti sagittas:
 Mentis vt pura tacito necarent
 V vulnere iustum.
 Nec manus, nec mens scelus horruissent,
 Efferi postquam stygio furorẽ
 Impia secum statnere dextras
 Tingere cade.

Iamq; metati loca destinatis
Retium nodis sinuosa, dicunt,
Perspicax equis litigare fraudis
Arma videbit?

Quicquid inuentis potuere prauis,
Conferunt acres studijs in vnum:
Quisq; de fundo nociturus artes
Pectoris haurit.

Sed potens arcu Deus, & sagittis,
Figet hos, tanquam pueros nec armis
Vim repellentes, neq; deprecantes
Vulnera linguis.

Magnus inuadet metus intuentes,
Vt cadant vulgo iaculis perempti:
Nec laceffendas animis putabunt
Numinis iras.

At Deum caulti sapienter ore
Effferent, iussu tumidis iniquum:
Semper infrenes minime ferentem
Ire superbos.

Hac Dei gaudens probus aequitate,
Spes alet certas, & amica curis
Turba synceris, aget alta letæ
Ocia pacis.

PSALM. LXV.
Te decet hymnus Deus in Sion.

TE parens rerum sacer alme castet
Qui Sionem decet hymnus urbem,
Dum tibi votis Solymi obligatas

Ponimus aras,
Supplicum voces quia blandus audis,
Qua vagi mundum rota Solis ambit,
Hac tuum casta prece numen ibunt
Flectere gentes.

Criminum tortis agitamur vndis,
Et superfusum tumulasset a quor,
Ni serenasses vena fauenti
Sidere fluctus.

Quem tibi carum legis, o beatum:
Nam loco iunctum propiore poness
Et tui felix habitabit aulam

Accola templi.
Nos tua ingressos recreabit ades,
Nempe caelestis domus illa firmat:
Aequitas factis vbi sancta miris
Limina seruat.

Nos salus rerum miseratus, audi:
Spesq; terrarum Deus ultimarum,
Et maris, longè tumidum sonara
Qua fremit vnda.

126 PSALM. LIB. II.

Tu potens altos stabilire montes,
 Sæua compefcis freta, si tumescunt:
 Aut sono contra requieta magno
 A Equora tollis.

Se sua gentes feritate turbent,
 Signa cum cælo dederis, quiescent:
 Solis occasum recreabis, idem

Luminis ortum.

Cum solum findit calor æstiuosum,
 Humida grata vice nubis implet:
 Et iubet latis noua parturire

Semina fundis.

Labitur ripis tibi plenus amnis,
 Vt sinus terra penetrante lymphæ,
 Rideat mater soboli datura

Pabula viuæ.

Tu soles vnda satiare sulcos:
 Tu satas glebis animare fruges:
 Tu laborantem refouere molli

Imbre colonum.

Floribus pictæ similem coronæ
 Anni ducis spatij laborem:
 Et tuo campos speciosa dono
 Copia vestit.

Vberem fundunt loca sola pastum,
 Gestiunt colles, riguaq; valles:
 Hic greges altæ auidi per herbas
 Pascua tondent.

Vota

PSALM. LXVI.

127

Vota flauentes segetes coloni
 Messibus vincunt trepidantis Euros;
 Vnde te cantat, cumulata postquam
 Horrea claudit.

PSALM. LXVI.

Iubilare Deo omnis terra.

Qui terra incolitis fines, Dominoq; Deoq;
 Age dicite carmina lati.
 Eius in astriferum concentibus athera laudes,
 Fertè vltra sidera nomen.
 Dicite: Sancte Parens, quantum formidinis orbi
 Pauido tua facta tulerunt.
 Attonitos hostes mendacibus hiscere linguis
 Tua magna potentia fecit.
 Machina te curuæ supplex telluris adoret,
 Nomenq; attollat in auras.
 Facta venite Dei perpendere maxima gentes,
 Nostræ quibus ille saluti.
 Prospiciens, fecit pelago vada sicca remoto,
 Et apertas fluminis vndas
 Miratum pedibus tranare arentibus agmen.
 A Eternum temperat orbi:
 Luminibus curas hominum metitur acutis.
 Prohibet ne credula somnis

H 5

Gens

Gens oblita poli, votorum læta triumphet.

Age nostrum dicite numen

O populi, quantum numeris, & voce potestis,

R. sonent præconia laudum.

Nos lethi eripuit miseris crudelibus umbris,

Gressu stabilivit euntes.

Nos explorasti per sæva pericula rerum,

Ceu flamma examinat aurum.

Dixisti in laqueos, onerasti dorsa catenis:

Humeris equitare dedisti

Impositos homines: Infanda per ignis, & vnde

Tandem discrimina velti

Te duce frugifera campis requievimus ora.

Ideo tua templa reuisam.

Incendam pecudes: voti reus omnia sanctis

Promissa altaribus addam.

Illam meo nuper qua voti scilicet ore,

Tot circumuentus ab vndis.

Pinguis alet sacras aries tibi victima flammæ

Hirci, cum thure iuuenti.

Qui Dominum colitis properate, en aurea dicam

Mihi quæ bonus ocia fecit.

Illum quo potui venerans clamore vocavi,

Et laudans ora resoluï.

Mentem, sponte mala fuerit si conscia fraudis,

Nos audiet illic querentem.

Me tamen orantem facili Pater adspicit ore,

Aduertens blandior aurem.

Læus tibi sit Genitor, prece qui lenitus in arcto
Nunquam me tempore linquis.

PSALM. LXVII.

Deus misereatur nostri.

Orbis alme fabricator
Nos serenus adspice.

Prospera videntis anni

Fructuosam copiam.

Sparge lætiora vultus

Gratiosi lumina.

Noia sit ad te parentem

Qua venitur semita.

Expetita Gens salutis

Vadat omnis particeps.

Efferant te prædicantes

Orbis omnes incolæ.

Gaudjo pleni triumphent,

Te videntes arbitrum

Iuris æquæ qui silentem

Lance mundum ponderas.

Efferant te prædicantes

Orbis omnes incolæ.

Terra quondam parca, Fructu

En suo iam germinat.

*Sit Deus, Deus sit ille**Noster exorabilis:**Sit Deus benignus anni**Vilitate fertilis.**Et tremiscant numen eius**Orbis omnes incolæ.*

PSALM. LXVIII.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici.

Sancte Pater exurge, vagos fuga dissipet hostes,
 Formidoq; tui pauidos agat æmula vultus,
 Qui rerum Dominum te mente odere maligna.
 Fumus vt afflatu spirantis deficit aura,
 Ceraq; supposito tepesacta vt liquitur igne:
 Irradiante Deo sic gens scelerata fatiscet.

*Insti autem veluti celebrent conuiuia, coram
 Numine lata fremant. Age puri carmina magno
 Panguit grata Deo, cantuq; attollite nomen.
 Vos illi munitè vias, qui Solis ab Ortu
 Occiduo versat celèrem si per æthere currum,
 Et nomen Dominantis habet. Gaudete fementes
 Eia py: è calo quoniam mortalia curat.
 Ille fouet gremio pueros genitoribus orbos,
 In viduasq; animo iustus sedet arbiter æquo.
 Ille tenens solium stellis radiantibus aptum,*

Mæren-

*Mærentes sine prole, facit sobolescere tædas:**Vincula captiuis cernicibus arca demit:**Et populis vindex habitata rebellibus arua,**Mutat in arentes glebas sitientis arena.**Alme tui castris populi cum signifer ibas,**Per deserta siti, & nullis cultoribus arua:**Terra nouo tremuit penitus conterrita motu,**Sudauit pauidus formidine numinis æther,**Et iuga fumantis trepidarunt algida Sina.**Ille soli faciem pluuiialibus irrigat vndis,**Defessos iterum renouans ad semina campos.**Hinc alit irrigui pratis animalia fœni,**Hinc miseris inopum tot sufficit horrea turbis.**Cum trepidant gentes, cū bella minacia tractat;**Ille regens acies, & tristia nutibus arma.**Ad cantum & choreas dabit argumenta puellis,**Scilicet vt fugiunt Reges, vt castra relinquunt,**Vt pauci spoliant multos, & sæpe quieti**Lata domum referunt bellorum præmia ciues:**Vos tripodas quamuis inter iaceatis ahenos**Ferte py, Veniet tempus, quo lucis honorem**Splendentem latè dabit is; ceu sole columba**Aduerso niueis argentea visitur alis,**Et dorso rutilans auri volat æmula fului,**Quando triūphatos Deus arcta in vincla tyrannos**Misit, in alta suos tunc sidera vexit amicos.**Et prius in tenebris positi, nituere micantes**Æreus Selmon mureo ceu vertice candet.*

Sic

Sit Bassan mons ille ferax, stellisq; minetur
 Arcuus, & rigno lætissimæ suæ viduus amne:
 Qua tamen inuidia menti contendere montes
 Audcis, quem numen amat? certamq; futurum
 Quem sibi delegit ventura in tempora sedem?
 Ille tot alatis equitum se millibus effert,
 Tot currus, aciesq; trahit. Nunc ardua Sina,
 Nunc sua templa subit. Iam victor in æthera tēdu,
 Capitur osq; greges tecum per inania ducis,
 E cæloq; foveas populos, donisq; secundas.
 Ignarosq; Dei, pietatis ad arma reducis:
 Unde habitare domos, hominumq; videberis vrbes.

Nos idēd, quoties aperit Sol flammens orbem,
 Te Dominam canimus, qui nobis a quoque tutum
 Lato pandis iter, donasq; salutifer auras.
 Tu potes exanimos animare, & ferrea diri
 Ostia defunctis iterum recludere lethi.
 Cuiuscunq; tamen franges caput, asper in hostes,
 Pascens vacuas animis insensibus auras.

At Genitor dixit, Bassanis saltibus hostem
 Eripiam, & pelagi renouabo exempla rubentis.
 Vt tuus est uso rubeat pes sanguinis amne,
 (O animi gens pura vide) canibusq; malorum
 Per medios iaceant lambenda cadavera vicos.

Hæc olim videre Pij, cum clarus habebas
 Rex idem, numenq; mihi, tot rebus honorem,
 Cumq; triumphalis cepisti insignia pompæ.
 Ibant arguta primi qui voce canebant,

Quiq;

Quiq; dabant calamis, citharisq;, tubisq; sonorem.
 Tunc circumfusa plebs, suæ fremitq; puella
 Intermissa canis addebant tympana sistris.

Hunc celebrate Deum Iacobi è sanguine creti,
 Scilicet egregie primæus in flore iuuenta,
 Qui placido fruitur somni Beniaminus astu.
 Tum Iuda de stirpe duces, primiq; virorum
 Quos Zabulon misit, quos Nephthalinus in auras.
 Rex, tibi consiluit Genitor Deus addere robur:
 Hoc agat, & donum promissum numine firmet.
 Sic vigeat maior Solymæi gloria templi,
 Certatimq; ferant aliq; donaria Reges.

Tu populos agita pharetra, iaculisq; minaces,
 Quiq; ruunt veluti fortes in prælia Tauri,
 Aere paciscentes quicquid fert alea belli.
 Fûde manu populos, quorum fremit arma cupido:
 Oratum veniet Pharij gens accola Nili,
 Aethiopesq; ferent manibus tibi dona supinis.

Regna per humentes terrarum condita fines
 Voce, lyraq; Deum cantate in sidera relictum,
 Surgentemq; super stellas Orientis ab ora.
 Ille suæ imperio, quæ vult, facit omnia vocis;
 Vos illum citharis, vos tollite laudibus illum.
 Cuius in Isacidum maiestas stirpe refulget
 Nubibus, & cælo toties manifesta sereno.
 Sancti dira loci quæ sit venerabile numen
 Religio factis aperit cælestibus. Illo

Nam

*Nam Deus Isacidis vires, animumq; ministrat,
Ora cui aeternas dicant vocalia laudes.*

PSALM. LXIX.
Saluum me fac Deus.

ERipe sancte Parens, tempestas fluctibus undat,
Et mihi laetheæ penè bibuntur aquæ.
Hæreo fixus humi, nimius quam diluit humor,
Est ubi durati copia nulla soli.
Veni equidem pelagi delatus in ima profundi,
Nam fera ventosi sorbuit ira freti.
Dum miser auxilium magnis clamoribus oro,
Debilis in rauco constitit ore sonus.
Lumina deficiunt dum spectant ardua cælum;
An Deus oratam ferret amicus opem.
Cæsaries capitis non est tam densa capillis,
Quam mouet hostiles æmula turba minas.
Immeritoq; calens odijs furialibus instat,
Et quæ non rapuit soluere furta iubent.
Scis, Pater, vt vitæ fuerit mihi candor amori,
Effugiunt oculos non mea facta tuos.
Quare age ne rubeant, tua quærere iussa volentes,
Res ita despiciant cum cecidisse meas.
Aspera te propter toleraui opprobria mutus,
Tristia signauit decolor ora pudor.

Eru

*Erubnere suo genitum me sanguine fratres,
Et miser in patria versor vt exul humo.
Hæc fero, quòd rerum succendor amore tuarum,
Probraq; te contra, me quoq; iacta reor.
Sine dolens habui vacua ieiunia mensæ,
Id fuit opprobrio, ludibrioq; mihi.
Hispida seu rigidis sumpsi velamina fetis,
Hæc etiam populo fabula veste fui.
Illusere senes portarum ad limina: rist
Me calices inter turba iocosa suos.
Quid faciam? tristes animi tibi defero curas,
Et precor auxiliij tempus adesse tui.
O bonitas audi, quæ sine coercita nullo es,
Alme tua dextram nunc mihi tende fide.
Eripe ne mergat luteo niger æquore turbo,
Ne ferat arbitrio gens inimica suo.
Nubila turbati ne differat ira profundi:
Ne glomeret tortos me super unda sinus.
O Pater ingenio prouus miserescere, fessum
De supero tantis axe tuere malis.
Ne bonus à seruo vultum implorante retorque,
Quam peto cum lacrymis ocyor affer opem.
Respice, & hanc animam mucronibus eripe gentis,
Ante sit interitu quàm satiata meo.
Alme tuli genitor quàm fixa opprobria, nosti:
Et tremule quoties erubere genæ.
Ante tuos oculos hostes, iniuria, probrum,
Est ignominie plaga dolenda meæ.*

I

Qui

Qui mea descendendo sentiret vulnera mecum,

Solando nemo quine leuaret, erat.

At qui felle dapes scirent medicare, fuerunt:

Quiq; darent acidi pocula dira meri.

Ergo ubi crediderint conuiuia, funera cernant,

Accipiant quales apposuere cibos.

Exitiale sibi videant consurgere bellum,

Coniuuantis ubi fœdera pacis erant.

Æternæ amittant oculos caliginis umbra,

Incuruo aspiciant corpore semper humum.

Funde super meritos tua quæ bene fulminat ira,

Deprensos agili concremet igne furor.

Nec deserta colant hominis tentoria viui,

Alta ruinosas sed tegat herba domos.

Nam tua percussit quem dextera sauius vrgent:

Et probris argent vulnera facta suis.

O sine criminibus factis nona crimina iungant,

Institiæ possint ul' vt habere tuæ.

Exime de tabulis illorum nomina, seruant

Quæ bona post obitû non obitura, pijs.

Æger, iropsq; tuæ video si dona salutis,

Te citharæ fidibus, te Pater ore canam.

Hæc vitulo fuerit incundior hostia, cornu

Qui feruit, pedibus profubigatq; solum.

Hæc videant mites, pendantq; in gaudia pectus,

Nam incunda tecum vita colentis erit.

Ille suos inopes audit, bonus adspicit illos,

Vincula pro causa qui pietatis habent.

Ergo

Ergo canant illi Tellus, Polus, æquora laudem,

Quæ calo, & terra, quæq; regantur aquis.

Incolumi tutam seruabit pace sionem,

Et nona per Inde mania tollet humum.

Hic dabit Isacidum lætos habitare colonos,

Cultaq; pionoribus tradere rura suis.

Et nati accipient ab anorum stirpe minores,

Ritè colunt vera qui pietate Deum.

PSALM. LXX.

**Deus in adiutorium meum
intende.**

H*ic ades rerum Pater, à malorum
Vindica tractum violenter, vndis:*

Vt tua serues ope, curre sumptis

Ocyor alis.

Qui mea querunt anima ruinam,

His rubor turpi linat ora fuco:

Palpitent cæci tremefacta neruo

Cordea timoris.

Sæua qui fesso mihi moliantur,

Irritum mæsti doleant laborem,

Et metu plantas celerante, raptim

Signa renellant.

Terga confusi iaculanda vertant,

I 2

Qui

*Qui fremunt lati, quoties meorum
Temporum magno subeunda sensis
Vulnera cernunt.*

*Gaudio iusti potiùs triumphent,
Qui tuam sperant cupidè salutem,
Ritè clamantes, tibi sit perennis
Gloria cursu.*

*Scis opes huius tenues egeni,
Pauperis nosti leue robur huius:
Dives ò rerum, validusq; fractum
Viribus auge.*

*Es meum numen mihi sospitale,
Es mea certus clypeus salutis:
Te Parens vna mora ne retentum
Differat hora.*

PSALM. LXXI.

In te Domine speravi non confundar, &c.

Tibi credidisse spem beate cœlitum
Rex ne pudori sit, vide.

*Memor æquitatis at tuæ me vindica,
Auremq; tende questibus.*

*Mihi esto rupes exolanti peruia,
Et portus in quo liberer.*

*Nam tu salutis ara, tu vitæ es meum
O alme propugnaculum.*

Eripe

*Eripe nocentis à manu, grauissima
Exlegis à tyrannide.*

*O spes ab annis primulis, fiducia
Ab vngulis infantia.*

*A matris aluo nitor in te, nam mihi
Es inde tutor vnicus.*

*Te laude semper efferam, ostentum licet
Appaream quam plurimis.*

*Et ad ferenda damna vi mirabili,
Sed te iuuante præditus.*

*Idèò tuarum voce plena gloriàm
Laudum perenne concinam.*

*Diesq; totos præco magnitudinem
Tui sonabo numinis.*

*Ne me relinque sub senectâ languidum,
Marcente vi ne desere.*

*Sic namq; secum destinauit factio
Meum coacta in verticem.*

*Ope destitutum numinis præhendite,
Nullo tuente vindice.*

*Tu ne recede longius, sed impetum
Depelle, quando fecerint.*

*Pudor retentet, frangat imbecillitas
Enerue corpus hostium.*

*Malaq; parantes oblinat coloribus
Affusa contumelia.*

*Hanc spem sonebo semper, antiquis nouam
Addendo laudem laudibus.*

Semperq; dicam iuris aequi principem,
Fontem salutis vnicum.

Illamq; nullis comprehensam litteris,
Aut terminis clementiam:

Et vim potentem iusta factis premia
Bonis, malisq; solvere.

Ab inchoata me iuventa limine
Cantare facta gentibus.

Tua docuisti, nunc senecta in ultimo
Ne da silere termino:

Donec futuris seculis narraucro
Robur tuae potentiae,

Et aequitatem, quae vagi prateruolat
Arces olympi flammeas.

Quis alme tecum confaret mortalium
Numen profanus alterum?

Sic te volente dura vidi, viderim
Ut erigente prospera.

Hausum profundo gurgite, in caeli iubar
Rursus tulisti amabile.

Tuae addidisti munera indulgentiae,
Placatus ad solatia,

Mihi ergo dulci iam caneris nablo,
Fidem tueri nobilis:

Abramidarum numen, & sanctissimum
Diceris usq; barbito.

Te vox canendo, spiritus te gaudio
A morte raptus efferet.

non equit
vultu
duoq; O
pau
vultu
duoq; O

Diesq;

Diesq; totos lingua contestabitur
Veriq; & aequi vindicem.

Meos quod hostes irritos dimiseris
Nota pudoris oblitos.

PSALM. LXXII.
Deus iudicium tuum Re-
gi da.

Rex aequitatem, qua regis omnia
Hanc sancte Regis sensibus imprime:

Tuaeq; proles Regis alium
Iustitia decus amuletur.

Ut plebis aequus pectora temperet;
Causas egeni protegat integer:

Ac anteponat iustiozem
Diuitijs inopem superbis.

Fronde montes vertice nobiles
Pacis ministrent dona minoribus:

Exempla colles aequitatis
In populo generosa figant.

Cum iudicaris, pauperis erigat
Stirpem iacentis, legibus eruat

Idem seueris, molientes
Iudicium temerare fraudes.

Hunc gens timebit postera vindicem,
Dum nota viset sidera Lucifer:

I 4

Et

Et multiformi Luna curru
 Noctiuagos moderatur ignes.
 Ceu flagitatus vellera molliter
 Humectat imbr. gemmea recreat
 Vt gutta blandi roris astum
 Pulcreum sitientis arui:
 Terris amicam proferet AEquitas
 Sic orta vultum: pacis amabile
 Sic immorantis curret auum,
 Dum properat vaga Luna menses.
 Rex hic habenis imperij reget
 Hinc inde quantum cingitur equore:
 Quantumq; decurrunt ab ortu
 Ad tumidi maris arua riuu.
 Illum ante pronus concidet AEthiops,
 Hostes in ipso puluere sordidi
 Vultum refigent, osculantes
 Quam pedibus premit ille terram.
 Reges profundum qui trabe nauigant,
 Frenantq; vasti marmoris insulas,
 Aurum rependent, sacra thuris
 Dona ferent Arabes Sabai.
 Et qui coronant se diademate,
 Curuato honorem poplite deferent:
 Illiq; gentes vniuersa
 Subycient famulare collum.
 A vi potentum namq; tuebitur
 Infirmiores, ac opis indigos

Clemens leuabit, ne malorum
 Imparibus rapiantur vndis.
 Soluet ligatos compede sexnoris:
 Cadi vetabit per violentiam
 Trahiq; egenos, quos honorum
 Nominibus decorabit amplis.
 Rex quippe secum viuere pauperes
 Auri Sabai torquibus inclytos
 Dorabit: illi laude Regem
 Afficient, humerisq; tollent.
 Messes opima per iuga montium
 Crescent in altum, flatibus aëris
 Quae verberata tam sonabunt,
 Quam Libani crepuere frondes.
 Terraq; surgent vberis incole,
 Vt gramen agris nascitur herbidi.
 Quos fontis humor, vel cadentis
 Vna rigat pluuiosa nubis.
 Sit nomen eius nobile cantibus,
 Quod est parentis Filius Optimi:
 Et iam vigeat Solis ante
 Quam nitida micuere flamma.
 Gentes beabit, gentibus inuicem
 Ex vniuersis aurea faustitas
 Ad eius immortale regnum
 Purpureis celerabit alis.

Abramidarum quem domus vnicum

Deum fatetur, laudibus offerat:

Quaecunq; rerum mira solum

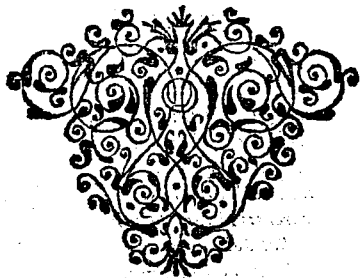
Nutu oculi fieri iubentem.

Sanctumq; nomen numinis euehant

Aeterna magni secula glorie

Cuius per orbem fama pennis

Latinagum spatiosa curret.

IN

IN TERTIVM
LIBRVM PSAL-
MORVM.

INTERPRETATIO POE-
TICA LATINE.

PSALM. LXXIII.

Quã bonus Israel Deus ijs, qui &c.

P

*Vra tua seruas quicumque sacraria
mentis,*

*Aduersis ne cede malis: Qui saepe ni-
grantes*

Depulit afflicta Iacobi à naue procellas,

Te bonus incolument dabit à torrentibus undis.

Gressibus incautis abeuntem, & penè ruentem

Me Domini tenuit bonitas, cum flamma medullas

A Emula decoqueret, fontes quòd pacis honore,

Muneribusq; dies lxtos agitare viderem.

Impia

*Impia gens ergo succēssibus ebria, dixi,
Nec curant obitum, nec lethi vincula, morbos:
Sed mansura suis heredibus atria ponunt.
Non hominum curas, non experiuntur acuta
Verbera, quæ reliquis mortalibus ossa renudant.*

*Hinc tremulis illos afflata superbia ventis
Abstulit, oblitos penitus caliq; suiq;
Nequitia spolys ac impietatis amictos.
Postquam vota super cælis opulentia creuit,
Indomiti venis quemcunq; Cupidinis ignem
Accipiunt, animo, linguisq; nefaria voluunt.
Astra super volitāt: nunc verbis numina dānant:
Nunc quemcunq; volunt per terras figere, figunt.*

*Hæc Domini populus secum tristissima voluit,
Ceu diluta bibat liquidis absynthia lymphis.
Tunc ait, humane gentis num cura fatigat
Vlla Deum? Genitor num prouidus adspicit orbē?
Improbis en summis æquat, laquearibus aurum,
Securusq; poli mollissima tempora viuut.
Tristis, egenus ego formidine pallidus Orci,
In cassum videor me religione piasse:
Continuisse manus, asperimaqueq; tulisse:
Necdum Lucifero rumpente silentia noctis
Obiecisse mihi commissa piacula flendo.
Sic dicam res ire? Pios ego dicere cogar
Extremos hominum, quos tu tua pignora ducis.
Insequor hinc causas aliter penetrare latentes,
Irrita sed vacuum responsi cura reliquit.*

Aurea

*Aurea cum veniam, Pater, in sacraria, dixi,
Cur sit vita malo iucunda, miserrima iusto
Amborum fuerit cum meta nouissima, cernam.*

*Hæc ubi: vidi equidē, vidi quam perfida lacte
Prosperitas fontes animos, Siniis ire volantes
Altius, vnde trahant casu grauiore ruinam.*

*Miror vt è magna tantorum mole virorum
Astra laceissentum vestigia nulla supersint.
Quid loquar extinctos propter sua facta superbos?
Et vacua similes nebula, spectrisq; fuisse:
Quæ dubia sub nocte metum, sub lumine risum
Visa ferunt? ciues ergo timere minores,
Nunc iidem veluti somni ludibria rident.*

*Interea cæco dum pecclore lucis egebam,
Arsit felle dolor, mentem cura anxia torfit:
Inscius obstupui, pecudisq; simillimus hæsi.*

*Sed tua desertor miles non castra reliqui,
Quippe manuum rector tenuisti, o optime dextram,
Et duce te scopulos cum laude, & nomine fugi.
Quid sine te cælum, tellus quid inhospita prodest?
Deferat ossa vigor, lacerent præcordia morbi,
Tu vires, animamq; mihi, tu lumina reddes:
O mihi sola mei vitalia robora cordis.*

*Hæc qui te fugiunt, qui marmora numina fin-
gunt;*

*Et tecum viuunt, ceu qui connubia rumpunt,
Quando tuis fixi iaculis extrema videbunt.
Sat mihi te felix viuo, sat diues amico.*

Cam-

*Commissus spes alme fons, tua dicere facta
Patribus accingar lectis, populoq; Sionis.*

PSALM. LXXIV.

Vt quid Deus repulisti.

Hosti Pastor oves cur negligis alme relictas?
Gregemq; vastat flamma cur furoris?
 O potius frae! & blandus reminiscere gentis,
Tuo tibi quam iure vindicasti.
 Seruitio demptam Rex illam vt solus haberes,
Et è Sionis arce temperares.
 Oppida disiectis fumantia respice muris,
Contaminata sacra vise Templi.
 Ecce tui lituis hostes cecinerunt canoris,
Solemnitates vt tuas profanent.
 Signaq; murorum fixerunt barbara pinnis,
Futura templi ceu trophaa victi.
 Sacra palam multis tonat icla securibus ades,
Vt sylua ramo casa duriore.
 Diuina insolitis perfecta laboribus artis,
Velluntur ictu fracta malleorum.
 Quae coluere tuum nomen penetralia, fumant
Polluta scelere barbari furoris.
 Conuenere hostes, placuit succidere cuncta,
Deiq; festas amouere lucas.

Signa

*Signa tacent, nemo diuina oraculi pandit,
 Nec nouit huius exitum procella.*
 Quo tamen vsq; ferox in te bacchabitur hostis?
Impune verbis vsq; quo laceffet?
 Cur in sacrilegos adeo tua fulmina cessant,
Siniqu; condis dexteram fouenti?
 O Rex omnipotens, nobisq; salutifer olim,
His mira terris solus edidisti.
 Fluctibus assurgens virtus tua diffidit equor,
Capita draconum fregit inter undas.
 Aethiopum coruis in se redeunte profundo
Dedit epulandum naufragum tyrannum.
 Protulit è viuo manantia flumina saxo,
Siccavit undas amnium perennes.
 Noxq;, diesq; tuis obeunt sua munera iussis,
Aurora prodit, Sol coruscet orbem.
 Tu vaga fundasti stabilem super aquora terram:
Aestate factam, Vere germinantem.
 Impia verba hostis, tantum hoc reminiscere, dixit:
Populusq; vecors nomen ore lesit.
 Pasce feras Rex alme tua ne turture crudas,
Oblitus animas pauperum tuorum.
 Quod fuit antiquis cum patribus adspice sedus:
Et nos opacis abditos caernis.
 Regnat vbi in miseros feritas scelerata per ymbrae
Iniuriosi conscias doloris.
 Ne miser attonito spretus ferat ore pudorem,
Da pauper vnde te leuante cantet.

Surge

Surge, tuam Genitor, quando potes, aspice causam,

Opprobriorum vel memor tuorum.

Impia quæ populus iactat ludibria vecors

Attende, iusta vindices ut ira.

Ne secura ferant tumidas obliuia voces,

Tumultuando quas loquuntur hostes.

Sed qui despiciunt stulto tua numina fastu,

Domiti superbes exuant tumores.

PSALM. LXXV.

**Confitebimur tibi Deus, con-
fitebimur, &c.**

TE Rex canemus maxime calitum,
Tuumq; nomen carmina patrio

De more tollent, quod salutis

In dubijs solet esse rebus.

Miranda seris facta nepotibus,

Et persequemur nos tua cantibus:

At tempore iniquis destinato

Aducniens dabo iura mundo.

Tunc laxa terre fabrica diffluet,

Omnes tremiscent partibus incola

Orbis reuulsis, solus altis

Quem posui stabilem columnis.

Insani-

Insanientes stulta capebite

Ne facta dixi; tollite cornua

Ne vos profari, quos in astris

Impietas furiosa mittit.

Cessate vanis motibus impij

Calo mirari, parcite vocibus

Iniuriosis, quæ luceffunt

Iam Domini patientis iras.

Non Ortus ultor, non erit Occidens,

Non solitudo frondea montium:

Nam ius Olympi fabricator

Iudicio grauiore dicit.

Hunc ille ponet, si volet, infimum,

Illum per auras tollet honoribus:

Cratere pleno nam ministrat

Face merum vitiantie vinum.

Semper bibenda diuite poculo

Ad facis imum proluet impios:

Inebriato donec omnem

Artifici sceleorum propinet.

Docebo gentes hæc ego posteras,

Iustisq; nomen laudibus efferam:

Gens Abrahami cui fidelis

Legitimus operatur aris.

Dixisse dicam te bone Conditor,

Frangam malorum cornua, verticem

Tollam bonorum sic, ut illos

Exanimi vereantur hostes.

K

PSALM.

PSALM. LXXVI.
Notus in Iudæa Deus, &c.

Spectra vos gentes prece fabulosa,
Thuris, & fumo cogitis Sabæi:
At Deum Iudæa venerantur unum

Oppida verum.

Illius sanctum domus una nomen
Isaci castis numeris amicat:
Patry cantus meditaturs illi

Moris auitos.

Arduæ colles habitat Sionis,
Pace florentem Solymam quicquid
Fundat, & tanta colit vrbis intra
Pergama sedem.

Fregit hic vires animosiores,
Aeneos arcus, clypeos, & enses:
Asperi belli nimis efferatas
Contudit iras.

Alta prædantium iuga quam ferarum
Celsior vultum Pater extulisti:
Vnde turbatis fera palpitarunt
Corda superbis.

Namq; sopiti grauitate somni,
Arma recordes fremuere dices;
Sed nihil dextris potuere vincis
Tendere contra.

*Vt tuæ vocis tremefecit aures
Impetus, fluxus equites habentis
Victa frigenti pesuere victi
Lumina somno.*

*Tu potes mentes agitare fontes,
Sed quis occurret tibi cum minaci
Igneo tortos glomeravit astu
Ira vapores?*

*Arbitrum moto quoties Olympo
Te doces Orbi fore indicando,
Incola terra metuento, clauso
Ore filescunt.*

*Talis inuadet metus insolentes,
Cum tua mites ope liberatos
Aureo vindex hilarabis alma
Pacis honore.*

*Ira mortalis violenta cordis
Cedet in laudem tibi vindicanti:
Et coercenti reliquum minace est
Quicquid ab ira.*

*Conscium votis caput obligate,
Rite soluendo tamen expedite:
Et Deo casti properate ciues
Dona timendo.*

*Ius habet solus necis, atq; vitæ,
Vt duces lethi per opaca mittat;
Et relinquant humili tyrannos
Pulvere condar.*

PSALM. LXXVII.
Voce mea ad Dominum cla-
maui, &c.

Inuocavi conditorem
Voce lamentabili:
Conditor voci benignus
Inuocantis annuit.
In periculis adiui
Fessus illum maximis.
Nocte palmas alleuavi
Aestuante pectore.
Mens amica respuebat
Auribus solatia.
At Dei memor fremebam
Fluctuante spiritu.
Luminum fuere somno
Non plicata palpebra.
Hesitans vt impedito
Vocis vsu constiti.
Cogitabam mutus cui
Antea tibi secula.
Et tibi sonare noctes
Quas solebam barbito.
Corde sic loquebar, angens
Hisce curis spiritum.

Me

Me Deus reliquit annos
In futuri temporis?
Nec meis aduertet aurem
Questibus placabilem?
Sistet an perennis amnem
Refuum clementie,
Moris oblitus paterni
Cum solebat parcere?
Et benignitatis ira
Sua cursum reprimet?
Quid laboras agra, dixi,
Mens quid vrges inscicia?
Ipse mundi rector affert
Has vicissitudines.
Ergo caute mente voluam
Facta magni principis:
Adfuit suis vt olim
Nempe tot miraculis.
Templa caeli picta claris
Syderum fulgoribus.
Sicca temperata lymphis,
Frigidis ardentia.
Tot benigna facta cernam
Arte prouidentie.
Semper idem, verus autor
Es vie sanctissime.
Quis Deus tibi Deorum
Conferetur omnium?

K 3

Alme

Alme tu rerum creator

Mira solus efficis.

Nosse gentibus dedisti

Vim tuæ potentie.

Cùm Iacobi à seruitute

Vindicasti posteros.

Æquoris te conspicatæ

Sunt vt vnda turgidi,

Horrerunt à profunda

Pensiles voragine.

Te iubente deciderunt

Imbre plena nubila.

Rupta cali fulminauit

Obstrepentis ianua.

Tunc tuæ penna sagittæ

Transierunt alite,

Vox tonitruui globosum

Terrefecit æthera.

Creber incendit coruscæ

Fulgor orbem fulguris,

Et solutis ægra Tellus

Palluit compagibus.

Tu per vndas ambulasti

Detegentes alueum.

Institit tuis tyrannus

Non tamen vestigijs.

Pastor vt gregi tuorum

Hac præcisti semita.

Mose factæ tam stupendi,

Ac Arone præuio.

PSALM. LXXVIII.

Attendite popule meus legem meam.

Isacidæ monitis aperite fidelibus aures,
Et memori penitus mea pectore figite dicta.
Vera, sed arcanis mysteria condita rebus
Eloquar, & prisca fidei monumenta reuoluam.
A nobis audita quidem, sed visa parentum
Omnia luminibus, nos qui docuere minores:
Tempora ne gentis seræ ventura laterent.
Narrarunt ideò laudes, cecinereq; letis
Plausibus alma Dei quæ mira potentia fecit.

Nam cùm iura daret profugis Genitoribus olim
Omnipotens, pepigit facta immortalia natis
Differerent, vt posteritas oritura teneret:
Atq; alijs eadem miracula proderet annis.
Scilicet vt veterum tam rara exempla secuti,
Credere se Domino proprent in rebus egenis:
Et fido memores tantarum pectore rerum
Iussa, pÿ. sacris à legibus eruta discant.

Ne patrû similis gens dura atq; aspera surgat
Deuia sponte sequens, monitis incredula veris.

*En genus Ephremi doctum pugnare sagittis
Cum pharetra amisso certamina deserit arcu,
Quod Domini leges, audax quod fœdera soluit,
Menteq; Nilivæ abolevit facta per oras.*

*S. illicet vt coram proavis Deus oppida Nilivæ
Prodigiis turbavit agens, maris æquora rupit,
Hinc atq; hinc instar gemini pendentia muri,
Isacidae fugerent vt per vada sicca nepotes.
Nube regebat iter Sol quando errabat Olympo,
Igne, polum tenebris nox quando obscura tenebat.
Arentem silicem desertas inter arenas
Diffidit, & populum venis satiauit aquarum:
Ceu fluere scatebris largè fluvialibus vnda.
Ergo per incisi terebrata foramina saxi
Misit aquas, plenis irent ceu flumina ripis.*

*At nihil in melius versi noua crimina texunt,
Vnde lacebiti seuiret numinis ira.
Nam deserta soli cum sicci inuisa tenerent,
Tentauere Deum, ventrisq; cupidine caci
His adeo factis epulas petiere querelis.
Inter saxa Deus nullo squalentia cultu
Instructas dapibus poterit ne apponere mensas?
Ille rigens saxum tetigit, tactumq; secuto
Flumine, torrentes exundauere liquores:
Dona laboratæ properet nunc mollia frugis,
Et mensis epulas dulces genialibus addat.*

*Audijt, & iusta Pater inflammatu ab ira
Cæstra super misit trifidas ardentia tædas,*

Isaci-

Isacidumq; rogo domuit populante furorcem.

*Tot factis non vsq; Deum posse omnia norunt,
In rebus nec opem sperarunt affore duris.
Nec minus interea donis epularibus alios
Vt cupidus satiet, liquidum inbet ære m. l. cm
Stare serenato, & caelestia limina pandi.
Tum primùm ætheras cœli pluit ærea fruges,
Oraq; truerunt panem mortalia Diuum,
Indulgente Deo largè venerabile donum.*

*Hic animas calidi flantes compefcuit Eurri,
Et in sit spirare Notum, quo decidit imber
Insolitus volucrum, ceu pulueris arida nubes.
Quàm multæ Oceanus fluctu glomerantur arena,
Alituum cecidere super tentoria turmæ.*

*His saturos epulis (nondū tamen ora quierant
Ingluue stimulatæ) Dei quatit ira minacis:
Sternit humi proceres, & corpora lecta iuuenta.
Sed nec supplicij fracti, nec amore retenti,
Aut scelus oderunt, aut impietate relicta
Agnouere Deum per tot miracula notum.
Ante diem raptos ergo sine laude necabat,
Succidens vitæ pauidos ignobilis annos.
Cum passim ruerent, subita pietate redibant:
Maneq; supplicibus, flentes admissa, querelis
Orabant veniam: Dominum sua tela vocabant,
Auxilium, clypeumq; doli sed conscia lingua
Hoc adeo patrem studio lacrabat inani,
Quippe animis stabant veteris periuria moris*

K 5

Fixas

*Fixa, nec ad pactas flectebant pectora leges.
Ipse autem facilis peccantium ignoscere culpa
Sape laceſcitas ira reuocauit habenas,
Nec ſauire dedit, quantum merere, furori.
Quin homines meminit quã noxia corpora tardã
Ventorum ſimiles, qui quando turbine perſtant
Conuerſi reuertunt aliſ remeare ſonoris.*

*O quoties illi deſerta per aua queſti
Exacuere Deum? quoties per inhospita ſiccis
Aua locis Domini mouere immobilis iras?
Rurſus ad ingenium ambiguum, moresq; reuerſi
Tentauero Deum, circumſcripſere vigorem.
Nec meminere diem quo ſeno ex hoſte redemptos
Eripuit, cum prodigiis vlticibus actam
Terruit Aegyptum, & Taneos lacrymabilis arua.*

*Ille cruentauit, biberent ne pocula, riuos:
Morſibus infeſtas per regia limina muſcas
Egit, & immiſſam ſqualeſcenti à flumine ranam.
Fructibus aucta nouis brucho dedit arua, locuſtis
Quicquid humo credunt homines, ſperantq; coloni:
Pampineas ſerauit Boreali grandine vites:
Arboreos glacie fuetus, lapidumq; ſonoro
Abſtulit imbre greges, animalia cætera flammis.*

*Irarum in Phariſios populos laxauit habenas
Cuncta ruens, furias inimica per oppida ſoluit,
Tum morti recluſit iter, lateq; vagante
Peſte hominum turbas, etiam iumenta peregit,
Natorum primas animas, generisq; domusq;*

Spem

*Spem tulit, Aegypti campus qua Nilus inundat,
Et vaga progenies ſigit tentoria Chammi.*

*At bonus Iſacidum poſt tot mirac: la gentem
Commiſſas vt oues per teſqua horrentia duxit.
Nec trepidi caſus rerum timuere minaces,
Vnda Parethonios poſtquam bibit obuia currus.
Et tandem patriæ ductos in finibus ora
Conſtituit, dextra inuictò quam robore cepit,
Indigenis omni bellorum clade ſepultis,
Sortitusq; domos, & fertilis oppida gleba
Inuertenda dedit, quos vexerat, arua coloni,
Et domitæ gentis captos habitare penates.
Nec tentare minus, Dominumq; laceſſere factis
Cura fuit, pactas aut federe ſoluere leges.
Sed procul auerſi reperunt iura, fidemq;,
Et patrum ſimiles mores didicere ſuorum.
Vt redeunt in ſe laxati à funibus arcus,
Sic prauis in faciem vitæ rediere prioris:
Flagitijsq; nouis acceperunt numinis iram,
Impia per virides fecere altaria colles:
Inq; Deum varias conſtarunt æra figuras.
Audiit omnipotens, & deteſtabilis odit
Facta profana domus, ſuſtuditamq; reliquit.
Tunc non fatidica placuit Cortina Siloës,
Vnde dabat quondam trepidis oracula rebus:
At tulit à ſæuo, ſuſiſ legionibus, arcam
Hoſte capi, decorisq; ſui prætoria ferri.
Iſacidas ferro iugulari, & prædia ſortis*

Cura

*Cara sua flammis populata sequacibus vri.
Incendi iuuenes, sine virginitatis honore
Indeploratas mortem subisse puellas.
Ense sacerdotes mactari, ad funera nullas
Curanda occisis viduas superesse maritis.*

*Et tandem veluti somno virilasset ab alto,
Post crapulam miles vel seuus in arma ruiisset,
Increpuit, telisq; suos petit obuius hostes,
Spicula secretis infgens lurida plagis:
Spicula dedecoris monumenta aeterna futuri.*

*Non tamē Ephremi, Iosephi aut sanguine cretū
Regifica sacri phiala clarauit oliui:
Sed Iudæ de stirpe genus, montemq; Sionis,
Quem voluit terris semper magis omnibus vnum,
In sedem regni, & templi fundamina legit,
Duratura, soli dum pendula machina durat.*

*A patrū famulum caulis ad regna Dauidem
Extulit, vt populum regeret quem gentibus vnum
E reliquis vult esse suum. Nec segnior ille
Pauit, & egregia ductor mentisq; manusq;
Arte suos fauit, bellisq; exterruit hostem.*

PSALM. LXXIX.

*Deus venerunt gentes in hæ-
reditatem.*

I*N tua venerunt Genitor patrimonia gentes:
Et tua quæ fuerant, barbarus hostis habet.
Sancta profanati fumant oracula templi:
E Solyms lapidum vasta ruina manet.
Heu tua iura feri populi tua iussa colentes
Vulturis audios apposuere cibos.
Heu nimium diro exemplo lanianda piorum
Corpora montanis trunca dedere feris.
Instar aquæ Solyms riuī vndauere cruoris:
Nec fuit extinctos qui sepeliret humo.
Quam sumus opprobrium vicina per oppida vecti?
Fabula finitimis quam memoranda locis?
Quo tamen vsq; tuæ populabitur impetus ira,
Æmulus ardentis vel furor ignis erit?
Sæua tui in gentes ignaras fulmina mitte,
Inscia vel nomen regna vocare tuum.
Vt fera Iacobi sobolem quæ cruda vorarunt,
Solaq; decultis arua dedere locis.
Ne veteres vltor scelerum reminiscere labes,
Ante sed euersos verte benignus ope.
Alme faue, miseris ades auxiliariibus armis,
Nomnis vt redeat gloria prisca tui.*

158 PSALM. LIB. III.

Hac admissa tenuis penis damnaueris ultor:
 Nominis est ingens parcere fama tui.
 Verba luceffentes populi cur impia dicent,
 Scilicet ille Deus vester amicus, vbi est?
 Sacrilegos vtinam videamus soluere pœnas.
 Et videant gentes se sua damna pati.
 Innocui fusos vlcisere sanguinis annus;
 Accipe quàm vincti compede dura gemant.
 Incute vim Genitor, tenebrosa ergastula pande,
 Eripe quos vitrix deuouet ira neci.
 Finitimi nostras habeant cum fanore clades,
 Qui tibi dixerunt impia verba, luant.
 Nos tuus alme tuo grex olim inclusus ouili,
 Carmina dicemus lata futura tibi.
 Nec canet vnus tantùm gens postera seclii:
 Quæ fuerit mundo sospes eunte, canet.

PSALM. LXXX.

Qui regis Israel intende.]

A Bramidarum rector, ô Iosephidas
 Qui dicis vt pastor gregem.
 Premis sedendo qui rubentes alites,
 O quæ precamur, accipe.
 In Ephraimi, Beniamini, & vltimi
 Fratris Manassæ gratiam:

Oris

PSALM. LXXX.

159

Oris cornuscam fulminantis lampada
 Ostende te vocantibus.
 Tuæ tremenda signa da potentia,
 Et nos amicos sospita.
 Collige repulsos: ore blandus adspice,
 Et liberi seruabimur.
 Deus arma cuius imperata nutibus
 Ponunt minaces impetus:
 Quo nam vsq; plebis vota chara differet
 Auersus iracundia?
 Largo genarum fonte deplorantium
 Ingrata roras fercula.
 Auges aquarum de genis cadentium
 Amara riuus pocula.
 Vtri priores spolia de nobis ferant,
 Te dante, certant accola,
 Ridentq; nostris latiores cladibus.
 O qui gubernas prelia,
 Collige repulsos, ore blandus adspice,
 Et liberi seruabimur.
 Tu transtulisti vineam Aegypti è solo,
 Tuis serendam fertili
 Manibus in arno, barbara propaginis
 Vnde eruisti semina.
 Vix fuisti ductor. Vt radicibus
 Hæsit, per arua pampinos
 Parsit comantes. Eius alta vertices
 Festiuit umbra collium.

Georg

Cedros flagella prenderant repentia,
Ad rauca ponti liti ora.

Euphratis undas usq; summa nobiles
Se palmites effuderant.

Cur nunc aperta saepe transeuntium
Relinquis in vindemiam?

Aper cruentus vastat, omnis undiq;
Depascit agri bellua.

Reuertere, nutu bella qui regis tuo,
Hanc cerne ab alto vineam.

Ramum tuere quem tua cultum manus
Hassisse terre videras.

Saltem rogatus annues ob Filium,
Quem nobilem clarissimis

Factis dedesti. Nam quod arsit ignibus,
Sectumq; ferro marcuri:

Perijt, acerba dum tui vultus faces
Emisit indignatio.

Sed nunc misericors dextera virum lena,
Illumq; firma viribus

Quo fundis hostem. Deseremus vnicam
Non te salutis anchoram.

Auris amicum redditi vitalibus,
Sed numen inuocabimus.

Qui praliorum nutibus potens regis
Formidolosus exitus:

Huc oris alma verte clari lumina,
Mox libere seruabimur.

PSALM. LXXXI.
Exultate Deo adiutori nostro.

IN Dei laudem memores auiti

Eia plaudendo resonate ciues:

Isaci proles duce quo per omne

Splenduit auum.

Carmen adiuncto crepitu sonori

Tympani fas est recitare festum:

Nablijs grata cithara iocosos

Addere nervos.

Luna cum primos nouat orta menses,

Plena vocalem tuba det canorem,

Cum diem festis agimus calendis

Buccina clangat.

Sic, Deo quondam statuente, patres

Rite sanxerunt feri per annum:

Sic auis olim fuit approbato

Fœdere cautum.

Namq; Iosephi voluit minores

Hunc diem testem memorare fastis:

Quo reliquerunt, Pharys soluti

Legibus Oram:

Barbaræ voces ubi nationis

Hospites nuti prius audierunt:

Postea seratis humeris coacti

Tollere moles.

At Deus vindex onerata dixit
 Dorsa curuanti cophino leuauit.
 Isaci proles superante vires
 Fissa labore.

Cum meam dextram gemitu rogares;
 Annui clarae sonitu procellae:
 Et tui feci Meribae periculum
 Fontis ad undas.

Ergo gens lecta modo sortis audi,
 Namque testabor fore te beatam:
 Ni Deum vanis aliena fingis
 Numina sacris.

Ipse sim numen tibi solus unum,
 Qui potens rupi Pharias catenas:
 Plura quam votis bona flagitabis
 Tunc ego reddam.

Restitit durus populus monenti,
 Nec suam recors patefecit aurem:
 Irrita in ventos bene dicta solui
 Passus inanes.

Tum suo ut sensu furerent, reliqui:
 Quae sequi vellent, sequerentur ultro:
 Et Deum inuentis agerent profani
 Ritibus acrum.

Si meis aurem monitis dedissent,
 Et meum proles iter ambulasset
 Isaci, quondam meditata pactas
 Federe leges:

Versus

Versus in sacros ego totus hestes
 Clade trinissim populis loquenda:
 Quaeque nunc vexant, mea perdidisse

Dextera gentes.
 Utque victorum fugerent diuella,
 Verba mendaci loquerentur ore:
 Isaci contra fuerentur alta
 Pace nepotes.

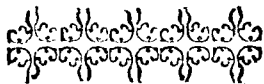
Prodigio tellus quibus alma partem
 Triticis spicas granidas tulisset:
 Mella sudassent ubique dura
 Rosida cautes.

PSALM. LXXXII.

Deus stetit in Synagoga Deorum.

Inter potentes Conditor astitit,
 Qui fixa reddunt iura minoribus:
 Illosque Index aequitatis
 Admonuit temerare leges.
 Formidolosa voce coarguens
 Quonam usque dixit, iusta reuellit?
 Damnatis aequos cur egentes,
 Propter opes sceleratiorum?

Quin vos egenum tollitis imparem
 Diti superbo? quin miserabiles
 Fulcitis orbos, & lenatis
 Paupericem sine dote victam?
 Arcete fractos à violentia
 Iniuriosa turbine pauperes:
 Ne ferite egenos esse prædam
 Diuitibus malè gratiosiss.
 Hac cum monerem, nil sapientius
 Videre fraudum nubibus obruti:
 Nec exultanti iure legum
 Præcipiti ruitura casu.
 Quæcunq; terræ fabrica sustinet.
 Verum est: Creauit vos necis arbitros
 Vitaq; celsi nempe diuos
 Arbitrè ditione feci.
 Sed plebis instar fanere sordido
 Olim cadetis: sedeq; regia
 Pulsos, Tyranni, vos silentes
 Accipient Erebi lacuna.
 Tu legum habenas ò Deus accipe,
 Tu iura terris redde volentibus:
 Hereditatis iure, rerum
 Imperium tibi tradet orbis.

PSALM. LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi?

Nè Genitor fileas, inhibe ne tela quietus:
 Adesse meue differ innocantibus.
 Ecce tui verbis fremuere minacibus hostes:
 In te perosi sustulere verticem.
 Iurato Isacidas decreverunt tollere bello:
 Tuoq; sanctos pectori gratissimos.
 Ferte citi ferrum, penitus quin cadimus aiunt,
 Stirpis odiose nequa sint vestigia?
 Vnanimes etiam statuere euertere ritus,
 Tuiq; iura sacrosancta fœderis.
 Iungit Idumais socijs tentoria, prisca
 Ab Hismaelis orta gens origine.
 Iuncto conueniunt Agareni in castra Moabo:
 Geballus, Ammon, Ammalechus additur.
 Quiq; Palestine vastos arat accola fines:
 Tyriq; viuunt vrbis intra mœnia.
 Coniurata simul Syria capit arma inuentus,
 Merendo Lothi posteros vt adiuuet.
 Hos Pater, vt Sisaram, Madianaq; prælia redde,
 Ciffonta propter vt Iabini copias.
 Flumen apud Dorium iacuere cadauera, campis
 Incunda messes in futura; pabula.
 Horum pone duces quales Orebus in armis,
 Fuere Zebbus, Zebeas, & Salmana.

*Ansi omnes animis hæc dicere verba superbis:
 Pulchra occupemus numinis sacraria.
 Verte rota similes, Genitor, stipulaq; volantis,
 Spirantis auræ sicut est arbitrium.
 Ut rapiunt auida sylvestria robora flamma,
 Igniq; montes incidente concrepant.
 Hos inuolue tua sic tempestatibus ira.
 AEstu furoris inquietos arripe.
 Fac ignominie maculosa labe rubescant:
 Orare discant numen vt presci tuum.
 Hinc pudor, inde metus nutantia pectora turbet:
 Lethi perennis vrgcat necessitas,
 Esse tibi nomen tunc maiestate verendum
 Scient, idemq; terra confitebitur.*

PSALM. LXXXIV.

*Quam dilecta tabernacula
 tua, &c.*

Conspicienda tui quam sunt tentoria templi,
 O Deus arbitrio qui regis arma tuo?
 Atria cum repeto viuis me vrentia flammis:
 AEthereas alacri vix fero mente faces.
 Corq; & membra micant hilari exultantia motu:
 Quæ possunt Dominum singula voce canunt.
 Atria (sic memoro) latebras ubi passer amicas
 Inuenit, & pullos nutrit hirundo suos.

Ah Rex

*Ah Rex armipotens ego templi altaria solus,
 Quod modò non possum corpore, mente colo.
 Felices habitant tua qui sacraria, nullis
 Temporibus claudent laudibus ora tuis.
 Is quoq; præcipuo quem cingis robore, felix;
 Ingressitur sanctas corde regente vias.
 Qua lacrymæ gelida stillant in valle sonantes,
 Hic noua de largo pocula fonte bibet.
 Monstrat Olympiaci qui iura capeßere regni,
 Cælestis liquidas hauriet amnis aquas.
 Hos alia ex alijs dites opulentia reddet,
 Donec conspiciant vrbe Sione Deum.
 O Deus armipotens quæ nunc precor accipe lenis,
 Respue difficili ne mea vota manu.
 O clypeus, statio nostræ ò fidißima vitæ,
 In Christi facie lumina fige tui.
 Ad tua templa dies fuerit incundior vnus,
 Addita quàm vitæ secula plura mea.
 Afferuare domus hic clauiger ostia mallet:
 Sceptrafer in scelerum quàm ditioe coli.
 Sol, clypeusq; (bonos etenim tua gratia munit,
 Gloria clarabit cum super astra feres)
 Non tu parcus eris casto indulgere fauorem,
 Qui se ne maculet nocte, dieq; videt.
 O Genitor sis sis qui bella sonantia, felix
 Omnia qui valida spe tibi nixus obit.*

PSALM. LXXXV.
Benedixisti Domine terram
tuam.

Iam tua vindicta ponit clementia vultum
Sancte Parens; etenim populi miserata iacentē,
Quem tibi conciliat, dominis crudelibus aufert.
Quippe bonus, facilisq; nefas, & crimina tollens,
Alta scilicet condant tenebris obliuia mandas.
Iraq; ne penitus tua desuaret, habentis
Virus est, & meritum vetuisti ardere furorem.
Vita, salusq; tuum conuertere in mitia pectus,
Nosq; fatigatis ex hostibus effice amicos.
Semper ne Isacidum stirpe indignabere vindex
Propter auos vltrix torquebit pœna nepotes?
Consilium refer in melius: vita & halitus errat,
Siquis adhuc animis illum ò vitalibus auge:
Et populus Domino letabitur eger amico.
Os Pater ergo tuæ bonitatis amabile nuda,
Signaq; ventura profer cœlestia vita.
Auribus attentis seruabo ex æthere vocem,
Quæ populo veniet sperata nuntia pacis:
Exorata bonis, ne diffidentia victos
Torqueat, & curis iterum mendacibus umbret.
Nec procul alma salus iustorum à limine tēdit,
Gloriaq; vt nostras semper colat hospita sedes,
Quin etiam posito tandem certamine diuæ

Prisca

Prisca Fides, Eonitasq; manus infusa iungēt,
Et Pax Iustitia dabit oscula fida serori.
Deq; solo virtus oriatur conscia veri,
Letior aspiciet quam cælo Astræa relicto.
Annuet Omnipotens, rorem pluet æthere blandū,
Vnde suum tellus pariet iustissima fructum.
Nec serpent adeo veteris contagia morbi,
Quippe sui Domini gressus comitabitur AEquū.
Pacatumq; reget patris virtutibus orbem:
Et fraudum miseræ soluet formidine terras.

PSALM. LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

Aduerte blandus aurem
Tuam Pater roganti:
Quem solitudo vexat,
Et contumax egestas.
Serui tuere vitam
Ius ætheris colentem:
Me sospita vocantem
Te spem suæ salutis.
Sucurre, nam per omnes
Solis vocaris horas:
Fer leta gesticenti
Ad te leuare mentem.

L 5

Nam

Nam mitis, & benignus
 Clementia paterna,
 Soles opem rogatam
 Afferre postulanti.
 Nunc ore quasi blando
 Me sancte rector audi:
 Ad aqua vota flecte
 Tuam parumper aurem.
 Cum detonat procella
 Formidolosa rerum,
 Te quero, nec recusas
 Præbere te serenum.
 Nemo tibi Deorum,
 Par extat, aut secundus:
 Tuæq; facta dextra
 Molitur alma nemo.
 Quacunq; gens olympo
 Subiecta permeanti
 Accedet, vt te adoret
 Suum precata numen.
 Nam magnus es, potensq;
 Patrare mira solus:
 Deusq; viuus vnus
 Nec occidens, nec ortus.
 O alme veritatis
 Me da tenere calles:
 Cor expia, tremiscat
 Vt te, tuumq; numen.

Mens omne cantet auum
 Te facibus piata,
 Tuumq; lata condat
 Laudando nomen astris.
 Expertus ergo blandum
 Clementiæ fauorem:
 Me testor ex Auerni
 Per te redisse portis.
 Iniqua gens coactis
 Me viribus petiuit:
 Nec vindicem Tonantem
 Sperauit affuturum.
 At lenis, & benignus,
 Duraq; parcus ira,
 Quæ polliceris, omni
 Integritate reddis.
 Misertus intuere,
 Potentiâq; firma
 Hunc, quem tibi dicauit
 Ancilla facta vernam.
 Da signa me perosi
 Quæ palpitent videndo:
 Tuosq; vt erubescant
 Me sospitem fauore.

PSALM. LXXXVII.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

VRbis amat supra Iacobi cetera Patri
Deus ostia clara Sionis.
Hanc in conspicuis fundauit montibus arcem,
Valido quam robore munit.
Magna tue venient olim praeconia fama,
O regia numinis alma.
An tibi certarit riguo Pharos humida Nilo,
Altis Babylonia muris?
Quin Pharos & Babylon supplex te agnouerit
olim,
Tyros, & Nabathea regna.
Scilicet ille suo te nobilitauerit ortu,
Quod Rex super aethera notus,
Rex qui te impostam fundauit collibus urbem,
Et seruat mœnia custos.
Omnia cum referet populorum nomina census,
Dominus dabit aethere signum:
Hic genitum claris testabitur argumentis,
Quem Regem in secula fecit.
At citharis in te, choreis, & carmine ludent:
O lata Patria gentis

PSALM.

PSALM. LXXXVIII.

Domine Deus salutis meae.

Sine oriens retegat, seu vespertus occulat orbem,
Inuoco te, vita spesq; salusq; mea.
Supplicibus Genitor pande ò tua limina votis:
Aure preces tolera non renuente meas.
Mens satiata malis iam non fert tadia vita;
Ipseq; lethæis quam propè mergor aquis?
Iam seror è numero quorum fugit halitus auras.
Respicens cineris busta futura mei.
Liber at effugerem clades, si mortuus essem:
Et tamen à multis mortuus esse seror.
Ceu gladio cæsi, quorum obliuiscitur orbis,
Quos tria visa fuit destituisse manus:
Me caua precipitem Barathri in spelea dedisti:
Mortis ubi gelida tristior umbra silet.
Et super immersum calidi iacis arma furoris,
Et tua me rapidis fluctibus ira vorat.
Diffugere omnes, voluisti hoc tu quoq; notis:
Esset in aspectu ceu rata poena meo.
Tum grauis incubuit duri violentia morbi,
Ex oculis acies fugit adempta meis.
Hic voco te manibus clamando in sidera iunctis,
suis dies umbram, seu fugat umbra diem.

Vifue

174 PSALM. LIB. III.

*Visus potens tibi resocando extincta videri
 Membra, tibi laudes ve rediina canant?
 Tene bonum dicent tumultati ex aggere busti?
 Vel seruare datam qui periere fidem?
 An tenebræ noscent tua facta, an regna silentium
 Iustitiam, æternum in fissa flere, canem?
 Te voco, te memoro, nec dum fruor aethere viuis,
 Mane feram laudes anteuenire meas.
 Sed quid adhuc dura placari mente resistis?
 Auersoq; meas despicis ore preces?
 En ego quem primis penuria vexat ab annis,
 Quem labor, ablata quem timor argit ope.
 Me tua saepe suo deterruit ira tumultu,
 Et super afflictum detonuere metus.
 Agmine namq; vno cuncti incubuere dolores,
 In sata cœu pluuia funditur imber aquæ.
 Ab tibi sic placitum, me diffugere sodales,
 Cladibus offensi nec doluere meis.*

PSALM. LXXXIX.

Misericordias Domini in æternum, &c.

Dum curru æthereum sol aureus ambit Olympum,
 Flamma nitet, spirant aura, ciet aquora ventus

Terra

PSALM. LXXXIX. 175

*Terra noui croceis pubescit floribus anni:
 Te largum donare canam Pater optime, dicam
 Alma tua fidei populis exempla futuris.
 Dicam equidem, quando figebas sidera mundo,
 Tunc placuisse tibi nostra miserescere gentis.
 Et prius in nihilum caelestia posse resolui,
 Qua tua sancta fides cursum bonitasq; retardent.
 Fœdera selecto iurasti immota Dauidi,
 Scilicet æternum venturam in regia prolem
 Sceptra, nec amissi variandum limina regni.
 At polus auratis quoties argentea signa
 Explicat ordinibus, manuum monumenta tuarum
 Admiranda canit: cœtusq; & sacra piorum
 Templi tua fidei durare immobile pactum.
 Se quis olympiaca tecum componet in aula,
 Dicere vel similem desertor penniger audet?
 Concilio in magno tua sola potentia diuinum
 Fulget, & exanimam pavidos formidine terret,
 An tibi bellipotens numen par induit arma?
 Maiestas, & sancta fides, & conscia veri
 Te circum frigit vestigia candida virtus.
 Tu mare conturbas, conturbatumq; serenas.
 Et sternis pelagi missas in sidera moles.
 Tu Pharon inuisam, cœu ferro armatus adisses,
 Et cum Niliaca iugulasti stirpe Tyrannum.
 Te vocat autorem celum, te pendula tellus,
 Orbis, & in triplici quicquid viget ordine rerum:
 Nam totidem sulcis solido fundamine moles.*

Terra

Tu gelidum pennis Beream glacialibus armas:
 Tu piceis animas humicentem nubibus Austrum:
 Te inga verticibus surgentia Thabor, & Hermon
 Ambo canunt, tollis solus quòd in aethera montes.

Omnipotens tu robur habes, tua dextera vires
 Ostendat generosi suae. Tibi conscia Iusti
 Componit solis: in virtus: et proxima vultu
 Ridenti bonitas, & qua reuocare negando
 Ignorat promissa fides. Qui talia nouit
 O populus, Dominoq; sacras operatus ad aras
 Exultat patrio litis de more canoris:

Tales almae tui radiatum à lumine vultus
 Ingrediuntur iter: scuto se nominis umbrant:
 Iusti: et valido circum: tutamine cingunt.
 Hinc illos decorat quaecunq; est gloria factis,
 Et nos imperij sceptris dominamur auiti.
 Tu Deus Isacidum clypeus, tu numine Regem
 Protegis, Abramidum cui ius, regnumq; dedisti.

Tu quondam arcano pandens oracula visu
 Sanctis alma tuis, es talia voce locutus:
 Egregium virtute virum, cui robur, & ingens
 Pectus in arma dedi, è medio sine nomine plebis
 Extuli, ut impoſito faciam diademate Regem.
 Inueni famulum Iesseae è stirpe Dauidem,
 Hunc stillare super phialam dignabor oliui:
 Huic mea terrificis manibus auxiliabitur armis:
 Contra hostes vnam reddent mea robora firmum.

Nom

Non eius spoliis, non vestigiis alibus hostes
 Proficient, frangendum nec tendere calidus artes.
 Quae ego terribilem: vultu contra agmina sistam,
 Victor ut hos sternat, plantisq; fragoribus illos
 Iam deploratam cogat sperare salutem.
 Sancta fides illum, bonitas comitalitur illum,
 Sufficiensq; mei tollet sua nominis arma.

Hinc Tyrio partium desinet a quore regnum,
 Inde per Euphratis liquidas metabitur undas.
 Me patrem, numenq; suum, clypeumq; salutis,
 Supplice quando preces effuderit ore, vocabit.
 Illum ego regnantem veluti sit origine primus,
 Ante alios iubeo radys fulgere corona,
 Aeterno amplectar carum bonitatis amore:
 Quae pepigi nec erunt venturis irrita seclis.
 At prolem, & solum totidem durare per annos
 Largiar, aetherei moles quos habebit Olympi.
 Si tamen exleges frangenti mea iura nepotes,
 Auertentq; suos à recti tramite gressus,
 Sacra nouis etiam conuellere ritibus, auersi:
 Verberibus, penisq; vltor commissa piabo.
 At mea nec bonitas se Regi offensa negabit,
 Nec variata fides factis iurata renellet:
 Fœdera nec soluam, mea nec promissa reſigam,
 Iuratumq; semel manet aita mente repositum.
 Per me sceptrum geret soboles aeterna Dauidis:

M

L

178 PSALM. LIB. III.

Et stabit solium mansuri immobile regni.
Sol, & Luna mihi presentia lumina mundum
Quae radiant, maneani dictorum in secula testes.

Nunc autē irarum Pater estu accensus anhelō
Negligis, & Regem mandas procul ire repulsum.
Fœdera dissoluis, capiti diadema reuellis,
Versatumq; soli squalenti in pulvere sedas,
Mœria ponis humi: firma, immunita relinquis.
Ergo illum spoliat quicumq; sit obuius hostis,
Finitima pulsus terra ferus accola ridet.
Quiq; premunt illum vires te addente superbi
Accipiunt animos, & gestis gaudia rebus.
At nostros acie & gladios feriente retundis,
Auxilijs populū medio in certamine prius.
Tu decus antiquum belli, tu pacis honorem,
Et solij pereuntis humas miserabile nomen.
Ante diem cogis trepidam cecidisse iuentam,
Dedecori reliquos, ignominiaq; reseruas.

Sed quis erit finis? quae tanto meta labori?
Qua prece, quo voto flammata piabitur ira?
Quam breuis, & nihili quā sit mihi vita reuolue
Sancte parens, iubar incassum spirabile cali,
Indulges hominum generi? Quis limina tanget
Lucis, & extinctos lethi non hauriet ignes,
Debita frigentis nec soluet legibus Orci?
Heu bonitas, heu sancta fides! quo pulsa recessit

Gratia.

PSALM. LXXXIX. 178

Gratia, quo toties pactis iurata David?
Respice dedecorent, Genitor, quae opprobria seruos
Alme tuos. En fundo sinum, viden impia circum
Gens quantum potuit verbis audere malignis?
Illa tibi, nobisq; ferox, ait, irrita Christo
Ex vestro sperate: Deus tamen omnia contra
Annuet, in seros venient promissa nepotes.

M 2 I N

IN QVARTVM
LIBRVM PSAL-
MORVM

INTERPRETATIO POE-
TICA LATINE.

PSALM. XC.

Domine refugium factus es
nobis,

R Ex qui gubernas omnia mollibus
A Eterne fienis: Tu domus aenea
Nobis fuisti semper, orsis
A teneris orientis aui.

Montes priusquam culmina tollerent,
Tellus viret: se g' locis aureis
Versaret astris, sempiternum
Solus eras, es, erisq; numen.

Angu-

Angusta nobis tempora digeris,
Sed luctuosis facta laboribus:
Diccsq; tandem; Gens Adami
In cinerem resoluta vade.

A Euum per annos mille quod effluit,
Hesternam tanquam lux tibi tranfuolat,
Et noctis horæ quas sopore
Excubitor breuiore dormit:

Nos herba tanquam rosida viuimus,
Sub mane primò quæ viret eruta:
Meridiana languet, aret
Occidua statione flamma.

Accedit ira vis tua feruida,
Qua vita presso diffugit halitu:
Furorq; pennas inquietus
Terrifico iaculatur arcu.

Vindex tueris crimina perspicax,
Occulta nobis respicis acrior,
Quàm res micantem per calorem
Luciferi reteguntur astri.

Dum perpetratis æqua reuoluimus
Soluendo factis præmia noxq;
Sua fugacem sponte vitam
Mole tua celeramus iræ.

Nos fila molles sicut aranei,
Denos in annos tendere septies
Speremus, ante mors obunca
Falce rapax nisi soluit orsa.

M 3

Denos

*Denos in annos firmior octies
Procurrat etis: hic labor, hic dolor
Maior, volandam quippe tandem,
Ceu volucres habeamus alas.*

*Quis, deinde nouit, crimina puniet
Vt iusta flagris ira sonantibus?
Pro mole culpamm seueras
Iusti: ia repetente pœnas?*

*Ergo dierum nos numerum breuem
Da mente rector voluere prouida.
Vita fugaci dum manemus
Vt liceat sapienter uti.*

*Nos ore tandem mitius adspice,
Nostrisq; flecti te precibus sine:
Tum recreabis verberatos
Ætherea bonitate seruos.*

*Nos alma primo mane benignitas
Suis abundè fructibus expleat:
Vt gaudiorum dona leti
In reliquum capiamus æuam.*

*Quantum doloris pectora flebilis
Hansere, tantum letitiæ ferant:
Metire tempus gestiendi
Præteriti spatio laboris.*

*O alme seruos respice supplices,
Ft facta prisca, edita seculis:
In posterorum liberatam
Peruenit tua fama gentem.*

*Benignitatis nos iubar aureum
Ridentis afflet: quæ manus egerit
Olim tuorum, prosperare
Fine velis Genitor secundo.*

PSALM. XCI.

Qui habitat in adiutorio Altissimi.

*Quisquis æterni penetrans umbra,
Quam Deus circum posuit, latebit:
Ne reformidet, licet intonatis
Fluctibus crebra resonent procellæ.*

*Dicet: E sacris etenim latebris
Spes mihi, & certum Pater est asylum.
Quisquis es tali pietate, fide:
Namq; venarum laqueis teneri,
Pestis aut tangi prohibebit arcu.
Te suas custos teget inter alas,
Vnde sperabis meliora tutus.
Veritas parma tibi fulgorantem
Alma pratendet radiantis orbem,
Ne metum cæcæ vereare noctis:
Ne die missas temere sagittas,
Ne luem pennis temere vagantem:
Luce nec pestem mediâ furentem,
Mille adhærebunt lateri sinistro*

*Pestis, aut belli iaculis perempti:
 Millia in dextro cecidisse dena;
 Te Dei cernes ope liberatum.
 Interim felix meditare quali
 Exitu pravi studijs ferantur.*

*Ergo dic nostræ columen salutis
 Cœlitum rector bone, quam remotam
 A procellosa rabie, & tumultu
 Te tuus iuuat posuisse sedem.*

*Uine diuina bonitate felix,
 Nec mala casus patiere fortis,
 Nec tuas hostis populabit ædes.
 Namq; mandauit fidei Angelorum
 Te, tuos gressus, iter, & labore:
 Ac ferent vectam manibus per auras,
 Ne pedes ledant præacuta saxa.
 Assiduum squammas super ambulabis,
 Reguli visus hebetabis acres,
 Terra Mæssyli subigres leonis,
 Et super vastos equitabis angues.
 Sic enim rerum sator est locutus:
 Spes suas in me quoniam locauit,
 Cultor æternæ studiisq; arcis,
 Corruat victus dabo ne periculis,
 Et meum castè quia nomen ornat
 Notus in cælum volitabit Heros.
 Audiam quando prece me rogarit:
 Ervam, quando labor imminet:*

Eueham

*Eueham claris titulis honorum:
 Conferam laudem senioris æui,
 Et meæ tandem speciosa cernet
 Ora salutis.*

PSALM. XCII.

Bonum est confiteri Domino.

L*audibus æthereum fas est mihi dicere Regem;
 Citharisq; nomen tollere augustum meis.
 Mane sub aurora dicam miserecere prouum:
 Sub nocte amicam veritatis vnicum.
 Illi nãta decem feriam discrimina vocum:
 Animabo ventis, & canora nablia.
 Argumenta mei, tua facta ingentia, cantus,
 Quibus huius animæ spiritum mulces, erunt.
 Monumenta tuæ quam sunt insignia dextra:
 Consilia tecti quam profunda pectoris?
 Non hæc insipientis animo penetrabit acuto:
 Non hæc alumnus accipit recordia.
 Non videt balantes frondere vt graminis herbis,
 Nunc irrigatas, nunc reuulsas, impios.
 Tu namq; exanimos æterna in secula mittes,
 Felicitate viuus immutabili.
 Ecce tui percutit subitis incurfibus hostes:
 Et dissipantur qui scelesti perpetrant.*

M 5

At

At mihi sic valido solidabis robore nervos,

Vt Monoceroti robur in cornu venit.

Et senij vires fuso instaurabis oliui

Fragrantioris debiles liquamine.

Aut hostes ego luminibus cecidisse videbo,

Aut interisse me perosos, audiam.

Sicut palma virens, Iustus nova germina fundet:

Libaniq; Cedrus fluctuantis ardua:

Et quicunq; Dei media plantabitur aede,

Diuina lato flore pinget atria.

Non ille ob vitium trepida glaciale senectæ

Minus vigebit, quam iuuenta floruit.

Scilicet vt plenus succo vegetabilis cui

Dei æquitatem gentibus denunciet.

Est bonus ille suis: mihi quam tutissima rupes:

Pj's secundus, surgit asper impj's.

PSALM. XC III.

**Dominus regnavit; decorem
indutus est.**

Q*ui pollente manu sidera concutit,*
Iam regni Dominus frena tenet suis
Regalis trabeam nominis induit,
Accinctos humeros viribus extulit.

Qui terram posuit vitrea pendulam
Fundamenta super, qua variabiles

Nec

Nec tentare vices; omnibus omnia

Nec seclis poterunt vellere secula.

Sedes imperij sed tua maximi,

Est æterna parens, ante volubile

Quam cælum radios funderet igneos,

Iam tunc nomen eras sufficiens tibi.

Volunt se rapido flumina murmure,

Indignata gemunt murmura fluminum,

Sæuis alta minis æquora fluctuant,

Rancis terrificant æthera vocibus.

Almus sifit aquas at Pater amnium,

Torrentes inhibet ne grandæ murmurent:

Ponant særa minas æquora precipit,

Et sternit placido muta silentio.

O *Rex cælituum condita laminis*

Oris verba tui stant adamantinis:

Sacra namq; domus in penetrabilibus

Æternum veniet degere sanctitas.

PSALM. XC IV.

**Deus ultionum Dominus,
Deus.**

Q*ui facies scelerum pænis vlttricibus arces*
Pater alme ò exere vultum.
Qui trutina pendis terras ò arbiter æqua,
Sua præmia redde superbij.

Quo

Quo leuis impietas impune vagabitur vsq;
 Et turba nefaria plaudet?
 Dedit gens sceleri cur vano turgida fastu,
 Facta atq; in seclia loquetur?
 Illa tuum populum calcat, tua pradia late
 Ferro populatur, & igne.
 Non illam vidua lacrymis, non advena placat,
 Vnaq; occiditur orbis.
 Hæc illi, assipient non lumina Numinis, aiunt,
 Cum nil mortalia curet.
 O gens cæca vide, nebulis quid inanibus umbrat
 Insania barbara mentes?
 Aures bina dedit qui circum tempora binas,
 Non audiet impia dicta?
 Orbibus inclusit qui binis lumina bina,
 Non facta indigna videbit?
 Qui docet errantes populos, non arguet idem,
 Hominumq; piacula plectet?
 Nouit inaccessible quæ mentem cura fatiget,
 Quæ pectora torquat aura.
 Felicem quem sacra doces, cui tradere cæli
 Almas dignabere leges.
 Illum blanda quies duris in rebus habebit,
 Dum prauo aperitur hiatus.
 Nec Dominus populum sua nec bona deseret hæres
 Inimica in pabula flamma.
 Tempus erit, quo iustitia sociabitur æquum,
 Ad quorum lumina causas

Assipient.

Assipient, recto qui pectore iusta ministrant.
 Mecum quis perdere fontes
 Audet, & in prauos sumptis quis instior armis
 Sanctissima bella ciebit?
 At nisi me Dominus iurisset ab æthere, forsan
 Tumulo nunc conditus essem.
 Nam quoties dixi vestigia lubrica nutant:
 Tua me clementia fulcit.
 Alme Parens animum tam solabare iacentem,
 Quam cura, dolorq; premebant.
 Antibi dicebam, folio commune tyranni
 Aliquid fingentis adhæret?
 Respectu legum se nunciat esse minacem,
 Populisq; afferre laborem.
 Attamen armato retinere satellite iustum,
 Pergitq; addicere letho
 Innocuum. Secura mea bonus anchora vitæ
 Deus, & fuit enea rupes.
 In caput autorum vertet qui ignobile fraudes,
 Et qualia ferre dederunt
 Innocuis, eadem noster Deus omnia coget
 Damnatos tollere fontes.

PSALM. XCV.

Venite exultemus Domino.

Hyc chorum cives date, gratulemur
 Inuicem lati, Dominum canamus,
 Cuius est nobis bonitas amica
 Ara salutis.

Voce laudantes adeamus illum,
 Tinnulo coram resonemus arc:
 Eia vocales feriamus acri
 Pectine conchas.

Maximus Regum Dominus potentum,
 Omnium solus Deus est Deorum:
 Qui solum firmat, stabiliq; ponit
 Vertice montes.

Ille, quod fecit, regit aquor vnus,
 Obrutam lymphis prius ille terram
 Insisit arenam super enatare
 A Equoris vndas.

Supplices ergo manibus, genuq;
 Ite, adoremus, timidi cadamus
 Ante diuinum, faciem rigante
 Imbre, parentem.

Noster est idem Dominus, Deusq;
 Dives illius, sata grex tenemus:
 Cuius auditam modo ne rebelles
 Spernite vocem.

En ait,

En ait, Ne gens fera me laceffe,
 Sicut ad saltus Arabum parentes:
 Qui parum fidis mea prouocarunt
 Robora dictis.

Possset experti mea dextra quantum,
 Vt fidem magnis habuere factis,
 Mox ad antiqua rediere lapsi
 Iurgia culpa.

Hanc quater denos sobolem per annos,
 Lite certarem veluti, morabar,
 Semper, at dixi, male sana mente
 Capta laborat.

Ergo iuravi stimmi, latus ira
 Denos calles generi secuto;
 Arua promisse minimè videbis
 Accola terra.

PSALM. XC VI.

Cantate, Domino canticum
 nouum.

Ferte numen vsitatis
 Ante nunquam canticis.

Terra patrem dic sonoro
 Vnuerfa carmine.

Eia numen, at que nomen:
 Personate numinis.

Nunciis.

192 PSALM. LIB. IV.

Nunciate semper eius
 Sospites clementiam.
 Prædicate quam potente
 Sit per orbem dextera.
 Eius omnibus referte
 Gentibus miracula.
 Ille magnus imperator,
 Laude maior omnium:
 Dÿsq; cæteris tremenda
 Sanctitate maximus.
 Gentium Dei Deaq;
 Sunt iranes fabule.
 Noster at Deus micantem
 Fabricavit æthera:
 Ante quem laus, & decora
 Pulchritudo visitur.
 Eius incolunt penates
 Sanctitas, & gloria.
 Vniuersæ ferre gentes
 Illi honorem principi.
 Nomen eius predicando
 Gloriosum reddite.
 Sacrosanctis ferre latè
 Atrÿs donaria,
 Supplicite procidentes
 Eius in sacrario.
 Vniuersa terra sanctum
 Numen eius horreat.

Eia

PSALM. XC VII.

193

Eia personate, regnat
 Ille cunctis gentibus.
 Qui globum terræ capacem
 Fixit immutabilem.
 Iusq; dicit æquitate
 Sanctiore præditum.
 Terra, cælum pontus, vdo
 Quæ vagantur æquore.
 Gaudeant, & arua lætis
 Se coronent frugibus.
 Efferrant syluæ comantem
 Saltuosæ verticem.
 Ante Regem præpotentem
 Qui venit ius dicere,
 Æquitate iustus orbem
 Temperabit integra.
 Gentiumq; facta pendet
 Veritatis lancibus.

PSALM. XC VII.

**Dominus regnauit, exultet
 terra.**

I Am frena regni conditor accipit,
 Latentur altis sinuibus insula
 Diuerberate, qua resuasi
 Oceani cohibentur vnda.

N

Nigran-

Nigrantis illum nubis opacitas
 Umbraeque; celant: blandior aequitas
 Illi tribunal, cum sorore
 Iustitia grauiore ponunt.
 Vis antecedit fulminis ignea
 Vrentis hostes: intonat horrido
 Fragore caelum, terra crebris
 Fulminibus quatesacta nutat.
 Fluxere montes numine territi,
 Ut cera flammis tabida liquitur:
 Ipsoque; ab aspectu Tonantis
 Dirigit tremefactus orbis,
 Stellata caeli fabrica nunciat
 Ius, quo gubernat, gloria numinis
 It nota ab Aurora cubili
 Solis ad hospitium cadentis.
 Vultum probrosus deiciat pudor
 Casa in figuras saxa colentium:
 Iactantiumque; barbarorum
 Exanima simulacra rursus.
 Errore facti Dei nimis impio
 Vnum hunc adorent, aspiciet Sion
 Latata cum Iudae puellis
 Sacrilegos obuisse ritus:
 Iubente rerum praeside machinam
 Terra iacentem qui premit altior:
 Ostendit alium qui Deorum
 Spectra super ruitura, numen.

Quicumque; puri diligitis Deum,
 Odisse fraudes cura sit improbas:
 Vitam suorum nam tuetur,
 E manibus rapiens tyranni.
 Ex ore iusti discutit aureo
 Splendore nubes: pectora sordida
 Ignara culpa, spe, fauore,
 Latitia recreare nouit.
 Gaudete iusti maxima principis
 O cura nostri: tollite laudibus
 Diuinitatem; sanctitatem
 Carminibus memores sonate.

PSALM. XC VIII.

Cantate Domino canticum
 nouum.

Carminis noui sonore
 Eia Patrem dicite.
 Molientem mira dextra
 Praepotentis robore.
 Se salutis esse fontem
 Sospitando retulit,
 Gentibus monstrauit acrem
 Vindicando Iudicem.
 Conscijs benignitatis
 Qui fidem nepotibus

Israël's obligatam
 Soluit intigerrime.
 Vidit orbis quam salutem
 Liberat'or attulit.
 Terra iubila canendo
 A Eris arte concaui.
 Incola patentis orbis
 Gestientes psallite.
 Barbitum ferite, vocis
 Flexiones addite.
 Tibias inflate dulces,
 Cum sonora buccina.
 Rege coram iubilare
 Cuncta. Pontus vitreas
 Crispet vndas, saltet vndis
 Quicquid vsquam permeat.
 Terra ludat, & capaci
 Quicquid alio parturit.
 Concitata lymphæ plaudat
 Annium perennium.
 Perstrepant decora syluis
 Montium cacumina.
 Orbis autor namq; sancte
 Dicat vt ius, aduenit.
 Asidebunt iudicanti
 veritas, & equitas.

PSALM.

PSALM. XCIX.

Dominus regnauit: irascantur
 populi.

Iam Dominus regnat, pennis quæ flammeus ales
 Tenet sedentem lenè remigantibus.
 Immanes trepida populi formidine turbent,
 Et terra fractis palpitet compagibus.
 Magnum numen habet non solum teste Sione,
 Sed orbe, vectus axe quem Sol aspicit.
 Ergo tuum gentes cantent venerabile nomen,
 Quando equitate temperas potentiam.
 Tu bona dispensas, æquissima iura ministras,
 Litesq; iudex inter Isacidas regis.
 Laudibus eia Deum memorate ingentibus omnes,
 Et scamna colite (sanctus est enim) pedum.
 Sic Moses, & Aron fecit cum fratre Sacerdos,
 Samuelq; Dominum primus inuocantium:
 Sancta petiuerunt dubijs oracula rebus,
 Dominusq; nubis è columna reddidit.
 Seruauere tamen percussi fœdera pacti,
 Et iura sanctis explicata legibus.
 Hinc, Pater, audi si sepe exorabilis illos,
 Cùm vindicabas plebis ultor crimina.
 Laudibus eia Deum memorate ingentibus, illum
 Fontem perennem sanctitatis tollite.

*Aspiciate hunc motem, sibi quem Deus ipse dicavit,
Ille, ille numen scilicet sanctissimum.*

PSALM. C.

Iubilare Deo omnis terra.

Iubilare qui parentis
Arua terra finditis.
 Numini seruite letis
Imperanti mentibus.
 Vocibus letum frementes,
Templa sancta visite.
 Qui dat esse rebus, illum
Numen esse dicite.
 Ipse fecit nos, nec ipsi
Nosmet ipsos fecimus.
 Grex sumus, quem pastor aruis
Ille nutrit herbidiis.
 Illius fores adite
Occinentes carmina.
 Ferte laudes, ferte cantus
Sacrosancta ad atria.
 Numen eius personate,
Cuius indulgentia
 Contineri nescit ullis
Seculorum terminis.

Veri-

*Veritas at semper vna
 Vultu eodem concolor,
 Ex auorum tendit annis
 Ad nepotum tempora.*

PSALM. CI.

*Misericordiam, & iudicium
 cantabo.*

TE facilem Genitor miseris ignoscere dicam:
Saua grauem tumidis at dare iura reis.
 Voce vtrumq; canam, factis imitabor vtrumq;
Si tua per castas me regit aura vias.
 Dum spiro incedam malefeta nescius artis,
Fraus erit in rectis hospita nulla meis.
 Non ego consilijs pandam fallacibus aurem,
Qui fauet iniustis litibus, hostis erit.
 Me fugiant, pectus quicumq; in denia torquent,
Crimina detestor turpia quisquis amat.
 Clam socys rabido qui detrahit ore, laceffam,
Donec inhumanus frigida busta petat.
 Elatos oculi fastus, animiq; tumores
Nec socios mense, nec laris esse feram.
 Amplectar facilis quemcumq; videre tuebor
In columem nivea simplicitate fidem.
 Hic mecum sedeat, puris hic moribus aulam
Incolat, hic rerum ducere freno iuuet.

N 4

Mentis

Mentis homo tumide nunquam mea limina tæget,

Me non aspiciet qui dare verba solet.

Cum primum radijs stellæ Aurora fugarit;

Impia facta meum tollere munus erit.

Ne quis in vrbe Dei viuat sceleratus auiti:

Fas est à sanctis mœnia sancta coli.

PSALM. CII.
Domine exaudi orationem
meam.

Sancte Patres audi: subeat meus athera clamor,
Nec faciem timidis iratam auerte querelis.

Me super aduersa cum detonat ira procellæ,

Leuiter inclina miseratus questibus aurem.

O quatenusq; die supplex te in vota vocarim

Pone moras. En aime: vides quam deficit atas:

Quam fugiunt celeres nebula ceu flatibus anni,

Ossaq; sopitis referunt exucca fauillas:

Dum lacrymis humecto sinus, potusq; cibusq;

Improvisi diu subiere obliuia mentem;

Vnde vigor perijt, cor tonsi exaruit instar

Graminis, aestuo quod discidit aère messor.

Dum gemo, diu querulis turbatus vocibus hisco,

Sicca renudatis penitus cutis ossibus hæsit,

Qualis inaccessas mœret Pelicanus ad arces,

Quiq;

Quiq; solet voces in fletum ducere bubo:

Talis ego lacrymas, longa aut suffivira fundo.

Et volucris similis vigilo, quæ culmine lecti

Per noctem queritur desertum à coniuge nidum.

Interea dum Solis obit rota flammæ mundam,

Insultat misero, raptis coit æmulus armis,

Iuratumq; minax ciet in mea funera bellum.

Tunc epulas cinerem duxi, tum pocula fletu

Miscuit atra dolor. Nec me minus ira, tuiq;

Oris agit grauitas, namq; erexisse videris,

Vt casu ruerem maiore elapsus ab alto.

Non aliter mea vita fugit, quam vesper Olympo

Præcipitat: seraq; cadunt à montibus vmbra,

Et n. acie tenuor ceu torrida solibus herba.

At pater æternum duras, nec secula famam

Delebunt oblita tuam: sati inscius æuo

A proavum venies in tempora seu nepotum.

Surge Sionæ tandem misereberis arcis,

Et iam tempus adest, quo te miserescere fas est.

En recidiua tui lapides in mœnia serui

Depereunt, & adhuc lacrymant disiecta videndo.

Pergama restitues, at tunc serus accola nomen

Diuinum metuet, maiestatemq; tremiscent

Qui regna imperijs frenant inimica tyranni.

Ergo suam Genitor placabilis eriget urbem,

Æternum ostendet cum maiestatis honorem:

Tum facie vertet blanda se in vota piõrum,

Luclifonas inopum nec respuet ore querelas.

N 5

Hæc

*Hæc tabulis habeant fides inarata minores,
 Proferet orta Deo soboles inde altera laudes.
 Quippe bonus rutilo despexit ab æthere terras,
 Audiat ut gemitus, quos vinciti à carcere fundūt,
 Damnatosq; neci, rumpens ergastula, soluat.
 Instaurata Sion, Solymaaq; mœnia nomen
 Tunc Domini, laudesq; canent: tunc arua, domosq;
 Externi linquent populi, tunc regna tyranni,
 Vt promissa ferant almo donaria templo.*

*In medio quamuis vita mihi robor a cursu
 Frangat, & angustis includat tempora metis,
 Alme rogabo tamèn, ceptis ne defice rebus,
 Ne medio in cursu lege fila nouissima vita.
 Nos etiam si sera ruant mortalia condent
 Fata solo, tu semper ages immunia lethi
 Secula, qui rerum partus Deus ante fuisti.*

*Fundasti ò opifex stabiles ab origine terras,
 Et celi radiantis opus: chaos occupet astra,
 Et latam dissoluat humum, tu funeris expers
 Idem semper eris, cum cætera deterit ætas,
 Ac attrita nouis homines ut pallia mutat.
 Sed tua gens reflui tecum non legibus cui
 Eruta durabit, quæq; exorietur ab illa
 Secula posteritas, duce te, felicia uiuet.*

PSALM. CIII.
 Benedic anima mea Domino: &
 omnia.

Mens cane grata Deū, præcordia dicite nomen
 Hilarata magni Regis augustissimum.
 Mens grates age leta, dedit quæ maxima, velo
 Obliniosî conde ne silentiū.
 Ille tibi facilis venia, scelus omne remittit,
 Omnes amicus sanat agritudines.
 Mortis ab imperio te vindicat ille superbo,
 Suaq; donis implet indulgentia.
 Vota super cumulat, quæ voce, animoq; reposcis,
 Aquila iuuentam seruat ut noua tuam.
 Iustitia, relictq; tenax quàm liberat vltro
 Calumniarum præpeditos retibus!
 Iura bonus docuit fidum cælestia Mosem,
 Sua Israël's sacra prisci liberos.
 Ad veniam largus Deus est, mortalia facta
 Ad vindicandum parcus iracundiæ.
 Non semper tumidas vindictæ immittit habenas,
 Nuturæ semper terret implacabili.
 Non scelerum vindex pœnas æquauit aceruo,
 Magis pepererit ille, quàm peccauimus.
 Altior it bonitas Domini miserata iacentes,
 Quàm terra cælo distat: & piacula

*Tam procul à nobis iram metuentibus egit,
 A Solis Ortu quam recedit Occidens.
 Quem soboli nudat pater exoratus amorem,
 Sive hoc amicat restitutos gratia,
 Qui calum violasse timent: non immemor esse
 Coacta molli vasa nos è pulvere.
 Nascimur halantis ceu rosida graminis herba,
 Tum, cum iuuenta vernat, efflorescimus.
 Ad senj tristes hinc spiritus enolat horas,
 Et quærat vltra nemo quo simus loco.
 Sed Domini bonitas illos aeterna coronat,
 Diuina metunt irissa qui dissoluere.
 Et Genitor natos natorum respicit æquus,
 Curis tuentur pacta qui fidelibus.
 Qui memores animo celeri mandata capeffunt,
 Obtemperantes ritè sanctis legibus.
 Ille sibi posito solium fundauit Olympo,
 Rex vnde mundo sempiternus imperat.
 Vos celebrate Deum, qui iussa faceffitis alis,
 Pueri Tonanti militare nobiles.
 Vos acies iuuenum pulchræ, vos agmina cali
 Sacræ ministri iustionis alites.
 Voce, lyrisq; simul rerum memorate parentem,
 Et quicquid vsquam fabricauit artifex.
 Tu quoq; mens illum quantum potes amula tolle,
 Tot obligata rebus effer laudibus.*

PSALM. CIV.
 Benedic anima mea Dominum:
 Dominus Deus, &c.

Mens age grata suo Dominum cane Numine
 magnum,
 Euehit humanas vltra quem gloria metas.
 Pro trabea laudem, Tyria pro veste decorem
 Induit, æternum pro diuite lumen amictu.
 Pensilis in morem cortina extendit Olympum:
 Aethera suspensa vestit testitudine lymphæ.
 Nube reuens equitat, curru ceu præpete, ventos,
 Ad iuga compositos iubet ire volucris alis,
 Anteuant auræ, flammæq; ad iussa ministra.
 Imperio molem terra fundauit inertem;
 Secula quam nullis impulsibus vlla monebunt.
 Cumq; superiecto ponto redimita lateret,
 Voce Dei refugas aliò mare depulit vndas:
 Inde nouo tellus apparuit arida vultu.
 Tum montes creuere iugis, mediæq; reducto.
 Descendère sinu latera inter frigida valles,
 Et lato æquati nituerunt margine campi.
 Quæ ne rursus aquis tegeter redeffibus æquor,
 Littora signasti Genitor. Declinua fontes
 Per iuga laxasti, riguis conuallibus amnes
 Vnde cadunt, purasq; bibunt animantia lymphas.

Hinc

PSALM.

Hinc Onagri capiunt Latices, sylvamq; sonantem
Desuper infixis habitant avaritia nidis.

In scopulis nemorū volucres, in frondibus altis
Tam varix pennis, quā vocibus æthera mulcent.
Sufficis humorem pluvia tu montibus vnda;
Inq; novos saturas inarata novalia partus.
Hinc pecori faciunt verni sientilia Solas:
Hinc ager humanas mensis olitorius implet:
Hinc segetes veniunt campis, hinc collibus vva,
Hinc tennes vmbat radix oleagina clinos.

Scilicet vt vires homini seges afferat, hortus
Pinguis olus: curas vindemia lata releget:
Aëreo mærens facies hilaretur olivo.

Nec mirus interea sterilis plantaria sylva
Cultor alis. Cedris Libanum frondentibus vmbas,
Gaudet aris caras vbi plurima figere sedes:
Enodesq; legit peregrina ciconia fagos,
Nidorum præses longis inimica colubris.
Dorsa tuo accipiunt cervi montana fugaces
Munere, saxa cauas lepori sinuosa minori.

Tu Pater vmbiferam fecisti in tempora Lunā;
Et qui luce micans Sol detegit omnia, fesso
Terminat axe diem, & sero lauat æquore currū.
Tum placuit cælo tenebras posuisse, quietem
Nox daret vt vigilis oculos furata labori.

Tum vaga desertis errant animalia lustris;
Excititq; fame querunt alimenta leones,
Teq; suam magnis orant rugitibus escam.

At

At cū primus equis Oriens afflauit anhelis,
In latebras abeunt: Humana penatibus exit
Gens ad opus, seros donec ferat Hesperus ignes.

Argumenta Parens rerumne ingentia mirer?
Quā sapiens an cuncta regas? si plena redundat
Terra? quid immensum statū, & flexibus æquor,
Vnde per erratas allabitur æstus in oras?
Innumeros generat per stagna liquentia pisces,
Immanes alij dorso salis arua reuellunt,
Exiguus alij ludunt ad littora pinnis.
At cū vela rates tendunt Aquilonibus, ausæ
Credere se pelago, quæ monstra natantia cernunt?
Cete in mare vident, & aquarum tollere moles.

Sine solum teneant, seu regna humentia ponti,
Tempore cuncta suo sperant alimenta daturum.
Lata futura, manu si diuite pabula fundis.
Si tamen aduerso renuisse videberis ore,
Sensibus attonitis animam turbata relinquunt,
Inq; leuem tandem veniunt resoluta fanillam.
At simulatq; tuus vital spiritus auras
Impulerit, sument iterum rediuiua colorem,
Et tellus alio recreata nonabitur ore.

Laus tua, perpetuum duret tua gloria tempus;
Et fabricata volens operum monumenta secunda.
Cuius in aspectu tellus exterrita nutat,
Et pauida fumant tacti formidine montes.
Dum iubar hoc nitidi video genitabile cæli,
Dum vivo, spiroq; Deo mea carmina dicam.

Vocibus

*Vocibus ille meis tantum bonus annuat, illo
sat felix, sat vita mihi splendebit amico.
Extirpata solam scelus, impietasq; relinquunt,
Te mea, sancte Parens, mens nunquam ingrata,
sonabit.*

PSALM. CV.
Confitemini Domino, & in-
uocate.

Aternum castate Deum, nomenq; vocate
Nominis Isacidae. Populos hunc esse docete,
Cuius habet nullos aeterna potentia fines.
Voce, lyra, plausu, concentibus inlyta lati
Dicite quae valida fecit miracula dextra.
Illius augustum sit gloria tollere nomen:
Quaerere, quaesitum vera inuenisse vocatas.
Quaerite nec dubium venient in pectora vires
Illius. O curis ardetis perennibus ora.
Facta memor recolat mens illa ingentia, quando
Prodijs Pharios egit, quando inier arenas
Incultas Arabum docuit sua iura parentes.

Vos genus Abrami, lecta de stirpe minores
Alloquor Isacidae, noster Deus omnia frenat,
Et trutina mundum non falso examine pendit.
Ille memor fidei pacta rata foedera serrat,
Mille fluant quamuis ab aeternorum secula seclis.

QUA

*Qua semel Abramo, & soboli iuravit Abrami.
Iacobum statuit mansura immota nepotem,
Huius & aeternum nos posteritatis alumnos.
Scilicet arua tibi dixit Cananacia seruo,
Certa futura tua tanquam patrimonioria sortis.
Tunc autem nostra pauci de stirpe colebant,
Et profugi ignotis mutabant gentibus agros.
Non tamen indigenis populus suus advena ludo:
Quis pronos in eum moliri hostilia Reges
Corripuit, ne tange meos gens effera Christos
Dixit: & in sanctos sit nulla iniuria vates.*

Cumq; famem terra laxis inferret habenis,
Vt victum miseris mort alibus arua negarent:
Ante Paretonia legauit in oppida gentis
Aemula Iosephum quem vendidit ira suorum.
Hic falso indicio non aqua in vincula missus
Sena tulit, donec inueni lux aurea fulsit,
De caelo afflatam soluit quae in semina linguam
Educto vinculis, qui late antiqua tyrannus
Aegypto tum iura dabat, mandauit habenas;
Vt Pharon atq; aulam regeret primarius Heros,
Et proceres ignota, scelus meliora doceret.
Hinc pater vindictam petiit nouus accola Nilum
Iacobus cum stirpe Chama regionibus hostes.
Quem Deus ingenti numero increuisse nepotum
Fecit, & ardentem furys super extulit Iosiem.
At metus, unanimis, & conficiu: vire, e liuor,
Consilia Aegypti mutauit in impia Regem.
Hinc odys populum sauis, hinc arte maligna

210 PSALM. LIB. IV.

Cura fuit duro miseris abolere tyranno.
 Sed Genitor Mosin, & fratrem misit Aronem,
 Qui Pharias agerent magnis terroribus vrbes.
 Continuo in suis parent caelestibus ambo,
 Et Deus inuoluit picea caligine calum:
 Vertit aqua fluitis in nigrum sanguinis amnem:
 Occidit tremulos per stagna liquentia pisces.
 Terra dabat querulas pro frugibus humida ranas,
 Attonitis etiam laeta in penetralibus aula.
 Asper acerba sonans muscarum exercitus alis
 Increpuit, Pharias texerunt Cyniphes oras,
 Decidit iniussa lapidosus grandinis imber,
 Flammaq; nec viti frondes, nec ficubus umbras,
 Nec poma arboribus, nec syluae arbusta reliquit.
 Mox in reliquiis impasta locusta volauit,
 Et diros acuit morsus in gramina bruchus.
 Nec Pharos hic cessit, nec numinis ira quieuit.
 Corpora nox thalamis quando intempesta fouebat,
 Primitias pecorum rindex hominumq; peremit.
 Tum fracti cecidit feritas animosa tyranni,
 Et gens sancta Deo tandem Pharon auspice liquit
 Dives opum, tacto morborum nemine telis.
 At Pelusiaci gaudent abijisse coloni
 Ifacias, si forte metus, Diraq; recedant,
 Et pax compositis redeat tranquillior auris.
 Nube Deus profugis Solem remouebat opaca:
 Fulgentem castris in noctem pratulit ignem.
 Indulsi gratas animum poscentibus escas,
 Aethereis querulas satiauit frugibus aluos.

Flumina

PSALM. CVI.

211

Flumina percusso dedit exundantia saxo,
 Et laticum flumens bibulas impleuit arenas. (icli,
 Hac Pater omnipotens haud sederis immemor
 Quo sibi perpetuum fidum sociavit Abramum.
 Sic Domus Isterodum Pharics duce numine leta
 Fugit, & ciehstis antiqua e sede colonis,
 A Edificata velis patriae colit oppida sortis.
 Scilicet vt Domini teneant immobile foedus,
 Et leges adeant, sancitaq; iura capeffant:
 A Eternum o omnis quem laudibus efferat etas.

PSALM. CVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Eta Deum laudate bonum, clementia cuius
 Spatijs non clauditur ani.
 Facta quis eloquij felix ingentia dicet,
 Laudumq; aequabit honorem?
 O qui iura poli memores diuina reuoluunt,
 Et semper iussa capeffunt.
 Respice me carum populum quo lumine cernis,
 Placidusq; impede salutem.
 Vt videam Genitor bona, qua largiris amicis,
 Vt letus gaudia gentis
 Alme tua capiam, sociusq; ad carmina tendam,
 Tibi qua tua pradia dicunt.

O 2

Nes

Nos & aui scelerum pœnis obnoxia turba
 Immania fecimus olim.
 Non Pelusiacas illi tua facta per vrbes
 Animo sapiente notarunt.
 Nec meminere tua quanto bonitatis amore
 Vincula effugere Tyranni.
 Inuia te propter pelagi caua littora rubri
 Irritauere frementes.
 Seruasti tamen immeritos, vt nosceret orbis
 Cæli, pelagiq; potentem.
 Nam simul increpuit tua vox, salis alueus imas
 Ostendit siccus arenas.
 Inter aquas populum duxisti in tuta, per aqua
 Strati velut æquora campi.
 Et vindex adypanas; armorumq; locasti
 Aduerso in littore saluum.
 Vnda sed oppressos glomerata resorbuit hostes,
 Nullo fugiente procillam.
 Tunc habuere fidem verbis, tum voce canora
 Domino cecinerè triumphum.
 Attamen obliti rerum, sanctissima patrem
 Non sustinere monentem.
 Et cupide flamma torrente libidinis acti
 Ter inhospita saxa quietum
 Tentauere tecum, sceleratis annuit ille
 Vsq; ad fissidia votæ.
 In trepidis Moesen castris furor amulus egit,
 Et sacrum Atona Tonantis

Terra

Terra sed immani gremium pœrefecit hiatu,
 Raptumq; Dathana vorauit.
 Et coniu ratos Abironis vt hausit, apertis
 Commisit gurgitis oras.
 Arsit flamma rapax, turpem populata senatum,
 Capita impia detulit Orco.
 Nec pœnis domiti solitum posuere furorem:
 Sed conflauere iuuenicum.
 Horebi ad montes, & fusilis ante metalli
 Proni cecidere figuram,
 Mutauere sui decoris præconia, Tauri
 Carpentis imagine fœnum.
 Numinis immemores, quo solo impune volarunt
 Ad libertatis honorem.
 Territa prodigijs Aegyptus cecidit, & arua
 Chammi tremæ facta coloni.
 Cuius ab imperio suspensis horruit undis
 Mare cum vada vidit apertum.
 At genus ingratum stirpe euertisset ab ima,
 Ni Moses lenia sanda
 Orasset veniam, lethumq; inferre parantem
 Dominum renocasset ab ira.
 Quid memorem? toties questi fugientia longè
 Optati limitis arua.
 Vt propius venere, soli nihil vberis æquor
 Animis duxere superbis.
 Hortantisq; Dei certi non credere dictis
 Castra inuoluere querelis.

O 3

Extulit

Extulit ergo manum deserta per auia, gentem
 Vt sterneret ense rebellem,
 Reliquias varijs profugas erroribus oras
 Populorum ferret in omnes.
 Interea Phœgoris ritus didicere Baalis,
 Et Dijs libata sepultis
 Extæ vorauerunt. Pro talibus at Pater ausis
 Contagia lurida misit.
 Sed bonus egregia Phinees vt cade litauit,
 Pestis fugere sagittæ.
 Idq; viro factum decus immortale nepotum
 In seros attulit annos.
 Propter aquas Meribe gens seditiosa Tonantem
 Iterum commouit: & ipsum
 His adeo furijs Mosem popularibus ægrum
 Iurgante coarguit ira.
 Quid mandata sequar? populis, occidere iussit;
 Vitam pro morte dederunt.
 Gentibus immisti, quarum cum ritibus vltro
 Sunt numina vana secuti.
 Et seruire Deum pictis voluere figuris:
 Vnde omnis causi malorum.
 O scelus: horrendis sua pignora manibus Orci
 Ipsi occidere parentes.
 Fumantem pateris ipsi effudere suorum
 Spectra ad Cananæa cruorem.
 Innocuo maduit tunc hospita sanguine tellus,
 Patrum maculata furore.

Cælestisq; tori gens aspernata pudorem,
 Sibi legit adultera sordes.
 His Deus auersus, stirpem, quam legerat, odit;
 Detestatamq; reliquit.
 Inq; potestatem gentis venisse superba,
 Dedit & seruire tyrannis.
 Tum grauis imperij fastus experta minaces,
 Cristas, animosq; remisit.
 Sed Pater aspiciens quæ dura, atq; aspera ferret,
 Captiuam sepe redemit.
 Nec tamen ingenio vidit meliora relicto,
 Sed propter crimina rursus
 Occidit, & cali patrem miseranda rogauit:
 Pater annuit, & memor icli
 Fœderis, irarum laxas compressit habenas
 Iam lenis: & aenea quondam
 Gentis inhumana molliuit pectora, cuius
 Fasces captiua ferebat.
 Eripe nos Genitor, totq; à regionibus actos
 Ad patria collige tecta:
 Nomen vt alme tuum tollamus in æthera plausu,
 Tua lati vt facta canamus.
 Sit Deus Isacidum celebris, dum secula voluit
 Stellis redeuntibus æther.
 Vocibus, & fremitu plebes hilarata secundo,
 Domino sit gloria, clamet:
 Amen, Amen.

IN QUINTVM
LIBRVM PSAL-
MORVM

INTERPRETATIO POE-
TICA LATINE.

PSALM. CVII.
Confitemini Domino quo-
niam bonus.

*I*a bonum laudate Deum, quem se-
cula mitem
Omnia nascentis sensere ab origine
mundi.

*Vos memora*re bonum, quos duro ex hoste receptos
*Amis*sa antiquas patriæ renocavit in oras:
Exilium seu terra fuit, qua lucifer exit,
Seu qua purpureos sero lauat æquore crines,

Humida

Humida siue Noto, Boreæ seu torrida flatu.
Errarunt profugi deserta per aëria quondam,
Qua sedes hominum nulli posuere coloni.
Non fuit vnda siti, non esuriens escæ:
Inq; malis animus duris stupefactus inhaesit.
Alma Dei afflictis orarunt numina rebus,
Et Pater auxilio miseros p. a seute leuavit,
Reclisitq; viam, quæ tandem in culta venirent.
Ergo bonum miseris Dominum succurere dicant.
Et quibus humanum factis genus erigat ultro.
Ille animam rerum penitus satiauit inanem,
Membraq; restituit iam deficiente, vitæ.
Cum vincit in terebris, & lethi horrore iaceret.
Afflictisq; famem gement, ferrumq; timerent:
(Scilicet æthereis fuerint quod legibus olim,
Consilijsq; Dei tranquilla in pace rebelles)
Tot damnis humiles, & mille doloribus ægri,
Auxilio vacui, Dominum sibi adesse rogarunt;
Qui miseris facilem clamoribus appulit aurem:
Damnaq; placatus repulit quæcunq; tremebant.
Ergo bonum miseris illum succurrere dicant,
Et quibus humanum factis genus erigat ultro:
Ostia tot factis qui velibus anea rupit.
Nescia mens hominum, pœna securæ futura
Indulget vitis; languor tamen vndiq; missus
Sæuit, & ingrati torquent fastidia victus.
Interea macies ægros, & lethifer æstus
Ducit in attoniti frigentia limina busti,

At votis Dominum fracti, precibusq; fatigant,
 Et timidos facilis vicina à morte reducit:
 Immisso curans lethalia vulnera verbo.
 Ergo bonum miseris illum succurrere dicant,
 Et quibus humanum factis genus erigat vltro.
 Laudum sacraferant, demptos se à funere vulgent.
 Qui tumidum pandis latè mare nauibus errat,
 Mutantes alio vectas à littore merces,
 Numinis in medio cernunt miracula ponto.
 Cùm iubet, emissa crepitans sonat halitus aura,
 Et mare nunc cælo, stygijs nunc manibus infert.
 Mens nautis, animusq; cadit, fumantia vini
 Largius hausissent veteris ceu pocula, nutant.
 Rector in incerto positus, nec remige nauem,
 Nec velo Zephyros, nec sustinet æquora clauo.
 Vna salus orare Deum, si fortè remittit
 Tempestat, & opem bonus implorantibus affert.
 Stare iubet ventos, tempestatemq; silere.
 Et pigri in morem stagni tumida æquora placat.
 Mirantur posuisse Notos, lætiq; secundis
 Flatibus adueniunt patrios duce numine portus.
 Ergo bonum miseris Dominum succurrere dicant,
 Et quibus humanum factis genus erigat vltro,
 illum in concilijs populi, patrumq; senatu
 Ingeminant, referant illi euasisse profundum.
 Flumina desertis arentia mutat arenis,
 Reddit sicca vagis humentia fontibus arua:
 Et pingues sterili vitiat salsugine campos,

Scili-

Scilicet indigni quoniam meruere coloni.
 At contra arentes in stagna liquenti a glebas
 Vertit, & irrigui inducit flexibus amres.
 Has Genitor sedes turba largitur egenæ,
 Illa sibi leges concors, & mœnia ponit.
 Sulcat humum ferro, lectas ferit ordine vites,
 Et noua respondent cultorum semina cura.
 At pater indulgens operi, nunc temperat æstum
 Imbribus, aëreos arcet nunc solibus imbres.
 Prole domos, fietis egros animantibus implet.
 Quod si nequities profugos agit amula mores,
 Contrahit effusas largæ pietatis habenas.
 Hinc abit in nihilum magna Respublica gentis,
 Pars obeunt morbis, pars belli iure tyrannis
 Succumbunt, lacram pars seditionibus urbem
 Effugiunt, ipsi proceres in montibus errant.
 Innocuos Genitor, sed non patietur anhelant
 Deplorare famem, gregibus sed ouilia lætis
 Plena dabit, referant vt lecta antiqua bonorum.
 Hæc iusti aspiciunt hilares, at muta silescit
 Improbitas. Sæpiens ò qui hæc sub pectore voluit,
 Quem Domini bonitas seruat sciet alma tenorem.

PSALM.

PSALM. CVIII.

Paratum cor meum Deus.

COr est paratum, vox, lyra, nablia,
 Ad te canendum Rex bone caelium:
 Hoc mens anbelat, timulaq;
 Huc citbara meafama tendit.
Vos iuncta dulci nablia barluto,
 Caelum priusquam lux noua detegat,
 Proferite cantum: mane surgam
 Ante vagos Orientis ignes.
Te sancte dicam Rex habitabiles
 Mundi per oras: audiet accola
 Me, qui calentem potat Indum,
 Aut Tanais glacialis vndas.
Benignitatis laude micantium
 Ascendis ultra lumina syderum:
 Fideq; tranas inquietas
 Aërea regionis arces.
Stellante fulge clarior athere,
 Tuq; profer lampada gloria:
 Vt innocentes liberentur,
 Quos animo refoues amico.
Dextra inuocantem me tua sospitet,
 Has aure voces lenior accipe:
 De monte caeli te loquentem
 En video mihi grata Regem.

Placet

Placet quod optas. Iam tibi partiar
 Aruum Sichemes nobile mefibus:
 Demetiar vallem Sochoti
 Planitie viridantis vda.
Biffena proles est mea, scilicet
 Ortus vetusto sanguis ab Isaco:
 Galad, Manasses, Ephraimus,
 Præsidum, clypeusq; regni.
Iudas paterni sceptrifer imperi
 Det iura lætæ regia fratribus:
 At sit Moabi stirps, ahenum
 Quo gelida lauer amnis vnda.
Vexilla Idumes finibus inferam:
 Aut victa subdet se mihi principi,
 Aut gens Palestina rogatum
 Accipiet cohibenda fœdus.
Munita quis me ducet in oppida?
 Arces Idumes ecquis in arduas
 Mecum profectus militando
 Per trepidas equitabit vrbes?
Quis ducet? ibis tu pater agminum
 Ductor meorum qui prius impios
 Nos reppulisti, non gerendo
 Signiferi velut ante munus.
Sed nunc in arctis alme periculis
 Te siste primum: spes alit irritas
 Quicumq; mortalem futuram
 Auxilio sibi credit hastam.

Te pre-

*Te preliantes fortiter auspice
 Caso in penates hoste redibimus:
 Aduersa castra, & perduelles
 In nihilum tua dextra vertet.*

PSALM. CIX.

Deus laudem meam ne tacueris.

P*ater colende, laudis ò auctor mea
 Ne finge nunc silentium.
 Sceleratus, & dolosus en hiscit, sui
 Ut virus oris euomat.
 Odiosa notis verba texunt fraudibus.
 Et immerentem prælijs
 Vitro fatigant. Altra quorum gratia
 Votis adiui sidera:
 Reddunt amanti mille contumelias,
 Pro commodis incommoda.
 Hunc sub tyranno pone, diris vigeat
 Hunc læuus atris Angelus.
 Reus citetur, & seuero prodeat,
 Damnatus à pratorio.
 Oratione quando facta diluet,
 Acerbet in se iudicem.
 AEni ante metas funeretur: & locum
 Honoris alter auferat.
 Sit orba proles, vxor at solarijs
 Defecta coniugalibus.*

Soboles

*Soboles oberret maesta, victus indiga
 Ab ade patris exulet.
 Bona fœnerator exigit, laboribus
 Quæsitâ multis occupet
 Alienus hæres. Nemo præsidio leuet
 Misertus orbos liberos.
 Cadat propago tota, prima sanguinis
 Origo, sit nouissima.
 Vltoris ante numinis vultum patris
 Iniquitas obambulet.
 Incesta matris acta ne fugacibus
 Obliterentur seculis.
 Hæc fixa menti Rector æternus gerat,
 Ut vindicet: sed incola
 Terra hunc silescant. Non misertus pauperijs;
 Nulli sit vnquam stebilis.
 Nam persecutus indigum, letho dare
 Conatus est innoxium.
 Maledictionem fouit, ipsi eat comes
 Amara detestatio.
 Benedicta fugit, nemo comprecabitur
 Illi secundos exitus.
 Maledictionem vestis instar induit,
 At respit in præcordia,
 Vt hausta siccas vnda per venas meat,
 Et ossa oliuum funditur.
 Hoc clarus humeros cinis ornet pallio,
 Ascingat hoc se balteo.*

Remune-

224 PSALM. LIB.V.

Remuneretur premio hoc illos Deus,
 Qui detrahunt, qui fabricant,
 Mihi unde perciam. Sancte me parens tui
 Ob nominis clementiam:
 Defende eum, pauperem, cor anxium
 Grauisimis doloribus.
 Recedo, qualis umbra sera deficit,
 Sub nocturnum crepusculo.
 Locusta sicut excido, viventibus
 Decussa ramis arborum.
 Genua vacillant, languidos reiuujs
 Exuere artus defero.
 Illudit hostis, in meum quassat caput
 Nilando contumeliam.
 Opem fer alme conditor, serua tua
 De more me clementia.
 Ut te volente me flagellatum sciant:
 At sospitante sospitem.
 Illi impotentes euomant conuicia,
 Tu me beabis interim.
 Cadant pudoris obliti coloribus
 Seruus tuus letabitur.
 Notis operi luridis infamia
 Qui me petunt opprobrijs
 Tegantur, humeris vestis ad pedes fluens
 Ut omne corpus induit:
 Ego coactae plebis in frequentia
 Deum sonabo laudibus.

Fuerit

PSALM. CX.

225

Fuerit egeno quod patronus, vindicans
 Ipsum seris ab hostibus.

PSALM. CX.

Dixit Dominus Domino meo.

GRata meo Dominus Domino sic ore locutus
 Dixit, Parenti Nate dexter a sside.
 Donec sacra pedum deuoluo ad scamna tuorum,
 Fractis rebelles amulos cervicibus.
 Imperiosa feram domitum tua scepra per orbem
 Clare Sionis è niuali vertice.
 Scilicet ut tumidos vnus domineris in hostes,
 Mediusq; cunctis imperes mortalibus.
 Quando triumphabis, populus tuus aurea tecum
 Latis adibit templa cantionibus.
 Ut ros ille tua gemmauit originis, ante
 Quam purpuraret ore nubes Lucifer!
 Iurauit Dominus, quæ non inrasse pigebit.
 Melchisedecis te Sacerdotem fore.
 Scilicet antiquo ventura in secula more,
 Dum pulcher astra ducet æther ignea.
 Ipse tibi dexter fusa populabitur ira,
 Vulgoq; Reges sternet aduersarios.
 Attonitis etiam populis ad iura coactis,
 Inuenta passim congeres cadauera.

P

Qui

Qui tibi ne quicquam steterit contrarius armis,
 Luet insolentem tritus impotentiam.
 Tuq; sitim pelles undante à sanguinis amne,
 Caputq; victor inferes astris tuum.

PSALM. CXI.
 Confitebor tibi Domine in
 toto corde.

ME sue patrum curia detinet,
 Cætus virorum seu popularium:
 Ex corde primum, tum sonoro
 In Domini feror ore laudes.
 O facta veri numinis inclyta?
 Sic esse norunt qui cupientibus
 Ardent medullis, & Tonantis
 Artificis monumenta querunt.
 Laus, pulchritudo, gloria fabricam
 Illius ornant, sancta volatile
 Decreta legum tempus ultra,
 Quod volucris fluit axe tendunt.
 Hac summa rerum, limes hic omnium
 Miraculorum quæ bonus edidit,
 Suum colentes numen, olim
 Aetherea satiauit esca.
 Non ille pacti fœderis immemor,
 Formidolosa robora dextera

Ostendit

Ostendit olim, bella caro
 Pro populo generosa pugnant.
 Ut lata nobis scilicet oppida
 Pulsis colonis traderet. O manuum
 Quam veritatis, nec mouendi
 Integritas comitatur A Equi:
 Quæcunq; sanctis legibus imperat,
 Sunt pura curis iussa fidelibus
 Mansura semper, non fugacis
 Canticiem patientur aui.
 E barbarorum finibus, Isaci
 Stirpem recepit, cui rata fœdera
 Promisit aternum futura,
 Si coleret studiosa leges.
 Sanctum, & tremendum nomen amabile
 Est conditoris: Sed sapientia
 Addisce Tellus, esse verum
 Principium metuisse numen.
 Hac vna mentes regula dirigit,
 Quæ laude pollent persipientia:
 Hinc fama nullis seculorum
 Exoritur fugitura pennis,

PSALM. C XII.

Beatus vir, qui timet Domi-
num.

O Felix animi, qui relligiosus honorat
Numen, piusq; iussa casto numinis
Ardet amore sequi. Semen dominabitur eius:
Deus piorum nam beat propaginem.
Illius innocuos gaudent habitare penates,
Opes, & alma vera fama gloria.
Inde q; lethum generans obliuia tempus,
Non æquitatis auferet repagula.
Offendet alij propter caliginis umbras,
Iusto, bonoq; lux præibit atheris.
Qui misera clemens inopum fert commoda sorti,
Grauis autor æqui, iudices affabitur.
Machina nec trepidi quamuis ruat eruta mundi,
Loco vacillans de suo mouebitur.
Æterna accipient illum præconia fama:
Nilhil timentem fraudis humane vices.
Quin Domino fetus manet imperterritus hostes,
Visurus illos vt ruentes occidant.
Dat sua pauperibus, decora immortalia cautus
Opum se perbo præferens ludibrio,
Huc illum roseis attollet gloria pennis,
Quam non vetustas delet, aut obliuio,

Impius

Impius hac oculis animi tormenta videbit:
Horrenda fiendet intuens quod oderit.
Se cruciet, donec pallens cutis ossa renudet,
Vt is abibit ad sepultos irritis.

PSALM. C XIII.

Laudate pueri Dominum.

Vocibus læti pueri ò canoris
Omnium patrem memorate rerum:
Eius augustum super astra cantu
Tollite nomen.
Verba diuinum benedicta nomen,
Huius à cursu fugientis aui,
Ad futurorum vaga seculorum
Secula tollant.
Solis à primo radiantis ortu,
Ad plagam vasti maris occidentem
Principis sanctum resonent mouentis
Omnia nomen.
Altior terra populis, cornusca
Syderum multo colit igne templa,
Cuius ardentem radijs Olympum
Gloria tranat.
Qui Deos coëto fucitis metallo,
Aut laborato simulacra trunco:
Cui vaporantes simili dicatis
Thuris acerras?

230 PSALM. LIB. V.

Noster aternas habet vnus arces,
Perq; terrarum latebras, & vltra
Nubium tractus nihil occultentes

Lumina ducit.

Ille deductos inopes ab vmbra,
Publici lacem vocat in theatri:
Oblitis ceno Tyrios egenis

Vestit amictus.

Et toro claros locat inuidendo,
Quo sedent Reges, proceresve Regum:
Iussa dicturi, vel amica pacis

Iura daturi.

Ille moerentes sine prole matres
Implet oratus sobolis: paternas
Liberum felix noua mater vnde
Incolit ades.

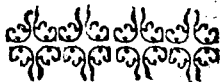
 PSALM. CXIV.
In exitu Israël de Ægypto.

A Bramidarum cum domus exitu
Felice Memphim liquit inhospitam,
Quam Nilus hyberna per astum
Alluie peregrinus vndat.
Iuda propago tunc fuit ætheris
Sacrata Regi: tunc genus Isaci
Vnum recepit, cuius omni
Imperij regeretur auro.

Vidit

PSALM. CXIV. 231

Vidit rubenti pontus ab equore,
Scissoq; fugit territus alueo:
Iordanis in fontes reduxit
Attonitas fugitiuus vndas:
Esse extulerunt culmina montium,
Sicut minoris dux gregis exilit:
Lusere colles, vt per arui
Planiciem viridantis agni.
Quid est apertis cur mare fluctibus
Reclusa nunquam per vada fugeris?
Iordanis ecquid te coegit
In pavidos remeare fontes?
Cur extulisti culmina verticem,
Vt dux ouilis se gregis erigit?
Vestraq; moti sede colles
Vt teneri saluisti agni?
Os terra pallens scilicet inclytum
Formidolosi Numinis hortuit:
Sub cuius aterna propago
Isacidum ditioe viuut.
In stagna cautes hic Deus algida
Vertit rigentes, & sitientium
Leniuit ardorem, fluenta
Eliciens ab hiantæ saxo.

P 4

PSALM.

PSALM. CXV.

Non nobis Domine, non nobis.

Non nos meremur præmia nobiles
Victoriarum: sed Pater optime

Tuum per orbem fama nomen
Præpetibus ferat acta pennis.

Tue hunc honorem munificentia,

Et veritati confer, ab efferis

Ne gentibus victi rogemur,

Vester vbi Deus est? Olympi

Nam noster arces incolit igneas,

Frenare mundum legibus efficax;

Non vi parata, sed volentis

Arbitrij moderante nutu.

At cæterarum numina gentium

Argenti, & auri sunt opus impium:

Inuenta lymphati furoris,

Barbaricæ labor officinæ.

Stant signa rubris oribus aurea,

Nictant ocellis æmula viridis:

Sed nec profari, nec tueri

Ars hominum dedit vlla truncis.

Tornantur aures, sed nihil audiunt:

Nares forantur, quas nec amœnitas

Vernantium oblectat rosarum,

Aut Arabum pia thura mulcent,

Tactura

Tactura nunquam brachia porrigunt,

Locove motis gressibus ambulant:

Non ora pandunt in soneris

Perpetuum tacitura voces.

Qui spectra fingunt talia barbari,

Ac inde vnas spes sibi colligunt:

(Contingat hoc tantum) suorum

Se videant similes Deorum.

Spem gens Abrami numine collocat

In sempiterno, quo duce prosperas

Pugnas obimus, quo regente

Arma truci fugimus duelli.

Hunc in procellis sperat Aronia

Proles futurum præsidium sibi:

Casus vt omnes, & frementes

Prætereat sine clade motus.

Hunc qui tremescunt, tempora nesciunt:

Horrere curis tristibus aspera:

Se protegendos namq; parma

A Domini radiante fidunt.

Ille, ille nostri non fuit immemor,

Donis beavit sed Pater omnibus:

Ille Israël, ille Aronis

Progeniem bonus vsq; fovit.

Idem fouebit quos sibi videt

Seruire castis religionibus:

Sive in iuuenta, sive can

In niueis senj capillis.

P 5

Maeste

Maſte eſto quiquis fidis Olympico
 Rerum parenti. Numine gratior
 Cresces amico, ſpes tuorum
 Et ſoboles animoſa creſcet.
 Nos ſeparauit de grege gentium,
 Quas ducit error credulus auia;
 Rex ille calum qui ſolumq;
 Egregius fabricauit autor.
 ſtellis micantes irradiantibus
 Orbes dicauit cum ſibi proprios:
 Tum gentis humanae colonis
 Frugifera dedit arua terra.
 Ne te ergo laudent, qui lacrymabili
 Conduuntur vrna, quieue ſilentia
 Oblita uiuorum ſepulti
 In gelido reperere buſto.
 Nos te canemus qui in bar aurea
 Haurimus ethra, nec tua ſeculis
 Laus ſinietur, ſed uigebit,
 Dum ueniunt, abeuntq; Soles.

PSALM. CXVI.

Dilexi, quoniam exaudiet.

Immortale, Parens, mihi ſemper amabere Numē,
 Quod placidam querulis aduertis uocibus aure.

E

Et te ritē colam, dum uitam hæc aura fouebit.
 Iam dolor exanimum vicini oppreſſerat Orci.
 Quaq; ferunt miſeris extrema pericula ſinem,
 Hic ego uoce Deum, uotiſq; affatus, amicam
 Affer opem Genitor tanto in diſcrimine, dixi.
 Ille autem facilis ueniam concedere, diſtis
 Annuit, & lethi me triſtibus eruit umbris.

O Dominum, patremq; bonum: ſi uindicat ultor
 In ſus, at effuſis humili ſuccurrit haberis.
 En ego depoſitus nunc illo præſide uiuo:
 Quare age ſanctas mens exue libera curas,
 Et donis latere Dei. Non corporis agrum
 Deſeris hoſpitiū, non ſtetibus humida ſemper
 Ora lauas: titubas non grefſu affuſa ruenti.
 Dedita ſed monitis Domini caeſtibus, idis
 Caſta poli uiuos qua dirigit orbita ciues.

Cum trepidas ſugerem curas, ego talia mecum
 Voluebam: Non certa fides mortalibus uſquã eſt,
 In media quando ſidentem exponit arena.
 Sed memor æthereos qua laude remetiar hæuſtus,
 Autorem ue canam, deſenſoremq; ſalutis?
 Accipiam calicem, grates altaria circum
 Effundam, tumuli ueniam quod ab aggere liber:
 Et nomen ſupplex Domini immortalē uocabo.
 Cui magno in populo ſoluam mea uota, ferenti
 Non impune ſuos crudelem occumbere mortem.

En de ſtirpe tua ſamulum pater optime ſerua,
 Vincula cui duri ſoluſti immania ferri.

SACRA

236 PSALM. LIB. V.

Sacra tibi niueis faciam promissa iuuenis,
 Prima tuæ merito quamuis e. i. hostia laudes:
 Et nomen pura ter religione vocatum.
 Ergo tibi sanctis voti reus ignibus aras
 Institutam, populo circumdatus atria visam,
 Et medijs almas Solymorum in montibus arces.

PSALM. C XVII.
 Laudate Dominum omnes
 gentes.

Lucifer emenso quas flammæ ambit Olympo,
 Vestra sit ò gentes dicere cura Deum.
 Illius in populum manet indulgentia nostrum,
 Et viget æternum non violanda fides.

PSALM. C XVIII.
 Confitemini Domino, quo-
 niam bonus.

Tollite conspicuum nota bonitate Parentem,
 Æterna cuius permanet clementia.
 Gens canat Isacidum toties experta benignum,
 Æterna durat cuius indulgentia,
 Est, domus ingeminet custos Aronia templi,
 Interminata Numinis benignitas.

Qui

PSALM. C XVIII. 237

Qui Dominum colitis, nullis age dicite metis
 Bonitas Parentis alma circumscribitur.
 Adfuit ille mihi, premerent cum dura, vocanti:
 Et in patentem duxit arui semitam.
 Hac stet, & humano coniuvent arma tumultu,
 Timebo vanos nil furores omnium.
 Afferat auxilium, belli securus, & hostis
 Circumsonantes negligam formidines.
 Est mihi caelesti melius confidere Regi,
 Vlli virorum quàm salutem credere.
 Tutius est Domino rerum committere molem,
 Quàm fluctuanti principum impotentia.
 Finitimæ coëant signa in contraria gentes,
 Sternam fauente solus omnes numine:
 Stridula me circum se tanquàm examina fundans,
 Flammæ instar ille sopientur aridas
 Vrentis spinas: & nomine Numinis arma
 Inimica victis ipse castris exuam.
 Vt ruerem toto nisi ferus impulit hostis,
 Deus at labanti sulcit in vestigio.
 Ille mihi robur, mihi laus, trepidamq; salutis
 Erit, firiq; tuta semper anchora.
 Ocyus auditas repetent tentoria voces,
 Leta piorum nuncias victoriæ:
 Scilicet à Domino stratas iacuisse phalangas,
 Nos roboratis instituisse viribus.
 Credite, non moriar, vincam lethi arma superstes,
 Deiq; magno facta plausu differam.

Ille

Ille mihi vindex admonuit verbera iustus,

At non acerbo funerauit exitu.

Ostia Iustitiæ diuina recludite, grates

Agam parenti debitas æquissimo.

Hæc est porta Dei diuini conscia iuris,

Culpa licebit ire qua vacantibus.

Me Pater audisti facilis quod dura querentem,

Mea ô salutis ara, te semper canam.

En lapis, artificum quem suspiciosa malorum

In moliendo spreuerat dementia,

In caput erectæ quadravit nobile molis,

Lateræ ubi iungit bina pulcher angulus.

Hoc Dominus fecit quod lumina detinet orbis,

Quod intuenso nosmet obstupescimus.

O concessa dies æterno à Numine! læti

Eia ô sodales gaudeamus gaudia.

Nunc serua incolumæ, nunc me, & mea facta secunda,

O quem salutis alme legas nuncium!

Omnia contingant vobis meliora rogamus,

Templi, & sacrorum nobiles antistites.

Ipse Deus, mundum qui iusta infenat habena,

Propiore lucis igne nos illuminat.

Hunc sacratæ diem, deuotaq; cornibus olim

Vinctis ad aras immoletur hostia.

Nam te voce Deum, te pectore numen habebø,

Et quicquid ore valeo, te semper canam.

Tollite conspicuum nota bonitate Parentem,

Æterna cuius permanet clementia.

PSALM.

PSALM. CXIX.

Beati immaculati in via, qui
ambulant.

℞ Aleph.

Ter beati, qui Tonantis
Per vias inambulans.

Sancta qui custodiendo
Mente versant sedera.

Non iniqua molientes

Hanc sequuntur orbitam:

Quam tenere nos seuera

Inssione præcipis.

In tua præcepta legis

Totus ô si dirigar.

Tristior non erubescam,

Illa quando fecero.

Te magistrum cordis, artes

Doctus AEqui, concinam.

Tu tuæ relinque legis

Ne sequentem tramites.

℞ Beth.

Salua quo inuenta vinct?

Legis obseruantia.

Hanc amica mente quero,

Hanc, Pater, ne deseram.

Præcipis quæcumq; condo
Ne labascam, pectore.

Me tuas magister oro
Sancte leges edoce.

Quas meo versare corde,
Ore certi o dicere.

Hæc voluptas antecedit
Omnibus pecunijs.

Ergo iussa mirer, A Equi
Et vias considerem.

Nulla nox, diesq; nulla,
Quæ inbes oblitereint.

λ Gimel.

DA mihi vitam, tuarum
Iura legum persequar.

Mira quam sint, conspicabor,
Si repurgas lumina.

Illæ ne peregrinanti
Aduena subtraxeris.

Quæ nimis desiderando,
Mens anhelæ deficit.

Execraris insolentes,
Illæ qui fistidiant.

At colendo ne superbis
Sim viris ludibrio.

Legibus

Legibus vident potentes,

Quod tuis obtemperem.

Hæc sed est meæ leuamen

Cura mentis vnica.

γ Daleth.

Mens humi prostrata languet,

Reddo verbo sospitem.

Quas sequor vias renatro,

Me tuas sed edoce.

Semitam reclude veri,

Mira doctus eloquar.

Liquitur mens ægra, verbo

Effluentem recua.

Aufer à me fraudis artes,

Integrum ius exhibe.

Vera sector, te probavi

Indicata indice.

Ne pudori sit, quod illis

Dedicatus haberim.

Hæc abibo, si refecto

Pandis æquor pectori.

η He.

Me doce legum tuarum,

Quem requiram, tramitem.

Adde menti lumen, acer

Pacta custos sanciam,

2

Est

Esto dux, nam pectus ardet,

Quam probaris orbitam.

Huc meum cor flecte, auari

Non in auri copiam.

Conspicer ne vana, torque

Lumina, ex te pendeam.

Verba coram pone, sanctum

Quæ timorem suscitent.

Ne probro sim, quando tantum

Sancta lex me recreat.

Iussa, quæ tam concupiui

Ipsame nunc sospitent.

1 Vau.

Me benignus cerne, verbis.

Et salus respondeat:

Exprobanti namq; dicam.

Figo spes in Numine.

Veritas ne me relinquat,

Speculo qui te iudicem,

Sed tuam legem capeffam

Seculorum in secula.

Ambulem securus, illa

Nam volo, quæ præcipis.

De tuis, nec me pudebit,

Ante Reges differam.

Hac voluptas est tinarum

Scita legum voluere.

Et

Et manus ad actiones

Ferre iussas legibus.

1 Zain.

Sis memor promissionis

Spem fouentis iugiter.

Res & hoc solamen arctas,

Vnde viuo, sustinet.

Vsq; me premunt superbi,

Vsq; relictis incubo.

Verfo prisca seculorum,

Do mihi hoc solatium.

Sed tremisco cum recordor,

Flagra mentis impia.

Sit mihi lex sancta, carment

Hospes hic dum vixero.

Nominis tui per umbras,

Et recordor fæderis.

Hac fatigat vna cura,

Iussa velle persequi.

11 Heth.

Rex, tibi parere, census

Est mei pars optima.

Oro fac premissa clemens,

Vera constant exitu.

Vt vias reclus obirem,

Ad tuas me contuli.

Et

Sum

Sum paratus, iura seruem

Vt tuorum fœderum.

Impiorum præpeditus,

Hoc laboro, finibus.

Surgo summa nocte, cantem

Vt tuis te laudibus.

Omnium qui te verentur

Sum bonorum particeps.

Me doce cuius redundat

Orbis indulgentia.

W Teth.

Fac Deus promissa, verbis

Ceu clienti dixeras,

Æqua sancta, casta pande,

Iam tuis sto legibus.

Ante panas abnuebam,

Nunc paratus obsequor.

O benigne, me benigno

More scitis imbue.

Multa congerunt iniqui,

Sed tibi cor applico.

Profferis inebriantur,

Ipse legem cogito:

Lacrymose pœna culpa

Quam cœgit discere.

Quam tenere, præstat auri

Mille fului laminis.

¶ Iod.

¶ Iod.

Me tua manu politum

Dote mentis perfice.

Te colentes me vid:bunt

Stare lati legibus.

Æqua iudicas, & æqua

Me premis sententia.

Sed benignus adde verbis

Supplici solatium,

Lata præbe dona, viuo

Ex tuis nam legibus.

Erubescant insolentes,

Qui tuum vrgent supplicem.

Æst amici me coronent,

Qui tua, & te diligunt.

Cor meum, ne sim pudori,

Ritè leges expient.

¶ Caph.

Qua salutis spe laborat

Mens, eadem pascitur.

Luminum vis ægra languet

Spe tui solatiij.

Instar vtris in camino

Aridi te demoror.

Quo feram vis vsq; diros

Quando p'cctes amulos?

23

Inra

Iura frangunt, & lacunas

Excavant, ut oppetam.

Vera sunt quaecunq; mandas,

Hoste pulso subleua.

Penè lethum triste vidi,

Pacta nunquam deserens.

Supplicem tuere, leges

Vt tuas custodiam.

↳ Lamed.

Qua creas aeterna fient,

Vt Polus, si iusseris.

Qua q; promittis, manebunt,

Terra sicut permanet.

Te volente sol refulget,

Cuncta parent nutibus.

Lege ni tuâ stetiſſem,

Iam fuiſſem mortuus.

Eius obliuiscar, vnde

Vino, nullo tempore.

Sum tuus, tuere, quando

Inſtituta factito.

Impij necare quarunt,

Fretus at te, negligo.

Cuncta letho cerno volui,

Inſſa prater Numinis.

▷ Mem.

Sic amo legem, perennes

Illi vt horas commodem,

Hinc meos hostes futuri

Vinco prouidentia.

Hanc colendo, me docentes

Praterius doctior.

Hanc graues senes amando

Mente vici prouida.

Semitas fugi malorum,

Hanc bene vt custodiam.

A tua nil lege flecto,

Quam magister edoces,

Melle dulci quam palato

Dulciorem sentio.

Hinc perosus vanitatem

Execror mendacij.

▷ Nun.

Lex meos diuina gressus,

Vt lucerna, dirigit.

Hanc tueri menti fixum

Haret immutabili.

Fœderis memor subactum

Me lena periculis;

Edoce me scita, laudum

Immolabo victimas.

Quae tenebam, dira quamuis

Imminerent funera.

Nec reliqui, pene captus

Impiorum vinculis.

Hoc enim meum putavi

Dulce patrimonium.

Huc feror, ferarq; celi

Haurio dum spiritum.

□ Samech.

Impios odi, tuarum

scita legum diligo.

Ara, turris, spesq; verbum

Est tuum firmissima.

Turba me scelzsta linque:

Pacta quæram Numinis.

Alme verbis adde vires,

Ne tua spe decidam.

Adiuna, seruator, vsq;

Persequar, qua iusseris.

Deserentes te maligna

Mente, iustè deseris.

Quod malos vltor sequaris,

Diligo qua precipis.

Et tremisco cogitando

Te malorum vindicem,

Y Hain.

Y Hain.

Æqua feci, dede iustum

Ne calumniantibus.

Iusta fac sancte capeſſam,

Ne superbi irrideant.

Di. m salutem, & scita legum

Spero, torpent lumina.

Fac tua ò benigne n' sciam

Seruus vt mysteria.

Sum tibi seruus, tenere

Scita da me fœderis.

Tempus est iam legis hostes

Sacrosanctæ persequi.

Antepono quam talentis,

Mille quam Topazis.

Hanc amo viam, nefundæ

Orsa fraudis excedor.

□ Pe.

Mira sancis, qua volutat

Mens amando sedula,

Porta verborum tuorum

Inscientem illuminat.

Ore hiante iussa vinus

Ærem ceu ebibo.

Vt tui soles amantes

Me misertus adſſice.

25

Redo-

Te docente pes regatur,

Ne mihi fraus imperet.

Pelle fraudes. iusta pacis

Vt cui custodiam.

Funde lumen, doctor alma

Scita pande regula.

Lacrymis humector, ipsam

Cum relinquunt improbi.

3 Tfade.

Iustus ipse iusta rector

Semper alme iudicas.

Scita condis sempiterna

Veritatis conscia.

Aestuo, quod illa nequam

Immemor gens spreuerit.

Cor tuus sermo perurit

Quem medullis ardeo.

Sum puer, sum spretus, at non

Legis est obliuio.

Stat tua equitas; manebit

Fixa lex, & veritas.

In laboribus fuerunt

Qua mihi solatio.

Aequa da callere iussa,

Tunc dabis me viuere.

P Coph

P Coph.

Corde te vocante quaro,

Iussa, noscam, flagito;

Sospita Rex alme, leges

Vt tuas custodiam.

Lumen ante Solis, oro

Te mei fiduciam.

Excitatus ante lucem

Voluo leges auream.

Me bonus clementer audi,

Vt solebas sospita.

Appropinquant legis hostes,

Me perosi iniuria.

Huc ades, qui iussa mundo

Vera ponis arbiter:

Iamq; pridem firma, nullis

Eruenta seculis.

7 Res.

Cerne fractum me, colentem

Scita legis vindica.

Arbiter defende causam

Diligentis foedera.

Vita deserat scelestos,

Aequa sicut deserunt,

Obsequentem sed benignè,

Vt solebas libera.

Multis hostis me fatigat,

Pacta sed non eiero.

ino

*Ille flammam pectus iras
 Quod scelesti negligant.
 Cerne me, iussa ut capesso,
 Et benignè sospita.
 Vera promittis futuris
 Veriora seculis.*

W Sin.

*Principes me persequuntur,
 Sto sed almis legibus.
 In tuis applaudo verbis.
 Ceu talenta qui inuenit.
 Fraudis odi vanitatem;
 Legis æqua diligo.
 Septies die, scientem
 Lando te ius dicere.
 Multa pax, errore nullo
 Est tibi parentibus.
 Spe tua salutis, alma
 Scita legis diligo.
 Illa mens custodit, illa
 Cor volens amplectitur.
 Hinc meas amicos omnes
 Intueris semitas.*

n Thau.

*Edoce legum tuarum
 Me precantem fœdera.*

*Supplicansem flagitata
 Iussa propter eripe.
 Te magistrum prompta magnis
 Laudibus vox concinet.
 Lingua dicet imperata
 Esse quam iustissima.
 Dent tua manus salutem
 Approbanti fœdera.
 Te salutem poscit, vrens
 Mens tuis se legibus.
 Vniat, & te predicabit
 Fulta pacti viribus.
 Et pecus vagum require, haud
 Legis obitum tua.*

Canticum graduum, siue
 ascensionum.

PSALM. CXX.

Ad Dominum cum tribularetur.

Afferret agræ cum timor anxias
 Mentis inquietus sollicitudines:
 De more castis audientem
 Me, precibus Dominum vocaui.
 Regnator, inquam, falsa loquentibus,
 Ne me labellis afflet iniquitas.

Ne stil.

Ne stillet, oro, viperina
Tabificum mihi lingua virus.

Quid nam illa fraudum proferet artifex,

Addet ve? Parthi nempe volatiles

Mittet sagittas, & voracem

Materiem sitientis ignem.

Heu me incolentem tempora inhospitas

Iam longa rupes, gens Arabum diu

Tentoriorum me sub atris

Detinuit peregrina velis.

Cum pacis alma scilicet hostibus,

Grati loquebar fuderis ocia:

At seniebant me videntes

Aurifera meminisse pacis.

PSALM. CXXI.

Leuavi oculos meos.

Circumferebam tristia lumina,

Deserta maestus per iugum montium;

Si forte quinquam rebus artibus

Præsidium sociale ferret.

Spes vlla certa non opis affuit;

Nam quis tulisset? sed mihi Conditor

Terra, poliç; deprecanti

Auxilium feret in periculis.

Omne

O mens timori pallida frigido

Ne cede, gressu: fulciet optimus

Custos honorum, qui seiporem

Non vigili statione mutat.

Non singulæ perspicientia

Qui res piorum seruat, inertia,

Somnoç; dedit se, procella

Res inopi: in quatientis Euro.

Confide, pennis quippe salutifer

Te condit almis, te regit inuia

Per saxa, dextra te prehensum

Per nemorum comitatur umbras.

Non estuosi te calor atheris,

Quo Sol adurit cætera torridus

Adflasset, in noctemve Luna

Tabificus nocuisset humor.

Infesta nigro quæ mala permeant

Terras volatu, ne tibi noxia

Curabit adsint, vt quietus

Incolumi potiare vita.

In bellæ adas siue minacia,

Pet.æve gesta re bene patriam,

Custode semper hos obibis

Æthereo Domino labores.

PSALM. CXXII.

Lætatus sum in ijs, quæ dicta
sunt.

O Plena magni nuncia gaudij,
Tam graia leto quæ mihi nunciant!

Nobis eundum nempe sanctos
In Domini memorant penates.

Ergo coronis ibimus, ibimus
Velati in urbem, iam pede gestio
Felice portas, iam sacratum
Ad Solymas tetigisse limen.

O vrbs, domorum quam memorabilis
struclura laudat: quam reliquæ petunt
Urbes, auitis vt Tonanti
Imperijs sua vota soluant.

Nostri huc propago sanguinis aduolat,
Non illa prisca fœderis immemor:
Dei verendum v: nomen hymnis
Et postis veneretur aris.

Hic est Davidis Regia Principis,
Hic est senatus curia nobilis,
Sancta vnde patres iura possint
In dubijs aperire causis.

Vrbsi secunde munera regia
Optate pacis: largaq; sanctitas

Illos coronet, qui precantur
Æthercum Solymæ fauorem.
Sis lata, gratis dicite vocibus,
Te pax quietis mœnibus incolat:
Et ciui. m rumpat tuorum
Mœsis humo pariente cellas.
Materna propter pignora comprecor,
Et iuncta nodo fœderis oppida:
Concedat vltro pax amica
Vt teneat Solymæ tecta.
Templi q; propter diua sacraria
Latè imperantis conscia Numinis
Vrbs alma flore, nec tumultus,
Aut trepidos patiare casus.

PSALM. CXXIII.

Ad te leuavi oculos meos.

AD te parentem lumina sustuli,
Rerum procella dum graue detonant:
Qui cuncta frenis ex Olympi
Verticibus radiantis vrbes.
Natus herules seruus vt aspicit,
Promptus minister iussa capessere:
Ancilla vultus annuens is:
Vt Domine placitura seruat:

*Sic intuentur lumina principem
 Te sancte nostrum, donec amabili
 Oblitus irarum iacentes
 Nos videas miseratus ore.
 O parce nostris alme piaculis,
 Tandemq; lenis porrige dexteram:
 Iam vita longam nostra maret,
 Dede:oris satiata potu.
 Opprobriorum plena capacitas
 Iam mentis haustos despicientia
 Succos refundit, nec superba
 Sautitia recipit tumorem.*

PSALM. CXXIV.

*Nisi quia Dominus erat in
 nobis.*

N*isi adfuisset Numen Olympicum
 (Dicant nepotes nobilis Isaci)
 Nisi adfuisset, qui gubernat
 Vnanimi ratione mundum:
 Gens belluinis effera moribus,
 Pugnare magnis viribus efficax,
 Nos forte viuos, & calentes
 Viperea tumulasset aluo.*

Tunc

*Tunc ira mentis prodiga barbara
 Soluens ferori vincula, forsitan
 Nos instar vnde deuolutos
 AEquoreo rapuisset aflu.
 Torrentis instar, quem super inuium
 Attollit Auster nubilus aluenum,
 Creuisset amnis, quem vadari
 Non anima sine morte possent.
 Sit sospitali gloria numini,
 Quo dante seuos fugimus impetus:
 Nec barbarorum membra dentes
 Lethifero tetigere morsu.
 Crudelitatis retia fugimus,
 Ales dolosum ceu fugit aucupem:
 Ruptisq; nodis euolant
 Gens aliam subitura sortem.
 Almi salutem Principis attulit
 Hanc umbra, cuius nomine nitimur:
 Telluris orbem qui creauit,
 Et superæ regionis oras.*

R 2

PSAL

PSALM. CXXV.

Qui confidunt in Domino.

Quæ Dec fidunt imitantur arces,
 Quæ suis fundant humeris Sionem:
 Nec timent, septem fera cum laceffunt
 Bella Triones.

Ardua æternim grauitas iugorum
 Inclytæ muros Solymæ coronat:
 At Deus lectos sine clade in eunum
 Seruat amicos.

Non enim sceptrum patietur hostis,
 Gentis in sortem melioris ire:
 Fracta ne damnis scelerum malignas
 Occupet artes.

Da Parens castis bona liberalis,
 At super notos animo rebelles
 Instar affi: si mala deferantur
 Aspera nimbi.

Aduolet sacram tua pax in urbem
 Regiam lectæ sobolis, quietum
 Tempus aspiret, posita cruenti
 Cuspide belli.

PSALM. CXXVI.

In conuertendo Dominus captiuitatem.

Cum Deus Assyria captam Babylone Sionem,
 In patrij iussu teſta redire ſoli:
 His ſimiles fuimus noctis quos ſomnia ludunt,
 Gaudia qui nunquam vera futura, vident.
 Cum tamen id feret, mutato riſimus ore,
 Et curſum lacrymis impediere gena.
 Nemo Deo meritas non grates latus agebat,
 Quod patriam exulibus reſtituiſſet humum.
 Nec minus indigena gratum fremuere, loquentes,
 En Deus vt profugos reſpicit ille ſuos.
 Sic eſt, tanta Parens nobis hæc gaudia fecit,
 Lataq; ſiccatis ſtetibus ora dedit.
 O age captiuum ſic redde penatibus agmen,
 Auget vt hybernas fluminis Auſter aquas.
 Nam veluti glebis vndam ſitientibus expes
 Semina cum lacrymi: mandat arator humo:
 Sed ſimul ac ſeretes torpentes euocat imber,
 Farra metenda mihi grandia. Latus ait.
 Sic poſt exilij tam triſtia tadia longi,
 Ad Patrij reduces mittimur arua Soli.

PSALM. CXXVII.

Nisi Dominus ædificauerit
domum.

CEpta molitur nisi tecta Numen,
Quisquis infelix opus inchoasti,
Cautus insane meditare curas
Ponere mentis.

Ni Deus seruat miseratus urbem;
Noctis incassum vigilat per umbras,
Qui super notas spatia turri acri
Lumine turre.

Mane si lucem prior ante surgas,
In tuas serò rediturus ades,
Ni laborantem Dominus leuarit,
Vana laboras.

Nec tibi victum misero parabis,
Nec famem tectis remouebis atram:
Semper in tristi positus quereris
Aspera luctu.

At suis mittet placidum soporem;
Interim plenos satiabit agros:
Liberum claro faciet penates
Semine letos.

Vt manum leues decorant sagitta
Militis prompto iaculantis arcu:

Sic ho-

*Sic honoratum soboles honestat
Mascula patrem.
Talibus felix iaculis pharetram
Quisquis implebit: rubor ora turpis
Non lues illi generosa causam
Dicere iusso.*

PSALM. CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Do-
minum.

OTe beatum, qui times Dominum, vias
Eiusq; purus ambulas.
Tua fueris dextere laboribus,
Curis solutus asperis.
Gravida racemis vxor vt vitis domum
Reddet pudica nobilem.
Mensamq; cingent liberi, ceu confita
Agris oliua pinguibus.
Virum fouebit alma sic felicitas
Legem colentem Numinis.
Beet ex Sione te Deus, Solyma velit
Felicis esse compotem,
Dum vita lumen aëris spirabile
Meantis hic donauerit.

R 4

Videasq;

*Vide. 1. 7. na: os liberum superstites,
Alente pace Abramidas.*

PSALM. CXXIX.

Sæpe expugnauerunt me à
iuuentute.

Dixerat Isacidum verum genus, impia turba
Primo lacepsit me iuuenta à limine.
Intulit arma p̄ijs à primo flore iuuenta,
Semperq; voto pugna cessit irrito.
Imposuere graues dorso gens improba moles,
Altis ararunt terga sulcis verberum.
At Pater omnipotens funes, & abenea soluet,
Quæ grex malorum fecit atroque vincula.
Confusi trepident, verta: et formidine terga,
Animo est Stioni quisquis impacabili.
Gramina ventosis referant orientia tectis,
Iam tempus ante falcis vsta solibus.
Vnde nec implenit dextram qui stringit aristas,
Suumve, messor qui manipulos alligat.
Quin etiam tali bene verba precantia messi
Non dicat illa, qua viator assolet.

PSALM.

PSALM. CXXX.

De profundis clamaui ad te
Domine.

Clamaui ex animi Genitor penetralibus almae,
Audi è profundis inuocantem fluctibus.
Aure boni: facili cape lamentabile carmen,
Precibus benignus luctuosus annue.
Omnia si memori malefacta in pectore seruas,
Tua quis ira sustinebit impetum?
Est tibi quod speret rea mens prece flectere Numē:
Vt sis timori, iura das mortalibus.
Dicā equidē, recreant tua me promissa morantem,
Animaq; voti certa sperat exitum.
Non ita qui noctem vigilat, iubar optat Eoum,
Vt te manemus. Ergo te sperent p̄ij,
Cuius adest hominum generi exorabile numen,
Facileq; nodos seruitutis rumpere.
Isacidas redimes fracto, qui detinet, hoste;
Animiq; solues obligati debita.

R 5

PSALM

PSALM. CXXXI.
Domine non est exaltatum.

SI ventosi leues aluit iactantia fastus,
Elatos oculos si per inane iuli:
Ardua si petij, maioraq; viribus opto,
Aut reputo meritis quaq; minora meis:
Pro latis veniant, non deprecor, aspera rebus,
Penaq; sit tumida mentis habere nihil.
Ut puer in matrem depulsus ab vberc tendit,
Spes mea sic Dominum te petit vna suum.
Hunc sperate p̄j nunc, & quacunq; futura
Secula ventura posteritatis erunt.

PSALM. CXXXII.
Memento Domine David.

DAuidē Genitor qui sit, reminiscere promptū
Scilicet in duris tua iussa capessere rebus.
Isacidam Domino votis se talibus olim
Obstrinxit, Non ante domum, lectumq; subibo
Rosida tranquillo declinem vt lumina somno:
Quam sedem inueniā sancti in fundamina templi,
Iacobiq; Deo mansura sacraria ponam.

Euphra-

Euphratae vagus dum fortē cacumina lustro,
Et nemorum saltus, accepi ex aethere signum,
Vnde Pater noni vellet quo in vertice templum.
Ibimus illius nunc in tentoria leti,
Quemq; locum pedibus ictigit, libabimus ore.
At deuota parcus vltro tibi limina vise,
Et tecum sacris arcam penetralibus inser.
Casta mente litans ineat tua templa sacerdos,
Latitiaq; fremant gens sancta altaria circum.
Me propter stabili te religione colentem
Christi prima tui ne despice vota senerus.
Tu mihi iurasti quae non dabis irrita solui,
Scilicet ē nostro sessurum sanguine Regem
Abramidum solio. Quod si mea iura nepotes
Seruarint, inquis, mostrataq; fœdera discent,
Posteritas regni imperium soliumq; tenebit,
Irrequieta vage dum vertitur orbita flamma.
Quippe mihi elegi fundatam in rupe Sionem,
Quam requirē, sedemq; fluit dum tempus, habebo.
Prodigus hinc inopum turbis alimēta refundā,
Et grauidis latos augebo frugibus agros,
Ipse sacerdotes comitabo salutifer aras
Vsq; meas, populoq; dabo gaudere quieto.
Hinc ego Dauidicis stirpem ē radicibus altam,
Iam latos iubeo circum diffundere ramos.
Immittetq; mei iubar indelebile Christi
Ardentes radies, quorum fulgore micabit
Quicquid ab occasu Solis se extendit in ortum.

As

*At maculis tingam quoscunq; rubentibus hostes;
Illius imperio du ros submittere collum,
Æternum volui quem mundo imponere Regem.*

PSALM. CXXXIII.

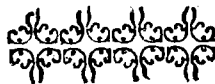
Ecce quàm bonum, & quàm
iucundum

Nil se legitimo fratrum componat amori:
Nil certet alma pectorum concordia.
Non tam grata suis distillant balsama guttis,
Linunt Aronis quæ sacrati verticem:
Caræq; diffusis per menta liquoribus vndant,
Oram nivalis in fluentem Garbasi.
Nec tam delectat ros matutinus in herba
Hermonis, alto vel Sionis in iugo:
Vnanimis Domini iuuat immetata penates,
Augetq; latis rebus indulgentia.
Natos natorum, quiq; exorientur ab illis,
Felice vitæ mandat vt cursu fluant.

PSALM. CXXXIV.
Ecce nunc benedicite Domi-
num.

Vos quibus sacri data cura templi,
Numinis magni vigiles ministri:
Ore diuinas age ritè læto
Dicite laudes.
Qui Dei arcanum penetrabile circum
Atrij ad sanctos vigilatis ignes,
Arduis postquam cecidere longa
Montibus vmbra.
Versus æterni monumenta pacti,
Supplices castè duplicate palmas:
Et Deo laudes patrias auito
Dicite ritu.
Latus hac laudum vice noster orbem
Qui poli, & terræ fabricauit autor,
O Sion rerum tibi larga diues
Dona rependet.

PSALM. CXXXV.

Laudate nomen Domini, lau-
date, &c.

Vos nomen laudate Dei, quibus atria templi,
Et curare datum sacris altaribus ignes.
Vos Dominum laudate bonum, vos nomē in astra
Ferte, quod aetherea dictum dulcedine mulcet.
Ille sibi voluit Iacobi sibi stirpe minores,
Et tanquam patris possedit praedia iuris.
Noni equidem, noni, quam maiestate verendum
Numen habet, quantumque Deos super eminet omnes.
Quae placuit fecisse, suo facit omnia nutu.
Sive polum, terrasque colant, sive aquora ponti,
Sive lucus habitent, vicinaque manibus antra.
Nubila de terra cogit penetralibus ima,
Fulmina ventura praemittit nuncia lymphae:
Secretas aperit ventorum statibus arces.
Regna quid enumerem Pharaonis percussa tyranni?
Casa Paretonis quid pignora prima colonis?
Quid pecudum strages humanaeque funera dicam?
Te Pharos ostentis paucis caelestibus idem,
Cumque suis timidum Pharaona clientibus egit.
Tot gentes domuit, tot Reges misit in Orcum.
Stirpis Amorrhae Dominum Seona peremit,
Bassanis etiam regnantem in montibus Ogum.

Diruit

Diruit in eisdem seculo Cananitida bello,
Iacobi; dedit promissa nepotibus arua.
O factis aequale tuis, o postera nomen
Quod nunquam soboles, etasve oblita silebit!
Alme tuum populum magna pietate fovebis,
Sponteque supplicibus, quoties orabere, parces.
O gentes simulacra Deum quae fingitis, aurum,
Argentum, rupesque manent, hominumque labores.
Vocis egens os semper hiat, stant lumina Solem
Nescia, vel rerum claros sentire colores:
Pulsanturque caeca frustra tinnitibus aures.
Nam quid agent cautes vacuae spirabilis aurae?
Talis eat, quisquis sibi talia numina fingit,
Credulus unde suis sperat lenimina rebus.
At domus à magno Iacobo exorta, vetustum
Aronis, Leuique genus celebrate Parentem,
Vosque Deum patri qui religione timetis.
Ille sit aeterno rerum modulamine notus,
Qui Solyinas, urbisque tenet tecta alta Sionis.

PSALM. CXXXVI.

Confitemini Domino quo-
niam bonus.

Eia Deum laudate bonum, & placabile numen,
Aeterna durat cuius indulgentia.

Eia

Eia Deum laudate, Deos qui praterit omnes,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Hic Dominus dominos rerum super eminent omnes,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Admiranda facit rerum spectacula solus,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Hic prudens opifex fecit reuolubile calum,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Hic superi in campis fixit duo lumina mundi,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Hic Soli in lucem roseas concessit habenas,

A Eterna cuius durat indulgentia:

Hic Lunam in tenebris, & sidera fulgere iussit,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Primitias Generis Pharia tumulauit in ora,

A Eterna durat cuius indulgentia.

E medio sobolem Iacobi sustulit hoste,

A Eterna durat cuius indulgentia.

E medio inuicti vi roboris abstulit hoste,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Attonitum rubrae quondam mare diffudit undae,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Isaculum vexit diuisa per squora prolem,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Cum Pharaone fretis redeuntibus agmina voluit,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Abra-

Abramidas saluos per tesqua arentiz duxit,

A Eterna durat cuius indulgentia,

Terribili magnos sopiuit funere Reges,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Eripuit tumidis vitas, atq; arma tyrannis,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Gentis Amorrhæe dominum Seona peremit,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Bassanis frauit fidentem saltibus Ogum,

A Eterna durat cuius indulgentia:

Amborumq; dedit venientibus arua colonis,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Que voluit nostri feri patrimonia census,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Nam memor affexit nos vitas, & lucis egentes,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Ille hominum victu, campis animalia pascit,

A Eterna durat cuius indulgentia.

Dicite caelestes moderantem legibus oras,

A Eterna durat cuius indulgentia.

PSALM. CXXXVII.

Super flumina Babylonis.

Ingrata propter flumina sedimus,
Campis inundant quæ Babylonis:
Dum mens querelis ægra demptam
Flebilibus meminit Sionem.

Ripæ hic virebant frondibus vuidi
Canis salicti: Nablia diximus,
Pendete ramis muta, nunquam
Ad solitos repetenda cantus.

Hic dum gementes adspicit, impotens
Quid victor, inquit, tristia flebitis?
Ad læta versi, cantione
Quin patria recreatis aures?

Heu qui vehebat nos ferus ægmina
Captiua miles dicere patrios
Mandabat hymnos, quos decebat
Incolumi cecinisse templo.

Nos sacra verò carmina nymini
Fas arbitremur prodere barbaris?
Divina cantari videbit
A profugis aliena tellus?

ante chordas tangere mobiles
Oblita vocum dextera nesciat:

Quam

Quam templa sanctos quam penates,
Et Solymam iaceamus urbem.

O lingua siccis faucibus hæreat,
Stent ora nota vocis inania;
Si te Sionem obliviosus
Ex oculis, animove ponam.
Si letor istis sedibus aduena;
Si prima post has gaudia lacrymas
Res vlla mæsto, restituti
Quam Solyma parient honores.

Aterne vindex at reminiscere,
Quid gens Idumes impia dixerit,
Cum flamma, ferrum, miles atros
In cineres redigebat urbem.

Inuisa ferro mœnia rumpite,
A Equate flammis tecta voracibus:
Urbis cadauer sit, reuulsi
Ut species lacerata busti.

O fons malorum tu quoq; civitas
Nunc læta nostris cladibus occides:
Utorq; felix te docebit
Quas patimur tolerare clades.

Ille, ille prolem flentis ad vbera
Tollet parentis lactea pendulam:
Frangetq; saxis, ante mæsta
Attonita genitricis ora.

S 2

PSALM.

PSALM. CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine:

TE Genitor referam solitū me audire, canorus
 Teq; meo coram Regibus ore canam.
 Ad tua supplicibus veniam sacraria rotis,
 Nominis attollam facta loquenda tui.
 Te dicam immensa semper bonitate fidelem,
 Promissam donis & superare fidem.
 Qua te cunq; di supplex roco, mitis obaudis,
 Ac vires animo si fficis ipse meo.
 sed Reges alij discant tua facta per orbem,
 Nutibus incipient & sua sceptrata tuis.
 Accipient leges, diuinaq; iura canentes;
 A Eterni imperium numinis esse ferent.
 Nam licet immersam transcendas aethera, dicent
 Quā propē res humiles, quā procul alta videt?
 Depreſsum in medio quacūq; pericula turbent,
 Auxilio fugiam notior inde tuo.
 Hostis inhumanas vires hebetabis anhelis,
 Incolumenq; tua me dabis ire manu.
 Quod reliquum fuerit praestabis amicus amico,
 O Pater esse bonus qui sine fine soles.
 Perge, nec impediās manuum beneficula tuarum:
 Est decus incolument me superesse tuum.

PSALM.

PSALM. CXXXIX.

Domine probasti me, & cognouisti me.

OMibi secreta Genitor bene conscie mentis,
 Seu sedeam, surgamve, tuo me lumine cernis.
 Tu procul arcanos sentis in pectore motus,
 Quo pergam de mane vides, & vespere qualis
 Ad placidos redeam post mille negotia, somnos.
 Non fugitura tuas lingue vox ex cedit aures,
 Quippe mea attento circum legis omnia visu:
 Et modo quæ fiunt, & facta antiqua tueris.
 Humane inuentor quondā celeberrime formæ,
 Os, humerosq; mihi, mentemq; animumq; dedisti,
 Et fabricam tua dextra suam me prouida seruat.
 Quem cum respicio, diuina potentia quantum
 Visa mihi humane radium transcendere mentis?
 Qua fugiā te sede latēs? quibus ocular vmbriis?
 Si teneo celum pennis, apud aethera viuis.
 Ad manes si tendo, manes apud infera regna.
 Si bigis Aurora suis me concita raptum
 Detulerit, pigro est vbi meta nouissima ponto,
 Hic tua me perimet, vel dextera amica fouebit.
 Si loquar insipiens, me forsitan occultet umbra,
 Quæ mihi nox fuerit, lampas tibi clara micabit:
 Nam velo impediunt tenebræ tibi lumina nullo.

S 3

At

*At caligo vaga radiat velut orbita flamma:
 Cum tua per tenebras tam perspicientia regnet,
 Quam cum Solis equi spirant e naribus ignem.
 Tu motus animi sentis, qui callida fingis
 Materno in gremio stirpis genitabilis orsa.
 Te dicam, te sancte canam, quem facta per auras
 Admiranda vehunt. Etenim mea fabrica menti
 Occurens, o quanta Deo sapientia, clamat!
 Corporis ossa mei non te latuere sepulti
 In gremio, fictum Genitor nam primus alebas,
 Oclusum terræ velut in penetralibus imæ.*

*Ceu tabulis opifex nota exemplaria pictis
 Aspiceres, sic ora rudi sic brachia masse
 Fingebas, hominis sic cætera membra futuri.
 Nec dum tota suos moles animata colores
 Induerat, noras iam tu incrementa dierum,
 Vnde nihil penitus mutabile sustulit animum.*

*Hæc ego dum verso, stupeo miratus honorem,
 Et numerum si scire velim, prius æ quoris æstu
 Quam multa à resfluo dicam voluuntur arena,
 Exurgam, & vigili tecum mihi diffluet animum.*

*At genitor fontes, humana & cædis amicos
 Quando premes, oculisq; meis procul esse iubebis?
 Contra iussa tuæ legis scelerata rebelles
 Multa mouent, cæloq; audent attollere cristas.
 Nonne tui ò vindex osoros numinis odi?
 Inq; tuos ira flagraui percitus hostes?*

Scili-

*Scilicet instabam sacris osoribus osor,
 Et bellum indixi sceleratis hostibus hostis.
 Volue precor, Genitor, sibrarum occulta mearum,
 Arcanos rimare simus. Terit orbita calles
 Si mea nequitia, conuerte ò rector habenas,
 Vt tua sancta legam recto vestigia cursu.*

PSALM. CXL.

Eripe me Domine ab homine malo.

Rex aterne bonus me precor eripe
*A linguis hominum praua loquentium:
 Illorumq; feris rugibus, improba
 Quos exercet iniquitas.
 Qui fraudes tacito pectore fabricant,
 Pacis dulce procul nomen in ultimas
 Terras ire volunt, & fera turbidi
 Semper prelia concitant.
 Qui linguas acuunt exitiabiles,
 Angues ora velut sibila commouent:
 Spumantes labijs toxica noxijs,
 Fundunt virus vt aspidēs.
 Custos rabidis rugibus impj.
 Me redde incolumem: ne sine callida*

Victum fraude capi, quam sceleratior
 Texit criminis artifex.

Effodere lacum, retiaque vestibus
 Intendere meis funibus orbitas
 Inuolare suis: mille pericula
 Tentant, captus ut occidam.

At tu sola mei spes animi Deus,
 Quas effundo preces accipe flebiles:
 Qui tam sepe meum ferrea protegis
 Inter praelia verticem.

Ne votis hominis trade nefarij:
 Somites ipse vides qua mihi cogitant:
 Si me presidio destituis tuo,
 Tangent sidera vertice.

Quae vanis agitant bella laboribus,
 Quae lingua vitio pestifera coquunt,
 Ipsos in dominos iniustus incidant:
 Ipsos funditus opprimant.

Tempestas iaculis horrida flammeis
 Illos terribili deuoret impetu:
 In fossam barathri non remeabilem
 Acti precipites ruant.

Vocem lingua diu prodiga neminem
 Seruatura manet: callida fallere
 Nec mens viuet, eam conteret aneis
 Fraus tandem sua malleis.

Sed

Sed fractas inopem res Deus aspicit,
 Inuictaque manu proteget indignos:
 Praesens vnde bonis numen in aethera
 Iusti laudibus offerent.

PSALM. CXLI.

Domine clamaui ad te.

TE voco sancte Parens, ades ò mihi vota fe-
 renti,

Auremq; aduerte vocanti.

Non aliter sedes adeant mea vota micantes,

Quam thurea dona vaporant.

Nec geminas aliter palmas ad sidera tollam,

Quam si tibi vespere caesis

Sacra feram vitulis. Duris age libera frenis,

Oris mihi limina claude.

Vestibulumq; tuo serues custodia iussu,

Labiorum intenta meorum.

Ne sine consilium, scelerataq; facta capeffam,

Epuler vel parta rapinis.

Ne mihi, quas epulis nequam genialibus cruat,

Patiare attingere mensas.

Flagra manu vindex intentet ahenea iustus,

Ego verbera munus habebò.

S

Sed

*Sed caput halanti phiala redolentis oliui,
 Homo ne mihi pestifer vngat.
 Tum quoq; ne blandis animum detorqueat orsis,
 Votis pia numina flectam.
 Hoc precor, in silicem quando ruet impia turba,
 Scelerumq; ad signa vocantes:
 Tunc animum feriat me non audisse monentem
 Tutæ potiora saluti,
 Tam placitura bonis, laudat molitus aratro,
 Quàm pinguis rura colonus.
 Heu sic nostra metus laxis compagibus ossa
 Lethæus dissipat orci:
 Robora frondator montana securiger igni
 Vt ferro inspicat acuto.
 Spes mea sancte Parens, in te inclinata recumbit,
 Animi ne vota relinque.
 Ne patiære capi laqueis, quos impia tectos
 Sceleratâq; turba, locauit.
 In sua deveniant autores retia, misu
 Reuolem super alite nodos.*

PSALM

PSALM. C XLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

Auxilium Domini supplex ego voce rogavi,
 Precesq; fudi lacrymis tepentes.
 Ante illum posui, quæ mens ponenda monebat,
 Et acerbiteratem temporum meorum.
 Mens agitata malis, defæta laboribus, expes
 Cedebat, & si noucras amicam.
 Isse viam recti, nodis tamen æmula passim
 Gens impeditas semitas tenebat.
 In quascunq; precor, circumfer lumina partes,
 Mihi adesse amicum neminem videbis.
 Nec saltem misero fugiendi est æqua potestas,
 Curante nullo fore si perirem.
 Hic ego te vita, te sola ò ara vocavi,
 Et spes salutis, vno dum superstes.
 Accipe quæ supplex in rebus deprecor arctis:
 Iam penè fractus clade tot malorum.
 Eripe, ne predam patiære sequentibus esse,
 Quibus arma longè fortiora nosti.
 Nigrantes habitem cæci ne carceris vmbra,
 In puri lucis arua mitte vinctum.

Tum

*Tum mihi carmen eris, mediumq; corona bonarum
Gratata cinget, sis mei quod vltor.*

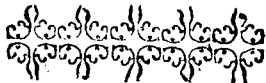
PSALM. CXLIII.

**Domine exaudi orationem
meam.**

Audi precantis verba mundi Conditor,
Aurem querelis applica.
Fide, & equitate vindica me, qua tuos
Auertis à periculis.
Ne iure summo, quo so. mecum litiga,
Nam te feret quis arbitrum?
Aut quis recedet vltor à pratorio,
Quo facta pendis gentium?
Opus est amicam commedes dextram mihi,
Aduersus hostis impetum.
Vitam fatigat, & sepulchri ad aggerem
Me penè raptat mortuum.
Hinc mente raptus estuante ferueo:
Cor inquietum fluctuat.
At cum vestuta voluo facta consulens
Seruantis indulgentia,
Spe subleuatus an deo ad numen tuum
Mànus precando tollere.

Vt sic-

*Vt sicca nimbos terra querit algidos,
Te sic auct mens vnicum.
Festinus audi, namq; vitalis calor
Iam desit in pulmonibus.
Si condis ora, par sepultis frigido
Busti recondar aggere.
Da mane fructum sentiam clementia,
O sola mentis anchora!
Reclude veri semitas quas ambulem,
O mentis ara naufragae.
Ad te refugii, me patronus effero
Ab hoste fidus eripe.
Quae vis capeffam, numen ò meum, doce,
Et ille ductor spiritus
Clauum gubernet, quo magistro carbasa
Secunda ponto soluimus.
Tuum per orbem sic eat nomen, tua
Sic alma currat equitas.
Vitalis haustum lucis indulge mihi
Tot libero periculis.
Clemens at hostes me fatigantes graui
Afflige dextræ pondere.
Hæc posco Dominum seruus: hanc Dominus facit
Seruo suo fiduciam.*

PSALM. CXLIV.

Benedictus Dominus Deus
meus, qui &c.

TE pater alme canam, quo ferrea bella ma-
gistro

Hæ tractant sine clade manus; hæ brachia pugnae
Euentis ineunt non defectura secundis.

Tu bonitas, ac ara mihi, tu conscia rupes
Auxilij, clypeusq; meæ, portusq; salutis,

Spes etiam, populis ius quo inuiolabile dico.

O quem das hominem mortali è semine cretum
Esse? quid innumeris attollis honoribus illum?

An similis vacuæ non statibus euolat aurea,
Et pennis miserum radit fugientibus aëum,

Halitus ut nebulae, tenuataq; solibus umbra?

At heris inclina fastigia summa ruentis,
Ex alto descende polo, iuga frondea tange,

Fumcus vnde nigro montes vapor occultet æstu.
Fulmina mitte, fluent: arcu iaculare sonoro,

Ex templo viso turbabitur impius orco.

At pratende manum de celo, & fluctibus aufer
Me pauidum stygijs. Inhibe violenta malorum

Arma, quibus stillant vanæ mendacia linguæ:
Et faciles obeunt quacunq; nefaria dextra.

Ipse

Ipse decem fidibus tibi tunc noua carmina dicam,

O Pater, auxilium tu regnatoribus affers,

Quippe tuum seuo Dauidem ex hoste receptum,

Fecisti hostilem ne sanguine tingeret ens.

Eripe me genti, qua Numinis asperat iram

Vana loqui, & factis peccare immanibus audax.

At nostra veniat soboles ab origine felix,

Ceu noua qua primo surgunt plantaria cultu.

Tum forma insignes, & virginitate puella,

Aurea marmorei referant laquearia templi.

Cuncta repurgata superent granaria messes,

Copia alat plenos incustodita penates.

Intonsis ouium pascant in vallibus agni,

Et prata armentum detondeat herbida riuus:

Vnde colonus arat fortes in aratra iuuenos.

Arma procul sileant studijs inimica quietis,

Oppida ne meuant belli quatefacta ruinas,

Sæuiat alta repens neue inter mœnia clamor.

O populum reddunt quem talia gaudia letum,

At super euehitur gens numine diues amico.

PSALM.

PSALM. CXLV.

Exaltabo te Deus meus
Rex.

TE Numen, Regemq; meum, vomit orbita lu-
cem

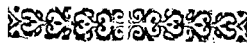
Dum rutilam flammata canam, venerabile nomen
Aime tuum, Genitor, ventura in tempora dicam.
Nec cessabo, licet des ultra secula vitam.
Nunc veniet quoties Aurora recludere caelum
Matutina, tuas in laudes ora resoluam.
Et mea venturis transmittam carmina seclis.

O maius quam mente quæ te fugere Numen:
Nulla tuas æquant hominum præconiata laudes:
Te cecinere patres, etiam tua facta minores
Accipient, alii, atq; alij tua robora dicent.
Nunc decor, & volitans circum te gloria vocem
Alliciunt, flammantq; mihi miracula pectus.
Posteritas suspensæ cadet, quam fortis in hostem,
Prodigijs olim domitum trem feceris orbem,
At tua venturo bñitas celebrabitur ævo,
Aspera in stultie quæ molliet ora severa.
Diceris ventis facilis, miserescere pronus,
Mallegq; caelestem nobis spirare favorem,
Humanam rapido quam vellere turbine gentem:

Nam

Nam tua se pietas ultra facta emittit tollit:
Te rerum memorat series, te nescia dicant
Pectora nequitia, celebret quæ gloria regni
Aime tui, & valida sit quanta potentia dextra.
Scilicet ut populos doceant, nec sceptrâ locorum
Finibus, aut metis te qui potes omnia, claudi.
Tu regnum sine fine tenes, quod temporis ala
Nec minuent agiles, nec rerum turbida perflat
Tempestas, motaq; movent ab origine gentes.
Pollici: i fideiq; tenax, nutantibus vltro
Accurris, fractosq; leuas. Fiventia fixis
Luminibus te sancte vocant, ut scilicet escas
Accipiant: manibus plenis alimenta refundis,
Et nimium largo saturas animantia victu.
Iustitia, veri q; Parens atq; omnibus æquis,
Suppliciter nemo votis, animoq; vocabit,
Cui non presidio soleas occurrere tuto.

O Genitor nimium clemens, & amicus amicis,
Nam quos alma tui reverentia numinis ambit,
Hos audis, & dona ferunt quacunq; rogarunt.
Hæc gentes audite, sui custodit amantes
Omnipotens, ausos at facta nefuria perdit.
Hunc ideo, dum spiro, canent, carmina Regem:
Et quicumq; vagi refugas bibitis atheris auras,
Luna suis donec per caelum cornibus ibit.

T

PSALM.

PSALM. CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

Mens Deo iustas care grata laudes,
 Quem lyra, & cantu statui sonare:
 Cerno vitales ego dum meantis

Aetheris antras.

Nemo promissis heminum acquiescat,
 Regium quamuis diadema gestent:
 Est datum nulli semel euolantem

Sistere vitam.

Spiritus linquet fugitiuus artus,
 Corpus in terra cineres recurret:
 Et ferent magno meditata Regum

Turbine venti.

Quem Pater Divum inuauit, est beatus
 Optimi fretum Domini fauore:
 Res polo cunctas animantis ortas,

A Equore, terris.

Pacta qui seruat stabilita semper,
 Vltor infirmum rapit à superbo:
 Languidos esca reficit, famemq;

Arcet egenis.

Carcerum nigras aperit latébras,
 Reddit amissos oculis colores,

Erigit

PSALM. CXLVII.

291

Erigit fractos, amat aequitalis
A Equus amicos.

Seruat errantes bonus inquilinos,
 Est pater orbis, viduis maritus:
 Callidas tantum solet hostis acer

Perdere fraudes.

O Sion gratum loquor ille frena
 Orbis ate, nimum Dominus capesset,
 Terra dum fruges dabit, & vagantes

A Equora pisces.

PSALM. CXLVII.

Laudate Dominum quoniam bonus est.

Illum canoris dicite laudibus,
 Arces Olympi qui tenet igneas:
 Nobis honorem, sed parenti
 Letitiam sacer hymnus affert.
 Belli fugatos cladibus exules
 Inchara ducet mania patriæ:
 Molitus urbem, tecta rursus
 A Edificans Solymæa ponet.
 Atro malorum turbine naufragos
 In spem salutis mitior erigit:

T 2

Remen

Fomenta plagis addit acrem,
 Quæ minuunt animi dolorem.
 Est ille flammæ innumerabilis
 Solut micantis qui numerat Poli
 Nomenq; viresq; ignemq;
 Syderibus tribuit vigorem.
 O quantus alma est ille potentia?
 Viriute quantus? Iam sapientia
 Qui facta penset, nemo terras
 Aut superas habitauit oras.
 A sede mitis eleuat infima,
 Loco superbos tendit ab arduo:
 Humiq; ponit fraudulenta
 Remigio lenitatis actos.
 Vocum sonoris dicite canticis,
 Durum scelestis, & facilem bonis:
 Illi canorem nabliorum,
 Et citharas adhibete dulces.
 Campos liquentes nubibus occulit,
 Cum terra cælum flagitat humidum:
 Sensimq; lentos stillat imbres,
 Vt melius riget arua lymphis.
 Dat læta mutis pabula belluis,
 Et se vocantem progeniem feri
 Corui relictam pascit, ille
 Alituum, pecudumq; custos.

Non vis equorum bella fementium
 Delectat illum, non capit alite
 Pedum volatu, non lacertis
 Indomitis gladiator illum.
 Sed qui tremiscunt fœdera legibus
 Sancita, prauis fallere moribus:
 Et spes in illius fauore,
 Et patria bonitate figunt.
 Ergo canoris vos Solum Deum
 Efferte læta vocibus inclytum:
 Laudate numen vos Sionis
 Aerij domini penates.
 Firmata ahenis vectibus ostia
 Nam vestra clausit, ciuihus addidit,
 Per quæ beata pace longum
 Incolumes dominantur vrbes.
 Acer lacescit non metus hostium,
 Sed pax amicat fertilibus oppida;
 Iussu Tonantis vos medulla
 Triticeï satiantis arui.
 Illius alma vocis ad imperium
 Mox iussa tellus patet, & imbribus
 Humecta lymphis floræ campos
 Germine agros, sata frugæ vestit:
 Est ille amictu qui iuga læneo
 Vt induisset, sic nix contegit:

*Spargit pruinam qui rigentem,
 Cœn steriles cinerem per agros.
 Ut libafarris, sic glacialibus
 Durata mittit crusta liquoribus:
 Hoc membra quæ nam sustinebunt
 Dedit lapidosa figuras?
 At rursus oris figura nuncia
 Cœn res soluit nam melioribus
 Spiravit auris, & tenaces
 Ut resuant tepescit amnes.
 Suam ille mentem pandit Abramidis,
 Quos ante sacris ritibus imbuit:
 Ac Israëlitis non mouendam
 Iustitiam docuit nepotes.
 Hac nationes non ope cæteras
 Orbis lenabit: Numinis inscizia
 Sunt, nec parentis sempiterni
 Aethereos didicere ritus.*

PSALM. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis.

A *Vratis qui templa domus radiosa tenetis,
 Eia Patrẽ laudate Deum, vos præpete penna
 Insignes, domina qui iussa capestitis aulc:
 Et chorus, & rutilus exercitus igneus alis.*

*Eia patrem laudate Deum, tu lucifer arua
 Primus anbelanti qui visis eburnea cursu,
 Lunaq; fraternæ splendoribus amula flamma,
 Et vos auricomis argentea crinibus astra,*

*Eia patrem laudate Deum vos orbibus orbes
 Inclusi, nomenq; poli commune tenentes:
 Quæq; super nitidos estis cali æquora campos.
 Ipse Parens iussit: mox quæ nihil antè fuerunt
 Aspexere diem, seruantq; hunc iussa tenorem,
 Quomodo perpetuis sub legibus omnia viuunt.
 Eia patrem laudate Deum per opaca dracones
 Antra soli, vestri qui tempora ducitis aur:
 Et vos sub tremuli specubus gens squamnea ponti,
 Ignis, grando, niues, & mota spiritus aura,
 Numinis vianimes diuina ad iussa ministri,
 Vos montes, collesq; simul, nemorumq; recessus,
 Seu sterilem baccam, seu mitia poma ferentes:
 Et vos aëreo surgentes culmine cœdri.*

*Fia Patrem laudate Deum, quæ dura tenetis
Saxa fera, camposq; greges tondetis amœnos.
Squamigeris etiam spiris qui repitis argues,
Et tremula volucres quæ nubila finditis ala,
Vos Reges, populiq; omnes, omnesq; tyranni,
Et qui iura ditis de sede petentibus alta:
Huc pueri veniant, huc virginis ora puella,
Flos hominum, canis & menta niualia plumis.
Vna omnes Domini nomen venerabile tollant,
Cui terra, & cali laudem soli accola debet:
Cuius bonas terras, & sidera flammea tranat,
Hunc domus Isacidum tot custodita per annos
Efferat. Hic signum vitæ Deus extulit olim,
Et bona tot populo monstravit amicus amico.*

PSALM. C XLIX.

*Cantate Domino canticum
nouum.*

A*n te non dictum recitate carmen
Inclyto rerum Domino Deoq;:
Audiant presens pia conuocata
Turba corona.
Prisca felicitis domus Abrahami
Se Deo oblectet Gemtore: laudet*

Filia

*Filia Regi modulentur illi
Ore Sionis.*

*Nomen inductis celebrent choreis
Vocis ad cantum saliente planta:
Et lyra gratis filibus canora
Tympana iungant.*

*Nam sua stirpem fouet ille gentis,
Qui solet blandus recreare mites:
Et noua parte cumulare donum
Laude salutis.*

*Gens triumphali foris alma cultis
Eriget latum caput: illa secum
At domi stratis eadem nouabit
Gaudia lectis.*

*In Dei laudes erit ore prona,
Sed coruscabit manus ense nudo:
Ense qui tactos acie nocentes
Duplice findet.*

*Vt pari ingentes vice metiantur,
Quas graues olim dolere, pœnas:
Et feris reddant populis suorum
Æqua laborum.*

*Vincient Reges pedicis minaces,
Nobiles Regum manicis amicos:*

T 5

Interim

*Inermi clausi metuenti futuram
Carcere penam.*

*Quam Dei leges statuerunt, sument,
Cum die dicta venient citati:*

*Hæc manet quondam neq; sera cunctos
Gloria Diuos.*

PSALM. CL.

Laudate Dominum in San-
ctis eius.

I*ncolentem templa cali
Personate laudibus:*

*Ætheris potente campos
Fulcientem dextera:*

*Eius inuictam sonate
Ore fortitudinem.*

*Eia maiestatis alma
Facti verbis tollite.*

*Æneæ laudate cantu
Obstreperente buccina.*

*Nabylis illum sonate,
Et lyrarum cantibus.*

Tympani

*Tympani laudate pulsu,
Et chori concentibus.*

*Cymbalis laudate nomen
Lata tinnientibus.*

*Gestientium, & canoris
Cymbalorum pulsibus.*

*Laudet illum quicquid aura
Potat huius spiritum.*

FINIS.

EGo Claudius Aquanina, Societas Iesu Præpositus Generalis, interpretationem poëticam Latinè in centum quinquaginta psalmos, autore Ludouico Crucio Olyssipponësi, eiusdè Societatis Iesu, in quinque libros distinctam, à nonnullis nostræ Societatis Theologis, eiusdèq; professionis peritis, recognosci mandavi. Quã cum illi approbauerint, probò etiã vt possit imprimi, si ita placuerit Dominis, quibus incùbit. Datum Romę, die XXX. Aprilis, Anno Domini M.D.XCVI.

Claudius Aquanina.

M A D R I T I,

Ex officina Ludouici Sanchez.

Anno. M. D C.